

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 452/2011

z dnia 6 maja 2011 r.

nakładające ostateczne cło antysubsydyjne na przywóz cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 15 ust. 1,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA

- (1) Dnia 17 kwietnia 2010 r. Komisja opublikowała zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu do Unii cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”).
- (2) Postępowanie antysubsydyjne zostało wszczęte w wyniku skargi złożonej w dniu 4 marca 2010 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Cienkiego Papieru (CEPIFINE) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących znaczącą część, w tym przypadku ponad 25 %, łącznej unijnej produkcji cienkiego papieru powleczonego. Wspomniana skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na subsydiowanie cienkiego papieru powleczonego i wynikającą z tego subsydiowania istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia postępowania.
- (3) Przed wszczęciem postępowania i zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja powiadomiła rząd ChRL o otrzymaniu odpowiednio udokumentowanej skargi zawierającej zarzut, że subsydiowany przywóz cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z ChRL powoduje istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Rząd ChRL został zaproszony do udziału w konsultacjach w celu wyjaśnienia sytuacji w związku

z informacjami zawartymi w skardze i osiągnięcia wspólnie uzgodnionego rozwiązania. Rząd ChRL przyjął to zaproszenie, po czym przeprowadzono konsultacje. W trakcie konsultacji nie osiągnięto wspólnie uzgodnionego rozwiązania. Uwzględniono jednak należyte wyjaśnienia rządu ChRL dotyczące zarzutów zawartych w skardze w odniesieniu do nieuznania programów za stanowiące podstawę środków wyrównawczych. Po zakończeniu konsultacji rząd ChRL przedstawił swoje uwagi.

1.2. POSTĘPOWANIE ANTYDUMPINGOWE

- (4) Dnia 18 lutego 2010 r. Komisja opublikowała zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾ w sprawie wszczęcia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu do Unii cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z ChRL.
 - (5) Dnia 17 listopada 2010 r. rozporządzeniem (UE) nr 1042/2010⁽⁴⁾ Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z ChRL.
 - (6) Analizy szkody przeprowadzone w ramach niniejszego dochodzenia antysubsydyjnego i w ramach równoległego dochodzenia antydumpingowego są identyczne, ponieważ definicje przemysłu unijnego, reprezentatywnych producentów unijnych i okresu objętego dochodzeniem są takie same dla obu dochodzeń. Dlatego też uwagi na temat aspektów w szkody przedłożone w ramach jednego z postępowań były uwzględniane w ramach obydwu.
- 1.3. STRONY ZAINTERESOWANE POSTĘPOWANIEM
- (7) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu postępowania skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących w ChRL i stowarzyszenie producentów (stowarzyszenie producentów papieru), przedstawicieli państwa, którego dotyczy postępowanie, znanych importerów oraz znanych użytkowników. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie uwag na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Dz.U. C 99 z 17.4.2010, s. 30.

⁽³⁾ Dz.U. C 41 z 18.2.2010, s. 6.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 299 z 17.11.2010, s. 7.

- (8) Ze względu na znaczną liczbę producentów eksportujących, producentów unijnych i importerów niepowiązanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrole wyrywkowe zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności dokonania kontroli wyrywkowej oraz – w razie stwierdzenia takiej konieczności – umożliwić dobór prób, zwrócono się do wszystkich producentów eksportujących i ich znanego stowarzyszenia producentów papieru, wszystkich producentów unijnych i importerów niepowiązanych o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie, zgodnie z wyszczególnieniem zawartym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, podstawowych informacji na temat ich działalności mającej związek z produktem objętym postępowaniem (określonych w sekcji 2.1) w okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. Skonsultowano się również z władzami ChRL.
- (9) Jak wyjaśniono w motywie 51, dwie chińskie grupy producentów eksportujących dostarczyły wymagane informacje i wyraziły zgodę na włączenie do próby. W związku z powyższym podjęto decyzję, że kontrola wyrywkowa w przypadku producentów eksportujących w ChRL nie jest konieczna.
- (10) Jak wyjaśniono w motywie 53, podjęto decyzję, że kontrola wyrywkowa w przypadku producentów unijnych nie jest konieczna.
- (11) Jak wyjaśniono w motywie 54, podjęto decyzję, że kontrola wyrywkowa w przypadku importerów niepowiązanych nie jest konieczna.
- (12) Komisja wysłała kwestionariusze do wszystkich znanych zainteresowanych stron i do wszystkich pozostałych stron, które złożyły o to wnioski w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, mianowicie do skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących w ChRL i stowarzyszenia producentów, przedstawicieli państwa, którego dotyczy postępowanie, znanych importerów i znanych użytkowników.
- (13) Odpowiedzi na kwestionariusze i inne uwagi otrzymano od dwóch grup chińskich producentów eksportujących, CEPIFINE, czterech skarżących producentów unijnych i jednego dodatkowego producenta unijnego, 13 niepowiązanych importerów i przedsiębiorstw handlowych, 5 użytkowników oraz jednego stowarzyszenia drukarzy.
- (14) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do stwierdzenia subsydiowania, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następującego organu państwowego oraz następujących przedsiębiorstw:
- a) rząd Chińskiej Republiki Ludowej
- chińskie Ministerstwo Handlu, Pekin, Chiny
- b) stowarzyszenie unijne i producenci unijni:
- CEPIFINE, Bruksela, Belgia,
 - Sappi Fine Paper Europe, Bruksela, Belgia,
 - LECTA Group (CARTIERE DEL GARDA SpA, Riva del Garda, Włochy, CONDAT SAS, Le Plessis Robinson, Francja i TORRASPAPEL, S.A., Barcelona, Hiszpania), Barcelona, Hiszpania,
 - Burgo Group spa, Altavilla Vicentina, Włochy i przedsiębiorstwa powiązane z tym przedsiębiorstwem Burgo Distribuzione srl, Mediolan, Włochy i Ebix sa, Barcelona, Hiszpania,
 - Papierfabriek Scheufelen GmbH, Lenningen, Niemcy.
- c) producenci eksportujący w ChRL:
- 1) Sinar Mas Paper (Chiny) Investment Co Ltd, spółka holdingowa Asia Pulp & Paper Group („APP”)
 - Gold East Paper (Jiangsu) Co., Ltd, miasto Zhenjiang, prowincja Jiangsu, ChRL
 - Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co., Ltd, miasto Suzhou, prowincja Jiangsu, ChRL
 - Ningbo Zhonghua Paper Co., Ltd, miasto Ningbo, prowincja Zhejiang, ChRL
 - Ningbo Asia Pulp & Paper Co., Ltd, miasto Ningbo, prowincja Zhejiang, ChRL
 - 2) Chenming Paper Group („Chenming”)
 - Shangdong Chenming Paper Holdings Limited, miasto Shouguang, prowincja Szantung, ChRL
 - Shouguang Chenming Art Paper Co., Ltd, miasto Shouguang, prowincja Szantung, ChRL
- d) importerzy unijni
- Cartaria Subalpina, Turyn, Włochy
 - Paperlinx, Northampton, Zjednoczone Królestwo.

1.4. OKRES OBJĘTY DOCHODZENIEM I OKRES BADANY

- (15) Dochodzenie dotyczące subsydiowania i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2006 r. do końca OD („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (16) Produktem objętym postępowaniem jest cienki papier powleczony, tj. papier lub tektura powleczone jednostronnie lub obustronnie (z wyłączeniem papieru siarczanowego i tektury siarczanowej) w arkuszach lub w zwojach o gramaturze 70 g/m² lub większej, ale nieprzekraczającej 400 g/m², i jasności większej niż 84 (mierzonej zgodnie z ISO 2470-1) pochodzący z ChRL („produkt objęty dochodzeniem”) obecnie objęty kodami CN ex 4810 13 20, ex 4810 13 80, ex 4810 14 20, ex 4810 14 80, ex 4810 19 10, ex 4810 19 90, ex 4810 22 10, ex 4810 22 90, ex 4810 29 30, ex 4810 29 80, ex 4810 99 10, ex 4810 99 30 i ex 4810 99 90.
- (17) Cienki papier powleczony jest to papier i tektura wysokiej jakości zwykle stosowane do drukowania materiałów do czytania, takich jak czasopisma, katalogi, sprawozdania roczne, roczniki. Produkt objęty postępowaniem obejmuje zarówno arkusze, jak i zwoje nadające się do stosowania w arkuszowych maszynach drukarskich („maszyny typu cut star”). Zwoje nadające się do stosowania w arkuszowych prasach drukarskich („zwoje przeznaczone do cięcia”) zaprojektowano w taki sposób, aby przed drukowaniem można je było kroić na części, dlatego też uważa się, że mogą one zastępować arkusze i bezpośrednio z nimi konkurują.
- (18) Produkt objęty postępowaniem nie obejmuje zwojów nadających się do stosowania w prasach zwojowych. Zwoje nadające się do stosowania w prasach zwojowych definiuje się jako zwoje, które zgodnie z testem standardowym ISO 3783:2006 dotyczącym określenia odporności na skubanie – metodą wyższej prędkości z zastosowaniem testera IGT (model elektryczny) – dają wynik mniejszy niż 30 N/m przy pomiarze w kierunku poprzecznym w stosunku do papieru (CD) oraz wynik mniejszy niż 50 N/m przy pomiarze zgodnie z kierunkiem pracy maszyny (MD). Ponadto w przeciwieństwie do zwojów stosowanych w maszynach arkuszowych zwoje stosowane w prasach zwojowych są zazwyczaj bezpośrednio podawane w maszynach drukarskich i nie są uprzednio cięte.
- (19) Jedna ze stron twierdziła, że zakres produktów objętych dochodzeniem został określony zbyt wąsko i że należało uwzględnić również zwoje cienkiego papieru powleczonego nadające się do stosowania w druku zwojowym. Twierdzono, że zwoje przeznaczone do pras zwojowych i zwoje objęte zakresem niniejszego dochodzenia (arkusze i zwoje przeznaczone do cięcia) mają takie same podstawowe cechy techniczne i fizyczne i nie można ich od siebie odróżnić. Ponadto twierdzono, że oba produkty stosuje się w druku wysokiej jakości, dlatego też można je do pewnego stopnia stosować zamiennie.

- (20) Wbrew powyższemu stwierdzeniu w dochodzeniu potwierdzono jednak, że w rzeczywistości między papierem stosowanym w druku zwojowym a papierem stosowanym w druku arkuszowym istnieją różnice w cechach technicznych i fizycznych, takich jak wilgotność i sztywność. Dochodzenie potwierdziło również, że cechy techniczne wymienione w motywie 18 są właściwe jedynie dla zwojów nadających się do stosowania w prasach zwojowych. Z powodu tych różnic papieru stosowanego w druku zwojowym i papieru stosowanego w druku arkuszowym nie można stosować w tych samych rodzajach maszyn drukarskich, a zatem nie można ich stosować zamiennie. Należy zauważyć, że wszystkie strony zgodziły się, że oba rodzaje papieru są różne, jeśli chodzi o odporność na rozdarcie i odporność na rozciąganie.
- (21) Ponadto strona, o której mowa, twierdziła, że klienci postrzegają cienki papier powleczony w formie arkuszy, zwojów przeznaczonych do cięcia i zwojów do pras zwojowych jako jeden rynek, tak więc kanały dystrybucji są te same. Różne techniczne cechy charakterystyczne są jedynie widoczne w niewielkich różnicach cenowych między tymi grupami produktów.
- (22) Dochodzenie wykazało jednak, że tych dwóch rodzajów zwojów nie można stosować zamiennie również z ekonomicznego punktu widzenia, ponieważ zwoje stosowane w druku zwojowym stosuje się w druku masowym i zasadniczo są one wytwarzane na zamówienie oraz wymagają natychmiastowej dostawy, dlatego też produkty te nie są przechowywane przez pośredników, lecz dostarcza się je bezpośrednio do użytkowników ostatecznych, tj. sprzedaje się je również przez inny kanał dystrybucyjny niż zwoje stosowane w druku arkuszowym. Różne procesy produkcji oraz różne korzyści skali w procesie drukarskim widoczne są w znacznych różnicach cenowych.
- (23) Ponadto w okresie badanym z ChRL nie przywożono zwojów stosowanych w prasach zwojowych. Można także uznać, że przywóz tych produktów w przyszłości jest mało prawdopodobny, ponieważ zaopatrywanie się w nie w odległych źródłach nie jest opłacalne z przyczyn wymienionych w poprzednim motywie.
- (24) Na tej podstawie powyższe stwierdzenia zostały odrzucone.
- (25) Ta sama strona twierdziła, że odporność na skubanie nie jest odpowiednią techniczną cechą charakterystyczną dla odróżnienia tych produktów, jako że test określający tę odporność miałby ogólny charakter, zaś na wyniki testu może dodatkowo wpłynąć zawartość wilgoci w testowanym papierze. Strona ta twierdziła ponadto, że z niektórych innych testów przeprowadzonych w jej własnym laboratorium, dotyczących określenia odporności na skubanie w przypadku zwojów do pras zwojowych produkowanych przez producentów unijnych, wynika, że produkty te nie byłyby objęte obecną definicją produktu, co świadczyłoby o tym, że stosowanie kryterium „odporności na skubanie” w celu rozróżnienia cienkiego papieru powleczonego stosowanego w druku zwojowym i cienkiego papieru powleczonego stosowanego w druku arkuszowym jest nieodpowiednie. W oparciu o te dowody strona ta twierdziła, że zwoje do pras zwojowych wyłączono w sposób arbitralny.

- (26) Nie przedłożono żadnych dowodów na potwierdzenie tego, że zawartość wilgoci w papierze może spowodować zawodność wyników testów standardowych ISO 3783:2006.
- (27) Wyniki testu przedstawione przez producenta eksportującego obejmowały podsumowanie wyników testu przeprowadzonego w jego własnym laboratorium. Zasadnicze znaczenie ma fakt, że wyników nie udostępniono pozostałym zainteresowanym stronom, w szczególności przemysłowi unijnemu, w celu kontroli i przedstawienia uwag oraz to, że producent eksportujący nie przedstawił ich niepoufnego streszczenia mimo wielokrotnych upomnień.
- (28) Po ujawnieniu ustaleń producent eksportujący nie przedłożył dalszych szczegółowych informacji, które mogłyby pomóc w ocenie wiarygodności testu. Ponieważ nie dostarczono niepoufnej wersji testu, przedsiębiorstwa, których zwoje do pras zwojowych miały zostać przetestowane, nie mogły ustosunkować się do wniosków z testu. Komisja nie mogła zatem sprawdzić w sposób obiektywny, czy przedłożone wyniki testu są wiarygodne i poprawne oraz czy mogą zostać uwzględnione w ramach dochodzenia. W oparciu o dostępne fakty, którymi dysponowała Komisja, obiektywność i wiarygodność testu uznano za niedostateczne, ponieważ informacji otrzymanych jako poufne nie można było zweryfikować w żadnych wiarygodnych źródłach.
- (29) Po ujawnieniu ustaleń ten sam producent eksportujący przedstawił wyniki kolejnego testu, przeprowadzonego w jego imieniu przez zewnętrzne laboratorium badawcze, i ponownie stwierdził, że w sposób arbitralny wyłączono z zakresu dochodzenia cienki papier powleczony stosowany w druku zwojowym. Zgodnie ze sprawozdaniami z testu odporność na skubanie określono dla 25 próbek zwojów stosowanych w druku zwojowym dostarczonych przez producenta eksportującego do laboratorium i zidentyfikowanych jako próbki papieru wyprodukowanego przez producentów unijnych. Według wspomnianego sprawozdania żadna z próbek papieru nie spełniła kryteriów, o których mowa w motywie 18.
- (30) Ocena sprawozdania z testu ujawniła przede wszystkim, że sprawozdanie z testu laboratorium zewnętrznego dotyczy w głównej mierze produktów, dla których wyniki te są nieistotne, ponieważ zdecydowana większość zbadanych próbek w rzeczywistości nie była zwojami do pras zwojowych; po drugie, sprawozdanie z testu dotyczyło produktów, których nie zidentyfikowano w wystarczającym stopniu, ponieważ w oparciu o sprawozdanie z testu nie można było ustalić, czy badany papier był przeznaczony do druku arkuszowego, czy do druku zwojowego, ponieważ marka papieru wymieniona w sprawozdaniu z badania była dostępna w obu formatach. Ponadto sprawozdanie z badania nie gwarantowało pewności, że wymienione próbki zwojów były tymi, które rzeczywiście zbadano.
- (31) W odpowiedzi na sprawozdanie z testu zewnętrznego laboratorium badawczego skarżący przedstawił wyniki testu przeprowadzonego przez jednego z producentów unijnych na tych samych próbkach zwojów do pras zwojowych, które miały zostać zbadane przez laboratorium zewnętrzne. Wyniki tego testu były inne. Skarżący przypisał rozbieżności możliwym różnicom w warunkach testu, a co za tym idzie możliwej niezgodności z normą ISO 3783:2006, tj. normą, według której należy mierzyć odporność na skubanie, o której mowa w motywie 16 rozporządzenia w sprawie cła tymczasowego.
- (32) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń producent eksportujący zakwestionował obiektywność Komisji w odrzuceniu wyników testu przeprowadzonego przez zewnętrzne laboratorium. Twierdził on, że test był testem „na ślepo”, wykonanym przez niezależnego eksperta i zgodnie z odpowiednią normą ISO. Dostarczył on pisemne oświadczenie swojego menadżera, wyjaśniające pochodzenie próbek użytych w teście, aby potwierdzić niezależność, prawidłowość i reprezentatywność testu.
- (33) Po pierwsze, obiektywny charakter sprawozdania z badań zewnętrznego laboratorium nie został nigdy zakwestionowany przez Komisję, i w tym względzie nie jest istotne, czy test został wykonany „na ślepo”. Z drugiej strony, pojawiły się wątpliwości co do pewności selekcji i pochodzenia próbek poddanych testowi, a nie dotyczące samego testu. Argumenty przedstawione przez producenta eksportującego nie rozwiały tych wątpliwości, jako że nie były kompleksowe i były niejasne pod wieloma względami, na przykład twierdzono, że włączenie produktów innych niż zwoje do pras zwojowych było spowodowane błędami administracyjnymi, lub obarczano winą dostawców za dostarczenie próbek, które mogłyby być złe.
- (34) Ponieważ nie było jasności ani co do źródła, ani co do próbek produktów, które miały zostać przetestowane, a wyniki testów przeprowadzonych przez różne strony były sprzeczne, uznano, że w przedłożonym sprawozdaniu z testu laboratorium zewnętrznego działającego w imieniu chińskiego producenta eksportującego nie wykazano ostatecznie, że test odporności na skubanie nie był odpowiedni do rozróżnienia pomiędzy cienkim papierem powleczonym nadającym się do stosowania w druku zwojowym a cienkim papierem powleczonym stosowanym w druku arkuszowym. W związku z powyższym w sprawozdaniu z testu nie wykazano, że cienki papier powleczony stosowany w druku zwojowym został arbitralnie wyłączony z zakresu dochodzenia.
- (35) W odniesieniu do tego, czy odporność na skubanie jest istotnym kryterium pozwalającym na odróżnienie zwojów nadających się do stosowania w druku zwojowym, należy przypomnieć, że w definicji produktu rozróżnienie pomiędzy dwiema grupami produktów oparto między innymi na zastosowaniu końcowym produktu, tj. tym, czy produkt jest stosowany w druku zwojowym, czy w druku arkuszowym, jak określono w wymogach pras, w których jest on stosowany, co odzwierciedla między innymi jego odporność na skubanie. Ponadto należy zauważyć, że odporność na skubanie jest tylko jedną z cech odróżniających cienki papier powleczony nadający się do stosowania w druku zwojowym od cienkiego papieru powleczonego stosowanego w druku arkuszowym; w motywach 18 i 20 określono dodatkowe kryteria, które nie zostały zakwestionowane przez producenta eksportującego, którego dotyczy

- postępowanie. Jedna ze stron twierdziła, że wilgotność, określona w motywie 20, nie jest istotną cechą charakterystyczną rozróżniającą produkty. Podczas dochodzenia inne strony miały jednak w tej kwestii inne zdanie. W każdym razie uznano, że sztywność i odporność na skubanie były najbardziej istotnymi czynnikami.
- (36) W swojej odpowiedzi skarżący przyznał, że mogą istnieć zwoje, które nie spełniają do końca wszystkich kryteriów dotyczących odporności na skubanie, o których mowa w motywie 18, ale mogą być stosowane w druku zwojowym. Podtrzymał jednak swoje stanowisko, zgodnie z którym odporność na skubanie jest jedynym testem, który pozwala uzyskać pewność co do tego, że zwój rzeczywiście nadaje się do stosowania w druku zwojowym; innymi słowy, jeśli zwój spełnia kryteria odporności na skubanie, o których mowa w motywie 18, jest z pewnością zwojem do pras zwojowych.
- (37) Na poparcie powyższych twierdzeń dotyczących odporności na skubanie producent eksportujący nawiązał do argumentów wysuniętych przez jednego ze skarżących producentów unijnych w ramach dochodzenia antydumpingowego i dochodzenia antysubsydyjnego w USA, w których producent unijny miał przyznać, że zwojów do pras zwojowych nie można wyróżnić na podstawie testu odporności na skubanie ani za pomocą żadnego innego pomiaru.
- (38) Skarżący zakwestionował wspomniane oświadczenia producenta eksportującego, utrzymując, że, wbrew wyżej wspomnianym twierdzeniom, z postępowań w USA wynika, że istnieje wyraźna granica pozwalająca na odróżnienie zwojów do pras zwojowych od cienkiego papieru powleczonego.
- (39) Po pierwsze, należy zaznaczyć, że oświadczenia, do których nawiązał producent eksportujący, przedstawiono w ramach dochodzeń prowadzonych w innych jurysdykcjach i przez inne strony niż te uczestniczące w obecnym postępowaniu, dlatego nie są one istotne. Po drugie, we wspomnianych dochodzeniach władze USA stwierdziły, że istnieje jasne rozróżnienie pomiędzy cienkim papierem powleczonym stosowanym w druku arkuszowym a zwojami nadającymi się do stosowania w druku zwojowym. Zwoje przeznaczone do cięcia potraktowano jako półprodukt, a zwojów nadających się do stosowania w druku zwojowym nie uznano za produkt objęty postępowaniem. Określając zakres produktu, władze USA nie zdefiniowały wyraźnie zwojów do pras zwojowych. Z tego względu kryterium odporności na skubanie nie było istotne dla określenia zakresu produktu we wspomnianych dochodzeniach.
- (40) W oparciu o powyższe uwagi potwierdzono, że cecha techniczna, jaką jest „odporność na skubanie”, jest wiarygodną cechą pozwalającą na opisywanie cienkiego papieru powleczonego nadającego się do stosowania w druku zwojowym.
- (41) Z przedłożonych uwag wynikało jednak także, że istnieją zwoje stosowane w druku zwojowym, które mogą być stosowane w druku tego rodzaju, mimo że nie spełniają do końca wszystkich kryteriów dotyczących odporności na skubanie. Z tego powodu uznano za konieczne dalsze uszczególnienie definicji zwojów nadających się do stosowania w druku zwojowym.
- (42) Aby zapewnić dodatkowe kryterium pozwalające odróżnić zwoje do pras zwojowych, które nie spełniają do końca wszystkich kryteriów odporności na skubanie, skarżący zaproponował, aby zwój, który nie przechodzi w pełni testu odporności na skubanie, ale posiada średnicę rdzenia mniejszą niż 80 mm, uznawano za zwój do pras zwojowych.
- (43) Rząd ChRL i producent eksportujący twierdzili, że dodanie wielkości średnicy rdzenia jako nowego elementu do definicji produktu stanowi zmianę definicji zwojów do pras zwojowych i w związku z tym produktu objętego postępowaniem. Twierdzili oni również, że wielkość średnicy rdzenia nie jest odpowiednim kryterium, jako że istnieją zwoje do pras zwojowych o średnicy rdzenia większej niż 80 mm oraz zwoje przeznaczone do cięcia o średnicy rdzenia mniejszej niż 80 mm.
- (44) Komisja podjęła starania o dalsze uszczegółowienie definicji zwojów nadających się do stosowania w druku zwojowym oraz o dalsze jej wyjaśnienie, aby różnica między produktem objętym postępowaniem i innymi produktami była jeszcze bardziej wyraźna, również dlatego, aby zmniejszyć możliwość obejścia środków. Dowody dotyczące odpowiedności kryterium wielkości rdzenia, jako alternatywnego kryterium w definicji, potwierdziły jednak, że zastosowanie tego kryterium doprowadziłoby do możliwego wyłączenia produktu objętego postępowaniem, tj. zwojów przeznaczonych do cięcia o średnicy rdzenia mniejszej niż 80 mm. W związku z tym kryterium to, przedstawione do celów definicji zwojów nadających się do stosowania w druku zwojowym, zostało odrzucone.
- (45) Powyższe nie wpływa na wiarygodność metody, na podstawie której z zakresu dochodzenia wyłączono zwoje nadające się do stosowania w druku zwojowym, jak twierdziła grupa chińskich producentów eksportujących.
- (46) Podczas dochodzenia niektóre strony twierdziły również, że wielowarstwowy papier i wielowarstwową teksturę, określone w motywie 47 należy wyłączyć z zakresu dochodzenia. Twierdziły one, że wielowarstwowy papier i wielowarstwową teksturę mają inne cechy fizyczne, takie jak wiele warstw, większą sztywność i mniejszą gęstość, i że ostateczne zastosowanie tych produktów jest różne, ponieważ zazwyczaj stosuje się je w kartonach i opakowaniach. Strony te twierdziły ponadto że jedno- i wielowarstwowe teksturę i papier można łatwo odróżnić dzięki ich wyglądowi fizycznemu.
- (47) Papier wielowarstwowy i tektura wielowarstwowa, jak określono w notach wyjaśniających do systemu zharmonizowanego do podpozycji 4805, są produktami otrzymanymi w wyniku sprasowania dwóch lub więcej warstw wilgotnej pulpy, z których przynajmniej jedna przedstawia inne cechy niż pozostałe. Różnice te mogą wynikać z właściwości zastosowanej pulpy (np. odpady z recyklingu), metody produkcji (np. mechanicznej lub chemicznej) lub, jeśli pulpa ma te same właściwości i została wyprodukowana tą samą metodą, stopnia przetworzenia (np. niebielona, bielona lub barwiona).

(48) Dochodzenie wykazało, że papier wielowarstwowy i tektura wielowarstwowa rzeczywiście mają inne cechy fizyczne i techniczne, a dokładniej składają się z kilku warstw pulpy nadających im większą sztywność. Papier wielowarstwowy i tekturę wielowarstwową wytwarza się przy zastosowaniu innej metody produkcji wymagającej innej maszyny niż maszyna stosowana do produkcji cienkiego papieru powleczonego, ponieważ w procesie produkcji kilka warstw pulpy scala się warstwami w jeden produkt. Ponadto papier wielowarstwowy i tektura wielowarstwowa mają inne zastosowania (przede wszystkim jako opakowania) w porównaniu z cienkim papierem powleczonym, który stosuje się w wysokiej jakości druku materiałów promocyjnych, czasopism itp. Papier wielowarstwowy i tekturę wielowarstwową, jak zdefiniowano w motywie 47, uznaje się zatem za produkt nieobjęty postępowaniem. W związku z tym wymienione kody CN obejmujące przywóz papieru wielowarstwowego i tektury wielowarstwowej wyłącza się z zakresu dochodzenia.]

(49) Ponadto jeden chiński producent stwierdził, że tzw. tekturę należy wyłączyć z zakresu dochodzenia, ponieważ nie obejmuje jej definicja cienkiego papieru (powleczonego lub niepowleczonego) ze względu na domniemane różnice w wadze, grubości i sztywności. Ustalono, że pojęcie „tektura” zasadniczo stosuje się w przypadku papieru z dużą zawartością substancji, które nadają mu zasadniczo większy ciężar, tzn. „tekturę” powszechnie określa się jako papier o podstawowej gramaturze przekraczającej 224 g/m². Dochodzenie wykazało jednak, że różnica w gramaturze nie ma znacznego wpływu na pozostałe cechy fizyczne i techniczne oraz na zastosowanie końcowe, które odróżniałyby tekturę od produktu objętego postępowaniem. Zauważono również, że – jak wskazano w motywie 16 – każdy cienki papier powleczony o gramaturze 70 g/m² lub większej, ale nieprzekraczającej 400 g/m², wyraźnie włączono do definicji produktu objętego postępowaniem. Tekturę uznaje się zatem za produkt objęty postępowaniem.]

2.1.1. PRODUKT PODOBNY

(50) Stwierdzono, że produkt objęty postępowaniem, produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym w ChRL, a także produkt produkowany i sprzedawany w Unii przez producentów unijnych mają te same podstawowe cechy fizyczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania. Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

3. KONTROLA WYRYWKOWA

3.1. KONTROLA WYRYWKOWA PRODUCENTÓW EKSPORTUJĄCYCH W CHRL

(51) Tylko dwie grupy producentów w ChRL zgłosiły się i odpowiedziały na wniosek o dane do kontroli wyrywkowej zawarty w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Jedna grupa (Chenming) reprezentuje dwóch powiązanych producentów eksportujących, natomiast druga grupa (APP) reprezentuje czterech powiązanych producentów eksportujących. Współpracujący producenci eksportujący reprezentują całkowity wywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL do Unii. W związku

z tym Komisja podjęła decyzję, że w przypadku producentów eksportujących w ChRL kontrola wyrywkowa nie jest konieczna.

(52) Ustalono, że dwóch z czterech powiązanych producentów eksportujących z grupy APP produkuje jedynie tekturę wielowarstwową, o której mowa w motywie 47. W tym względzie przypomina się, że stwierdzono, iż tekturę wielowarstwową należy wyłączyć z zakresu produktów objętych obecnym dochodzeniem. Przypomina się również, że tektura wielowarstwowa została wyłączona z zakresu produktów w prowadzonym równoległym postępowaniu antydumpingowym. Uznaje się zatem, że obecne postępowanie nie dotyczy dwóch powiązanych producentów eksportujących, którzy zgodnie z ustaleniami produkują jedynie tekturę wielowarstwową. W związku z tym ustalenia przedstawione w niniejszym rozporządzeniu nie opierają się na dostarczonych przez nich informacjach i danych.

3.2. KONTROLA WYRYWKOWA PRODUCENTÓW UNIJNYCH

(53) Ze względu na potencjalnie dużą liczbę producentów unijnych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrolę wyrywkową zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego. Po analizie przedłożonych informacji i w związku z tym, że jedynie czterech producentów unijnych zgłosiło się w terminach określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, podjęto jednak decyzję, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna. Tych czterech producentów uznano za reprezentatywnych (obejmujących 61 % całkowitej produkcji) dla przemysłu unijnego, jak określono w motywie 372. Informacje dostarczone przez te cztery przedsiębiorstwa zostały zweryfikowane na miejscu i wykorzystano je dla celów wskaźników mikroekonomicznych, jak wyjaśniono w motywie 386.

3.3. KONTROLA WYRYWKOWA IMPORTERÓW NIEPOWIĄZANYCH

(54) Ze względu na potencjalnie dużą liczbę importerów w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrolę wyrywkową importerów zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego. Po analizie przedłożonych informacji i w związku z małą liczbą importerów, którzy zgłosili chęć współpracy, podjęto jednak decyzję, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna.]

4. SUBSYDIOWANIE

4.1. UWAGI WSTĘPNE

(55) Przypomina się, że zarówno rząd ChRL, jak i czterech chińscy producenci eksportujący przedstawili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i zgodzili się na przeprowadzenie wizyt na miejscu w celu zweryfikowania udzielonych odpowiedzi.

(56) Po przedstawieniu przez rząd ChRL odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisja przesłała stronie chińskiej trzy pisma w sprawie uzupełnienia braków oraz pismo poprzedzające wizytę weryfikacyjną. Komisja zapewniła rządowi ChRL wystarczająco długi czas na przygotowanie i przedstawienie uwag w każdym przypadku, w którym było to wymagane i uzasadnione. Terminy wyznaczone rządowi ChRL uległy faktycznie znacznemu przedłużeniu, tj. o dwa tygodnie przedłużono termin na udzielenie przez rząd ChRL odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu,

- co skutkowało łącznym terminem 49 dni na przedstawienie odpowiedzi na zawarte w kwestionariuszu pytania, oraz o trzy tygodnie przedłużono termin na przedłożenie odpowiedzi na pierwsze pismo w sprawie uzupełnienia braków, co skutkowało łącznym terminem 40 dni.
- (57) Zanim przeprowadzono wizytę weryfikacyjną na miejscu, rząd ChRL zwrócił się do Komisji o przedstawienie dalszych informacji na piśmie, w szczególności wykazu wszystkich pytań, które miały zostać zadane podczas weryfikacji, oraz wykazu departamentów rządowych, które miały zostać objęte zakresem wizyty weryfikacyjnej na miejscu. Argumentowano, że w przypadku ich niedostarczenia Komisja nie wywiązałaby się ze swoich obowiązków jako organu prowadzącego dochodzenie ustanowionych w Porozumieniu w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, a w szczególności obowiązków określonych w pkt 8 załącznika VI. Rząd ChRL stwierdził również, że w przypadku braku takich informacji nie byłby w stanie udzielić gwarancji co do wyniku weryfikacji.
- (58) Komisja, szanując opinię rządu ChRL, nie wyraziła zgody na jego wniosek. W tym kontekście należy zauważyć, że Komisja spełniła wszystkie odpowiednie warunki określone w pkt 8 załącznika VI do Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz w art. 26 rozporządzenia podstawowego. Rządowi ChRL przesłano szczegółowe pismo poprzedzające wizytę weryfikacyjną, w którym potwierdzono plan wizyty (wskazując dni oraz grupy programów, które miały być omawiane każdego dnia w ramach weryfikacji) oraz poproszono o obecność przedstawicieli organów odpowiedzialnych za odpowiednie programy i urzędników biorących udział w przygotowaniu uwag rządu ChRL. Przed przeprowadzeniem wizyt weryfikacyjnych na miejscu Komisja wyjaśniła również, że tylko rząd ChRL dysponuje wiedzą na temat organów odpowiedzialnych za programy objęte zakresem dochodzenia i na temat urzędników, którzy powinni wziąć udział w weryfikacji i udzielić odpowiedzi na pytania. Jeżeli chodzi o wykaz konkretnych pytań, przed przeprowadzeniem wizyt weryfikacyjnych na miejscu oraz w ich trakcie Komisja wyjaśniła, że przedstawienie tego rodzaju wykazu nie jest wymagane w ramach WTO ani w przepisach UE i że dochodzenie ma na celu zweryfikowanie udzielonych przez rząd ChRL odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz odpowiednich uwag uzupełniających; w związku z tym proces weryfikacji będzie przeprowadzany zgodnie ze strukturą tych dokumentów. Komisja będzie również dążyła do otrzymania dalszych informacji i uzyskania wyjaśnień niezbędnych do dalszego prowadzenia postępowania, ale treść konkretnych pytań odnoszących się do tej kwestii będzie zależeć od odpowiedzi rządu ChRL udzielonych w odniesieniu do wstępnej weryfikacji jego odpowiedzi. Przed przeprowadzeniem wizyty weryfikacyjnej na miejscu wyraźnie poinformowano rząd ChRL, że odmowa dostarczenia niezbędnych informacji lub udzielenia organowi prowadzącemu dochodzenie pomocy przy weryfikacji informacji i danych uznanych za niezbędne dla celów postępowania może mieć poważne negatywne skutki dla procesu dochodzenia. Rządowi ChRL przypomniano również o konsekwencjach przewidzianych w przepisach art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (59) W trakcie wizyty weryfikacyjnej na miejscu w chińskim Ministerstwie Handlu w Pekinie Komisja podjęła starania mające na celu zweryfikowanie informacji przedstawionych w oparciu o dokumenty uzupełniające, które zostały wykorzystane do przygotowania odpowiedzi rządu ChRL, zgodnie z przepisami art. 11 oraz 26 rozporządzenia podstawowego. W ten sposób Komisja doszła do wstępnego wniosku, że brak informacji i dokumentów uzupełniających uniemożliwia przeprowadzenie właściwej weryfikacji odpowiedzi udzielonych na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ponadto niektórych informacji nie przedstawiono w ogóle, mimo że wyraźnie wnioskowano o ich przedstawienie; nie udzielono również odpowiedzi na niektóre pytania. Rząd ChRL został poinformowany o konsekwencjach odmowy współpracy przewidzianych w art. 28 ust. 1 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (60) Rząd ChRL argumentował, że organ prowadzący dochodzenie powinien określić konieczność przedstawienia informacji w rozsądny sposób, który nie stanowiłby nadużywania uprawnień. Argumentowano również, że nawet jeżeli informacje nie zostaną uznane za zadowalające pod każdym względem, nie należy ich nie uwzględniać. W oparciu o przedstawione powyżej argumenty rząd ChRL stwierdził, że prowadził współpracę w miarę swoich możliwości i że udzielone przez niego odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu są kompletne. Argumentowano również, że wizyta weryfikacyjna na miejscu była źle zaplanowana, ponieważ w piśmie poprzedzającym wizytę weryfikacyjną nie przedstawiono informacji umożliwiających prawidłowe zrozumienie, co miała obejmować weryfikacja, a Komisja nie przeprowadziła specjalnej wizyty na miejscu w każdej jednostce rządowej. Twierdzono również, że Komisja nałożyła na rząd ChRL nieuzasadnione obciążenie i żądała przedstawienia nieistotnych i niepotrzebnych informacji.
- (61) Jeżeli chodzi o kwestię rozplanowania wizyt weryfikacyjnych na miejscu, przypomina się, że rząd ChRL wyraził zgodę co do terminu, harmonogramu oraz miejsca przeprowadzania wizyty. Dyskusje dotyczące terminu przeprowadzenia wizyty na miejscu odbyły się w sierpniu 2010 r. Komisja początkowo proponowała, aby wizytę weryfikacyjną na miejscu przeprowadzono w pierwszym tygodniu października 2010 r., a następnie dwukrotnie zmieniała swoją propozycję, uwzględniając złożone przez stronę chińską wnioski, najpierw przenosząc termin wizyty na drugi tydzień października 2010 r. i ostatecznie na trzeci tydzień października 2010 r. Nie ma zatem podstaw do skarg dotyczących wyznaczenia terminu wizyt na miejscu, ponieważ Komisja dołożyła wszelkich starań, aby uwzględnić wszelkie uzasadnione wnioski rządu ChRL. Jeżeli chodzi o wymagane informacje, należy zauważyć, że rząd ChRL nigdy nie zgłaszał zastrzeżeń w odniesieniu do formatu kwestionariusza ani sposobu zwracania się o przedstawienie informacji. Chińskie Ministerstwo Handlu w imieniu rządu ChRL przedstawiło odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu i późniejsze uwagi. Komisja zwróciła się o dostarczenie informacji uznanych za niezbędne dla celów dokonania reprezentatywnych ustaleń i pozostała konsekwentna w swoich żądaniach, zwracając się o dostarczenie tych samych danych i informacji w czasie prowadzenia dochodzenia oraz o wyjaśnienie przez rząd ChRL przedłożonych informacji i ich znaczenia dla programów objętych dochodzeniem.

4.2. POSZCZEGÓLNE PROGRAMY

(62) Na podstawie informacji zawartych w skardze oraz w odpowiedziach udzielonych na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji dochodzeniem objęto poniższe programy, które wiązały się z domniemanym przyznawaniem subsydiów przez organ rządowy:

(I) Preferencyjne systemy kredytowe dla sektora produkcji papieru powleczonego

(II) Programy w zakresie podatku dochodowego

— Preferencyjna polityka podatkowa dotycząca przedsiębiorstw uznanych za przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowaną lub nową technologię

— Preferencyjna polityka podatkowa dotycząca badań i rozwoju

— Zwolnienie z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikowanymi przedsiębiorstwami będącymi rezydentami

(III) Programy w zakresie podatków pośrednich i przywozowych taryf celnych

— Zwolnienie z VAT oraz zwolnienie celne w odniesieniu do przywożonego wyposażenia

— Obniżki VAT od wyposażenia wyprodukowanego w kraju

— Zwolnienia z podatku na utrzymanie miasta i prace budowlane oraz dopłat na edukację dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym;

(IV) Programy dotacji

— Nagrody dla słynnych marek

— Specjalne fundusze służące promowaniu zagranicznych projektów inwestycyjnych

— Wsparcie dla podmiotów w ramach postępowań antydumpingowych

— Dotacja na renowację technologiczną Shouguang

— Fundusz ochrony prawa własności intelektualnej parku przemysłowego Suzhou Industrial Park,

— Dotacje funduszu rozwoju przemysłu wykorzystującego zaawansowane technologie

— Nagroda za utrzymywanie wzrostu od Suzhou Industrial Park

— Specjalny fundusz na rzecz oczyszczania zanieczyszczonej wody jeziora Taihu w prowincji Jiangsu,

— Specjalne fundusze na rzecz oszczędności energii Suzhou Industrial Park,

— Specjalny fundusz na rzecz redukcji całkowitych emisji głównych zanieczyszczeń na szczeblu gminy miejskiej miasta Suzhou,

— Dotacje na oszczędzanie wody oraz redukcję emisji,

— Nagroda z tytułu ochrony środowiska od biura ds. ochrony środowiska miasta Suzhou,

— Nagroda z tytułu oszczędności energii w mieście Shouguang.

(V) Dostarczanie towarów i świadczenie usług przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

— Przyznawanie prawa do użytkowania gruntów

— Dostarczanie chemikaliów wykorzystywanych do produkcji papieru

— Dostarczanie energii elektrycznej

4.2.1. PREFERENCYJNE SYSTEMY KREDYTOWE DLA SEKTORA PRODUKCJI PAPIERU POWLECZONEGO

a) Wprowadzenie

(63) Domniemuje się, że chińscy producenci produktu objętego postępowaniem czerpią korzyści z pożyczek uprzywilejowanych udzielanych im przez banki realizujące politykę rządu oraz banki komercyjne będące własnością państwa zgodnie z założeniami polityki rządu ChRL polegającej na udzielaniu pomocy finansowej w celu promowania i wspierania wzrostu i rozwoju przemysłu papierniczego w Chinach. Jak wynika z planów pięcioletnich oraz strategii przemysłowej, system bankowy stosował wobec przemysłu papierniczego preferencyjne inicjatywy finansowe.

b) Wykorzystanie dostępnych faktów

(64) W oparciu o informacje przedstawione w skardze Komisja zamierzała zbadać sprawę pożyczek bankowych dla sektora produkcji papieru powleczonego. W tym celu uznano, że należy zwrócić się do rządu ChRL, aby w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz w późniejszych uwagach przedstawił szczegółowe informacje i dane dotyczące szeregu rządowych planów i projektów sprzyjających rozwojowi sektora papierniczego w Chinach i wspierających ten rozwój. Przedmiotowe plany i projekty obejmują:

— dziesiąty plan pięcioletni – chińska gospodarka obywatelska oraz rozwój społeczny („dziesiąty plan pięcioletni”)

— „dziesiąty plan pięcioletni” w odniesieniu do przemysłu papierniczego („plan dotyczący produkcji papieru”)

— dziesiąty plan pięcioletni oraz specjalny plan na 2010 r. dotyczący utworzenia krajowego projektu integracyjnego w odniesieniu do sektora leśnictwa i sektora produkcji papieru („projekt integracyjny”)

- decyzja Rady Państwowej nr 40 w sprawie promulgacji i wdrożenia „tymczasowych przepisów w zakresie promowania dostosowania struktury przemysłowej” („decyzja nr 40”)
 - katalog zawierający informacje dotyczące ponownego dostosowania struktury przemysłowej („katalog”)
 - wytyczne dotyczące jedenastego planu pięcioletniego na rzecz krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego (2006–2010) („jedenasty plan pięcioletni”)
 - okólnik Rady Państwowej w sprawie realizacji głównych celów w ramach jedenastego planu pięcioletniego oraz podziału zadań („okólnik wykonawczy do jedenastego planu pięcioletniego”)
 - polityka na rzecz rozwoju przemysłu papierniczego z 2007 r. („plan dotyczący produkcji papieru z 2007 r.”)
 - plan rozwoju Guangdong
 - jedenasty plan pięcioletni dotyczący miasta Zhanjiang
 - jedenasty plan pięcioletni dotyczący gminy miejskiej Jining
- (65) Rząd ChRL przedstawił tylko część informacji, o które zwrócono się w związku z planami. Tylko dwa spośród planów, o które się zwrócono, zostały przedstawione w całości, tj. w chińskiej wersji językowej wraz z angielskim tłumaczeniem (decyzja nr 40 oraz katalog zawierający informacje dotyczące ponownego dostosowania struktury przemysłowej). W odniesieniu do trzech planów regionalnych, o których przedstawienie Komisja pierwotnie się zwróciła, władze chińskie stwierdziły, że nie są one istotne, ponieważ współpracujący producenci eksportujący nie mają swoich zakładów w tych regionach. W związku z tym nie zostały one przedstawione. Komisja zaakceptowała ten fakt, ale zwróciła się o przedstawienie planów rozwoju dotyczących obszarów (regionów, prowincji, gmin miejskich), w których współpracujący producenci eksportujący mają swoje siedziby. Rząd ChRL przedstawił kopie jedenastego planu pięcioletniego dotyczącego prowincji Jiangsu oraz jedenastego planu pięcioletniego dotyczącego prowincji Szantung w języku chińskim, nie dostarczając jednak żadnego tłumaczenia, nawet tłumaczenia spisu treści. W odniesieniu do dwóch planów, które nie zostały przedstawione, rząd ChRL stwierdził, że dotyczą one lat 2000–2005 i w związku z tym są nieistotne. Komisja zaakceptowała to wyjaśnienie. Pozostałe plany zostały przedstawione wyłącznie w języku chińskim (projekt integracyjny, jedenasty plan pięcioletni, okólnik wykonawczy do jedenastego planu pięcioletniego, plan dotyczący produkcji papieru z 2007 r.) wraz ze spisami treści przetłumaczonymi na język angielski. Rząd ChRL stwierdził, że żądania Komisji były zbyt uciążliwe oraz że dysponował jedynie ograniczonymi zasobami i w związku z tym nie był w stanie przetłumaczyć tekstów.
- (66) W odniesieniu do powyższych faktów należy zauważyć, że Komisja zwróciła się o przedstawienie informacji uznanych za niezbędne dla celów prowadzonego dochodzenia, ponieważ wspomniane dokumenty zostały wskazane w skardze. Ponadto Komisja wielokrotnie podkreślała konieczność przedstawienia wymaganych dokumentów w angielskiej wersji językowej. W przypadku tego rodzaju istotnych dokumentów jest to niezbędne z uwagi na fakt, że w oparciu o sam spis treści ustalenie, która część dokumentu jest istotna dla celów dochodzenia, nie było możliwe. Ponadto plany przedstawione w języku chińskim nie były obszerne i wydaje się, że kopie odpowiednich dokumentów w języku angielskim można uzyskać albo z niezależnych źródeł (firm prawnych specjalizujących się w prawie chińskim), albo ze źródeł związanych z dochodzeniami antysubsydyjnymi prowadzonymi w Chinach przez Stany Zjednoczone Ameryki („USA”).
- (67) W rezultacie Komisja miała możliwość zweryfikowania tylko następujących dokumentów: decyzji nr 40, katalogu oraz planu dotyczącego produkcji papieru z 2007 r., którego wersja w języku angielskim została dołączona do skargi i który został udostępniony również przez producenta eksportującego.
- (68) W celu zbadania zakresu interwencji rządu na chińskim rynku finansowym oraz uzyskania niezbędnego przeglądu sektora finansowego w ChRL Komisja zwróciła się o przedstawienie informacji dotyczących odsetka własności państwa w instytucjach finansowych oraz danych dotyczących kwot/oprocentowania pożyczek udzielonych przez banki będące własnością państwa. Rząd ChRL stwierdził, że nie posiada żadnych danych dotyczących posiadania udziałów w bankach, mimo że art. 61 ustawy nr 13 o bankach komercyjnych [2003] stanowi, że bank przekazuje tego rodzaju dane „bankowemu organowi regulacyjnemu Rady Państwowej oraz Ludowemu Bankowi Chin”. Jeżeli chodzi o kwoty/oprocentowanie pożyczek udzielanych przez banki będące własnością państwa, rząd ChRL potwierdził, że chociaż odpowiednie dane były przechowywane, nie może ich przedstawić. Komisja w jeszcze większym stopniu ułatwiła rządowi ChRL pracę, ograniczając wymagane informacje na temat odsetka instytucji będących własnością rządu wyłącznie do tych instytucji finansowych, co do których ustalono, że udzielały pożyczek współpracującym producentom eksportującym. Rząd ChRL nie przedstawił jednak odpowiednich danych nawet w odniesieniu do tego ograniczonego segmentu instytucji finansowych prowadzących działalność w Chinach.
- (69) W celu zbadania polityki kredytowej stosowanej przez chińskie banki (np. stosowanych metod ustalania oprocentowania pożyczek, przeprowadzania oceny kredytowej itp.) zwrócono się do rządu ChRL o przedstawienie informacji na temat polityki realizowanej przez odpowiednie organy państwowe, a mianowicie Ludowy Bank Chin („LBCh”) oraz Komisję Regulacyjną ds. Banków. Rząd ChRL nie przedstawił żadnych odpowiednich informacji dotyczących polityki kredytowej. Nie przedstawiono żadnego dokumentu, rozporządzenia lub wytycznych skierowanych do

systemu bankowego przez LBCh, które umożliwiałyby uzasadnienie roli LBCh w procesie ustalania stóp procentowych i jego powiązań z systemem bankowym. Ponadto, mimo wyraźnego wniosku, nie przedstawiono żadnego uzasadnienia w odniesieniu do kwestii stosowania przepisów ustawy nr 13 o bankach komercyjnych [2003], a w szczególności artykułów 34, 38 i 39 ustanawiających podstawowe zasady w zakresie udzielania pożyczek i prowadzenia innego rodzaju działalności przez banki komercyjne.

- (70) W celu zbadania polityki kredytowej stosowanej przez chińskie banki, które w OD udzielały pożyczek współpracującym producentom eksportującym, Komisja zwróciła się do rządu ChRL o zorganizowanie spotkań z określonymi bankami, które udzieliły pożyczek współpracującym producentom eksportującym, w celu zweryfikowania informacji dotyczących preferencyjnych pożyczek udzielanych producentom cienkiego papieru powleczonego w Chinach. Rząd ChRL stwierdził, że nie był w stanie skłonić banków będących własnością państwa do zorganizowania takich spotkań. Nie zgromadzono w związku z tym żadnych dowodów od chińskich banków dotyczących tego czy, a jeżeli tak, to w jaki sposób, oceniają ryzyko kredytowe przy udzielaniu pożyczek.
- (71) Rząd ChRL został poinformowany o konsekwencjach odmowy współpracy zgodnie z art. 28 ust. 1 i 6 rozporządzenia podstawowego. Brak współpracy spowodował, że oprócz uwzględnienia odpowiednich dokumentów rządu ChRL złożonych przez inne strony konieczne było wykorzystanie informacji ze źródeł wtórnych, w tym skargi i publicznie dostępnych informacji uzyskanych z Internetu. Rząd ChRL kwestionował wykorzystanie dostępnych faktów, ale nie dostarczył żadnych nowych dowodów.
- (72) Współpracujący producenci eksportujący zostali również poproszeni o zorganizowane spotkanie z określonymi bankami, które udzieliły im pożyczek w OD, w celu zweryfikowania informacji dotyczących preferencyjnych pożyczek udzielanych producentom cienkiego papieru powleczonego w Chinach. Nigdy nie odbyło się jednak żadne tego rodzaju spotkanie. Współpracujący producenci eksportujący przekazywali Komisji wielokrotnie wnioski o takie spotkania, ale właściwe banki odmawiały współpracy przy dochodzeniu. Współpracujący producenci eksportujący zostali poinformowani o konsekwencjach odmowy współpracy zgodnie z art. 28 ust. 1 i 6 rozporządzenia podstawowego. W świetle powyższego braku współpracy uznano za niezbędne oparcie wszelkich ustaleń w odniesieniu do pożyczek udzielonych współpracującym producentom eksportującym przez banki na dostępnym stanie faktycznym. Współpracujący producenci eksportujący kwestionowali wykorzystanie dostępnych faktów, ale nie dostarczyli żadnych nowych dowodów.
- (73) Jeden chiński producent eksportujący został poproszony o dostarczenie określonych informacji dotyczących określonej umowy o restrukturyzacji długu z trzema chińskimi bankami. Wspomniany wyżej producent eksportujący odmówił dostarczenia niezbędnych informacji. W konsekwencji niemożliwe było zweryfikowanie właściwej umowy ogólnej i odpowiednich pożyczek w ramach umowy oraz wszystkich szczegółowych

elementów, takich jak okres trwania pożyczek, harmonogramy spłaty lub odsetki. Współpracujący producent eksportujący został poinformowany o konsekwencjach odmowy współpracy zgodnie z art. 28 ust. 1 i 6 rozporządzenia podstawowego. W świetle tego braku współpracy uznano za niezbędne oparcie wszelkich ustaleń w odniesieniu do właściwych pożyczek udzielonych temu producentowi przez banki na dostępnym stanie faktycznym. Współpracujący producent eksportujący kwestionował wykorzystanie dostępnych faktów, ale nie dostarczył żadnych nowych dowodów.

c) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

(i) **Interwencja rządu w bankowym systemie finansowym w zakresie preferencyjnych pożyczek udzielanych przemysłowi papierniczemu**

— *Rola planów rządowych*

- (74) W ramach dochodzenia ustalono istnienie szczególnych planów polityki w odniesieniu do przemysłu papierniczego. W planach stwierdza się, że organy państwowe ściśle monitorują wyniki przemysłu papierniczego i wdrażają specjalne strategie (np. dekrety wykonawcze), aby osiągnąć cele zawarte w planach polityki. Ponadto w ramach dochodzenia ustalono również, że w szczególnych planach polityki przewidziano preferencyjne pożyczki dla przemysłu papierniczego.
- (75) Analiza decyzji nr 40 i szczegółowej części finansowej planu dotyczącego produkcji papieru z 2007 r. faktycznie wyraźnie wskazuje, że chiński państwowy system planowania zachęca banki do udzielania pożyczek przemysłowi papierniczemu.
- (76) W odniesieniu do decyzji nr 40 zauważa się, że akt ten jest decyzją administracyjną Rady Państwowej, tj. najwyższego organu administracyjnego w ChRL, a więc jest prawnie wiążący dla innych organów publicznych i podmiotów gospodarczych. W decyzji klasyfikuje się sektory przemysłowe w podziale na „projekty promowane, ograniczane i likwidowane”. Akt ten stanowi wytyczne w zakresie polityki przemysłowej, które wraz z katalogiem wskazują, że rząd ChRL prowadzi politykę promowania i wspierania grup przedsiębiorstw lub sektorów, takich jak sektor papierniczy, zaklasyfikowanych w katalogu jako „sektor promowany”. W odniesieniu do liczby sektorów wymienionych jako „promowane” zauważa się, że jest ich łącznie 26 i stanowią one jedynie część chińskiej gospodarki. Ponadto tylko niektóre rodzaje działalności w obrębie tych 26 sektorów otrzymały status „promowanych”. Decyzja nr 40 stanowi również w art. 17, że „promowane projekty inwestycyjne” są objęte szczególnymi przywilejami i zachętami (wsparcie finansowe, zwolnienie z ceł przywozowych, zwolnienie z VAT, zwolnienie z podatku). Z drugiej strony w odniesieniu do „projektów ograniczanych i likwidowanych” decyzja nr 40 uprawnia organy państwowe do bezpośredniej interwencji w celu regulacji rynku. W szczególności w art. 18 i 19 zobowiązuje się właściwy organ do nakazania instytucjom finansowym zaprzestania udzielania pożyczek; organy te nakazują również organowi administracji państwowej ds. cen podwyższenie ceny energii elektrycznej i nakazanie zakładom energetycznym, aby zaprzestały dostarczania energii takim „ograniczonym i likwidowanym projektem”. Z powyższego ustalenia jasno wynika, że decyzja nr 40 zawiera przepisy wiążące

dla wszystkich instytucji gospodarczych w formie wytycznych dotyczących propagowania i wspierania promowanych sektorów, do których należy sektor papierniczy.

- (77) Plan dotyczący produkcji papieru z 2007 r. przewiduje szczegółowe warunki, kierunki i cele dla sektora papierniczego. Opisano sytuację sektora papierniczego w Chinach (np. liczbę przedsiębiorstw, produkcję, zużycie i wywóz, dane statystyczne na temat rodzaju stosowanych surowców). Określono strategię i cele dla sektora papierniczego w odniesieniu do kształtu sektora, wykorzystania surowców, wykorzystania technologii i sprzętu, struktury produktów i struktury organizacyjnej producentów sektora papierniczego. W dokumencie ustanowiono również sektorowe „kryteria wejścia”, ponieważ określono w nim konkretne wymogi w zakresie stosunku aktywów do pasywów dla sektora papierniczego, ustalono szczególne ratingi kredytowe dla tego sektora i konkretne cele pod względem korzyści skali, wskaźników udziału w rynku, zużycia energii i wody, jakie powinny osiągnąć lub zrealizować przedsiębiorstwa. Wymaga się w nim od przedsiębiorstw opracowania planów rozwoju w oparciu o plan dotyczący produkcji papieru z 2007 r. Nakazuje się również lokalnym prowincjom i regionom uczestniczyć we wdrażaniu planu, a jeden cały rozdział jest poświęcony „Inwestycjom i finansom” w przemyśle papierniczym. W tym względzie warto zauważyć, że w planie wyraźnie stwierdzono, iż instytucje finansowe nie powinny udzielać pożyczek na żaden projekt, który nie jest zgodny z jego postanowieniami. Ogólnie rzecz ujmując, z lektury tekstu i zastosowanych sformułowań jasno wynika, że plan dotyczący produkcji papieru z 2007 r. jest szczególnym państwowym instrumentem mającym na celu regulację przemysłu papierniczego w Chinach i może zostać uznany wyłącznie za obowiązkowe narzędzie polityki przemysłowej, które musi być w określony sposób wdrożone przez właściwe zainteresowane strony w Chinach (organy państwowe, instytucje finansowe i producentów).
- (78) Rząd ChRL argumentował, że plan dotyczący produkcji papieru z 2007 r. należy uznać za plan o charakterze wytycznych bez mocy wiążącej. Stwierdzono również, że w tym samym kontekście żaden z rządowych planów i projektów nie jest prawnie wiążący, w związku z tym nie można przyznać jakiegokolwiek wkładu finansowego lub korzyści finansowej w ramach takich planów i projektów. Zwykła lektura tekstu planu dotyczącego produkcji papieru z 2007 r. i jego wspomnianych powyżej szczegółowych przepisów wskazuje jednak, że tekstu nie można uznać za niewiążące wytyczne. W tym względzie należy zauważyć, że plan dotyczący produkcji papieru z 2007 r. stanowi między innymi: „Polityka rozwoju przemysłowego jest formułowana w celu udoskonalenia reformy socjalistycznej gospodarki rynkowej oraz powiązanych przepisów ustawowych i wykonawczych, aby ustanowić sprawiedliwy porządek rynkowy i klimat sprzyjający rozwojowi, usunąć przeszkody w rozwoju przemysłu papierniczego oraz kierować zdrowym rozwojem tego sektora”. W odniesieniu do pozostałych planów i projektów wymienionych w motywie 64 zauważa się, że co najmniej jeden odnosi się do okólnika wykonawczego do jedenastego planu pięcioletniego. Trudno zrozumieć, w jaki sposób rzekomo niewiążący prawnie dokument (plan rządowy) może mieć prawnie wiążący akt wykonawczy (w tym przypadku okólnik Rady Państwowej).
- (79) Ponadto art. 34 ustawy nr 13 o bankach komercyjnych [2003] stanowi, że banki „prowadzą działalność kredytową zgodnie z zapotrzebowaniem krajowej gospodarki i rozwojem społecznym oraz zgodnie z wytycznymi państwowej polityki przemysłowej”. W tym konkretnym przypadku odnośna państwowa polityka przemysłowa to plan dotyczący produkcji papieru z 2007 r. Tym samym jedynym logicznym wnioskiem jest uznanie, że pożyczki otrzymane przez producentów cienkiego papieru powleczonego od banków komercyjnych będących własnością państwa są realizowane zgodnie z wytycznymi rządu.
- (80) Dochodzeniem objęto również rolę Krajowej Komisji Rozwoju i Reform („NDRC”). Rząd ChRL poinformował, że NDRC jest agencją Rady Państwowej koordynującą politykę makroekonomiczną i zarządzającą inwestycjami rządowymi. Ten organ państwowy wydał, między innymi, plan dotyczący produkcji papieru z 2007 r. Nie przedstawiono dostępnych informacji – mimo wyraźnego wniosku w tej sprawie – dotyczących ram prawnych, w których została powołana i funkcjonuje NDRC, np. jej statutu. Jedynym wyjaśnieniem przedstawionym przez rząd ChRL było stwierdzenie, że Rada Państwowa, najwyższy rządowy organ administracyjny, wydaje polecenia, do których NDRC musi się zastosować i że w każdym razie informacja ta jest nieistotna dla dochodzenia. Nie można przyjąć tego argumentu. Uznaje się, że statut organu, który wydaje rządowe plany, jest istotny dla dochodzenia, biorąc pod uwagę fakt, że w niniejszym postępowaniu przedmiotem dochodzenia są rządowe plany i projekty. Komisja zapytała również o powody, dla których NDRC gromadzi regularnie szczegółowe informacje od przedsiębiorstw. Rząd ChRL wyjaśnił, że informacje mogłyby być gromadzone za pośrednictwem stowarzyszeń przemysłowych i innych publicznych źródeł. Istnienie systematycznego mechanizmu gromadzenia danych dotyczących przedsiębiorstw do wykorzystania w planach i projektach rządowych pokazuje jednak, że te plany i projekty należy uznać za istotny element państwowej polityki przemysłowej.
- (81) Z powyższego wynika, że wszelkie decyzje podejmowane przez instytucje finansowe w odniesieniu do sektora papierniczego musiałyby uwzględniać potrzebę osiągnięcia celów odnośnych planów polityki. Przedsiębiorstwa określane w tych specjalnych planach polityki jako „sektory promowane” są rzeczywiście uznawane za przedsiębiorstwa o wysokim ratingu kredytowym, co ma bezpośrednie konsekwencje przy ocenie zdolności kredytowej w chińskim systemie finansowym. Ponadto z analizy szczegółowej części finansowej planu dotyczącego produkcji papieru z 2007 r. oraz pisma dotyczącego ratingu kredytowego, które zostało udostępnione przez jednego współpracującego producenta eksportującego, jasno wynika, że w chińskim państwowym systemie planowania nakazuje się bankom udzielanie pożyczek przemysłowi papierniczemu, a przedsiębiorstwa uznaje się za podmioty o wysokim ratingu kredytowym, ponieważ kwalifikują się do określonych planów polityki. Należy zauważyć, że

w konkretnym ratingu kredytowym uzyskanym w trakcie dochodzenia bezpośrednio powiązano pozytywne perspektywy przedsiębiorstwa z istnieniem planów polityki w zakresie sektora papierniczego i realizacją ich celów. Istnieją również dowody na to, że organy państwowe monitorują wyniki przedsiębiorstw, ponieważ corocznie analizują ich zezwolenia na prowadzenie działalności i zatrzymują w ten sposób dane statystyczne dotyczące finansów i wydajności. Ponadto istnieją także dowody pochodzące z informacji przedstawionych przez współpracujących producentów eksportujących wskazujące na to, że zgodnie z przepisami art. 9 rozporządzenia w sprawie rejestracji banków i konsultacji z nimi LBCh monitoruje sytuację pożyczkową przedsiębiorstw w ramach corocznej analizy pożyczek, jakie każdego roku zaciągają przedsiębiorstwa.

- (82) Wszystkie powyższe fakty wskazują na związek pomiędzy szczegółowymi planami polityki a finansowaniem sektora papierniczego.

— *Interwencja rządu w sektorze bankowym*

- (83) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących w ramach dochodzenia ustalono, że dwaj z nich w większości przypadków automatycznie otrzymywali najniższe z możliwych stóp procentowych w ramach limitów określonych przez LBCh, podczas gdy dwaj inni współpracujący producenci eksportujący skorzystali z istotnej zmiany harmonogramów swoich pożyczek, która miała miejsce w 2008 r. Chińskie banki będące własnością państwa nabywały wszystkie pożyczki należne bankom zagranicznym, a pożyczki ze zmienionymi harmonogramami spłaty nie przewidywały wysokiej premii z tytułu ryzyka wobec referencyjnej stopy procentowej LBCh.

- (84) Ponadto w ramach dochodzenia ustalono, że cechą charakterystyczną chińskiego rynku finansowego jest interwencja rządu, ponieważ większość najważniejszych banków należy do państwa. Władze chińskie jedynie w bardzo ograniczonym zakresie dostarczyły informacje dotyczące posiadania udziałów w bankach/własności banków w Chinach. W celu uzyskania reprezentatywnych ustaleń Komisja zebrała jednak dostępne informacje, których zarys przedstawiono poniżej. Analizując kwestię tego, czy bankom nadano władzę rządową lub wykonują one taką władzę w jego imieniu, Komisja zgromadziła informacje dotyczące nie tylko tego, czy banki są własnością rządu, lecz także innych aspektów, takich jak obecność przedstawicieli rządu w zarządzie, kontrola rządu nad działalnością, realizowanie polityki i interesów rządu oraz to, czy banki założono na podstawie statutu.

- (85) Na podstawie dostępnych informacji stwierdza się, że w Chinach banki będące własnością państwa mają największy udział w rynku i są głównymi podmiotami na chińskim rynku finansowym; badanie Deutsche Bank z 2006 r. dotyczące chińskiego sektora bankowego wskazuje, że udział banków będących własnością państwa może obejmować ponad 2/3 chińskiego rynku. Z tego samego względu w przeglądzie polityki handlowej WTO w odniesieniu do Chin zauważono, że „wysoki poziom własności państwa jest kolejną charakterystyczną cechą sektora finansowego w Chinach”⁽¹⁾. Należy zauważyć, że cztery duże banki będące własnością

państwa [Chiński Bank Rolny (Agricultural Bank), Bank Chiński (Bank of China), Chiński Bank Budownictwa (Construction Bank) i Chiński Bank Przemysłowo-Handlowy (Industrial and Commercial Bank)] wydają się reprezentować ponad połowę chińskiego sektora bankowego. Państwo posiada ponad 50 % udziałów w bankach realizujących politykę rządu i innych bankach będących własnością państwa. Komisja zwróciła się także o informacje dotyczące struktury kontroli ze strony rządu w wyżej wspomnianych chińskich bankach oraz realizowania polityki i interesów rządu w odniesieniu do przemysłu papierniczego (tj. zarząd i zgromadzenie udziałowców, protokoły zebrań udziałowców/zarządu, narodowość udziałowców/członków zarządu, polityka kredytowa oraz ocena ryzyka w odniesieniu do pożyczek udzielonych współpracującym producentom eksportującym). Rząd ChRL ani banki nie przedłożyły jednak takich informacji. Wielokrotnie powoływały się tylko na informacje zawarte w przedłożonych przez siebie sprawozdaniach rocznych banków. Informacje zawarte w sprawozdaniach rocznych banków nie zawierały jednak (i nie mogą zawierać) informacji o wystarczającym stopniu uszczegółowienia.

W związku z powyższym Komisja musiała skorzystać z dostępnych informacji. W oparciu o dostępne dane Komisja stwierdziła, że wyżej wspomniane banki są kontrolowane przez rząd i sprawują władzę w jego imieniu, ponieważ ich działania można przypisać państwu. Odnośne dane wykorzystane w celu dokonania powyższych ustaleń uzyskano z informacji przedstawionych przez rząd ChRL, rocznych sprawozdań chińskich banków, które zostały przedłożone przez rząd ChRL lub są publicznie dostępne, informacji pochodzących z badania Deutsche Bank z 2006 r. na temat sektora bankowego Chin, informacji przedstawionych przez współpracujących producentów eksportujących oraz informacji zawartych w skardze. Jeśli chodzi o banki zagraniczne, niezależne źródła szacują, że stanowią one mniejszość w chińskim sektorze bankowym, odgrywając nieistotną rolę w polityce kredytowej, przy czym z odpowiednich informacji wynika, że udział tych banków na chińskim rynku może wynosić zaledwie 1 %⁽²⁾. Odnośne publicznie dostępne informacje potwierdzają również, że chińskie banki, w szczególności duże banki komercyjne, nadal polegają na udziałowcach będących własnością państwa i na rządzie przy pozyskiwaniu kapitału, gdy w wyniku ekspansji akcji kredytowej brakuje adekwatności kapitałowej⁽³⁾. Jeżeli chodzi o banki, które udzielają pożyczek współpracującym producentom eksportującym, ogromną większość z nich stanowią banki będące własnością państwa. W oparciu o dostępne informacje stwierdzono faktycznie, że co najmniej 13 z 19 zgłoszonych banków to banki będące własnością państwa, w tym dwa banki realizujące politykę rządową [Eksportowo-Importowy Bank Chiński (Export-Import Bank of China), Chiński Bank Rozwoju (China Development Bank)], i główne banki komercyjne w Chinach, takie jak Chiński Bank Rolny, Bank Chiński, Chiński Bank Budownictwa i Chiński Bank Przemysłowo-Handlowy.

⁽²⁾ Informacje pochodzące z badania Deutsche Bank z 2006 r. dotyczącego sektora bankowego Chin, s. 3–4.

⁽³⁾ Informacje pochodzące ze sprawozdania China Monetary Report Quarter Two z 2010 r. grupy analitycznej ds. polityki monetarnej Ludowego Banku Chin z dnia 5 sierpnia 2010 r., s. 10.

Także w odniesieniu do pozostałych banków będących własnością państwa Komisja zwróciła się o informacje, o których mowa powyżej, dotyczące kontroli ze strony rządu oraz realizowania polityki i interesów rządu w odniesieniu do przemysłu papierniczego. Również w tym przypadku nie przedłożono takich szczegółowych informacji, a jedynie wielokrotnie powoływano się na informacje zawarte w odpowiednich sprawozdaniach rocznych banków, z których większość była dostępna wyłącznie w języku chińskim, bez tłumaczenia na angielski. Informacje zawarte w sprawozdaniach rocznych banków nie mogą jednak zawierać informacji o wystarczającym stopniu uszczegółowienia. W odniesieniu do banków, które realizują politykę rządu, w toku dochodzenia ustalono, że nie istnieją jasne przepisy prawa regulujące ich rolę i związki z rządem. Jednakże z oświadczeń przedłożonych przez rząd ChRL podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu wynika, że banki realizujące politykę rządu wspierają realizację polityki rządu Chin i nie prowadzą działalności nastawionej na zysk. Wszystkie powyższe aspekty potwierdzają, że cztery banki są kontrolowane przez rząd i sprawują władzę w jego imieniu, ponieważ ich działania można przypisać państwu.

- (86) Komisja starała się również przeanalizować różnicę pomiędzy bankami realizującymi politykę rządu (według dostępnych informacji są to Eksportowo-Importowy Bank Chiński, Chiński Bank Rozwoju i Chiński Bank Rolny) a bankami komercyjnymi będącymi własnością państwa. Komisja zwróciła się o wyjaśnienia dotyczące tych dwóch różnych rodzajów instytucji finansowych. Rząd ChRL przedstawił informację, że banki realizujące politykę rządu nie są objęte żadnymi sporządzonymi na piśmie przepisami regulującymi ich sektor, ponieważ chińskie władze są w trakcie opracowywania ustawy o bankach realizujących politykę rządu. Stwierdzono również, że jednego banku realizującego politykę rządową (mianowicie Chińskiego Banku Rozwoju) nie należy uważać za bank realizujący politykę rządu, ponieważ stał się on spółką akcyjną i znajduje się w okresie przejściowym. Przedłożone informacje potwierdzają, że banki realizujące politykę rządu są traktowane inaczej niż banki komercyjne będące własnością państwa. Mimo że brak jakichkolwiek przepisów regulujących sektor banków, które realizują politykę rządu, lub sposób działania tych banków na chińskim rynku, z okólników LBCh, w których banki te są wyraźnie wymienione, wynika, że banki realizujące politykę rządu mają szczególny status w porównaniu z bankami komercyjnymi będącymi własnością państwa. Jeśli chodzi o status Chińskiego Banku Rozwoju, zauważa się, że państwo chińskie (za pośrednictwem chińskiego ministerstwa finansów) posiada ponad 50 % udziałów w banku, w związku z czym przekształcenie go w spółkę akcyjną nie ma żadnego wpływu na kontrolę ze strony rządu.
- (87) Innym czynnikiem zakłócającym chiński rynek finansowy jest rola, jaką odgrywa LBCh w wyznaczaniu określonych ograniczeń sposobu ustalania stóp procentowych i ich zmiany. W rzeczywistości w ramach dochodzenia ustalono, że w LBCh istnieją określone zasady regulujące sposób zmiany stóp procentowych w Chinach. Zgodnie z dostępnymi informacjami zasady te są określone w okólniku LBCh nr 251 w sprawie dostosowywania

stopy procentowej depozytów i pożyczek Yinfa z 2004 r. („okólnik 251”). Od instytucji finansowych wymaga się oferowania oprocentowania pożyczek w ramach określonego zakresu referencyjnej stopy procentowej pożyczek LBCh. W przypadku pożyczek banków komercyjnych i pożyczek banków realizujących politykę rządu zarządzanych na zasadach komercyjnych nie ma górnego limitu, jedynie dolny limit. W przypadku miejskich spółdzielni kredytowych i wiejskich spółdzielni kredytowych istnieje zarówno limit górny, jak i dolny. W przypadku pożyczek preferencyjnych i pożyczek, w odniesieniu do których Rada Państwowa dysponuje szczegółowymi regulacjami, stopy procentowe nie podlegają wzrostowi. Komisja starała się uzyskać od rządu ChRL wyjaśnienia w zakresie definicji i sformułowań zawartych w okólniku 251 oraz poprzedzających go przepisach (okólnik LBCh nr 250 w sprawie rozszerzenia przedziału dla zmiennej stopy procentowej pożyczek instytucji finansowych – YinFa [2003]). Rząd ChRL wyjaśnił, że okólniki te stanowiły część reformy mającej na celu urynkowienie stóp procentowych w Chinach, ale nie przedstawił dalszych wyjaśnień. Zwrócono się również do rządu ChRL o podanie szczegółowych wyjaśnień odnośnie do pożyczek preferencyjnych i innych pożyczek określonych przez Radę Państwową.

Rząd ChRL stwierdził, że sformułowanie odpowiedniego chińskiego aktu prawnego dotyczy hipotetycznego istnienia innych pożyczek przewidzianych przez Radę Państwową. Rząd ChRL nie dostarczył żadnych innych wyjaśnień lub odpowiedniej dokumentacji, aby wyjaśnić, dlaczego w chińskim ustawodawstwie zdefiniowano pożyczki preferencyjne. Jeśli chodzi o drugi rodzaj pożyczek, nawet gdyby przyjąć argument rządu ChRL, nadal nie jest jasne, dlaczego ustawodawca uznał za konieczne zapewnienie możliwości określenia przez Radę Państwową innych pożyczek. Komisja zwróciła się również o wyjaśnienia dotyczące istnienia pożyczek służących realizacji polityki rządu, zarządzanych na zasadach komercyjnych, o których mowa w okólniku 251. W tej kwestii rząd ChRL nie przedstawił żadnych wyjaśnień ani dowodów. Do rządu ChRL zwrócono się również o przedstawienie wszelkich aktualizacji lub nowych przepisów wydanych w związku z wspomnianym okólnikiem w zakresie polityki kredytowej banków komercyjnych i banków realizujących politykę rządu, ale informacje takie nie zostały dostarczone.

- (88) Zauważa się również, że rząd ChRL nie dostarczył żadnych innych danych ani statystyk na temat struktury chińskiego systemu bankowego.
- (89) W oparciu o motywy 74-88 i uwzględniając brak współpracy ze strony Chin (i w świetle rozważań przedstawionych w motywie 90), Komisja stwierdza, że rynek finansowy w Chinach jest zakłócany w wyniku interwencji rządu, a stopy procentowe stosowane przez banki niekontrolowane przez rząd i inne instytucje finansowe są prawdopodobnie dostosowywane do stóp rządowych. Stopy procentowe stosowane przez banki niekontrolowane przez rząd i inne instytucje finansowe nie mogą zatem zostać uznane za odpowiednie rynkowe poziomy referencyjne przy ustalaniu, czy pożyczki rządowe przynoszą korzyść.

(ii) Wkład finansowy

- (90) Ponadto, uwzględniając wszystkie dowody, stwierdza się, że zdecydowana większość pożyczek udzielanych dwóm współpracującym producentom jest im przyznawana przez banki będące własnością państwa lub realizujące politykę rządu, które uznaje się za organy publiczne z uwagi na ich bliskie związki z rządem. Państwo posiada w nich ponad 50 % udziałów i w związku z tym są kontrolowane przez rząd. Istnieją również dowody potwierdzające, że banki te sprawują władzę w imieniu rządu, ponieważ – jak wyjaśniono w motywie 65 – ma miejsce wyraźna interwencja ze strony państwa (tj. LBCh) w sposób podejmowania przez banki komercyjne decyzji w zakresie stóp procentowych przy pożyczkach udzielanych chińskim przedsiębiorstwom, przy czym w niektórych przypadkach – jak wyjaśniono w motywie 83 – przedsiębiorstwa niemal automatycznie otrzymywały najniższe możliwe oprocentowanie w granicach określonych przez państwo. W tych okolicznościach praktyki w zakresie kredytowania tych podmiotów można przypisać bezpośrednio rządowi. Fakt, że banki sprawują władzę w imieniu rządu, potwierdza także sposób, w jaki plan dotyczący produkcji papieru z 2007 r., decyzja 40 i art. 34 ustawy o bankach komercyjnych odnoszą się do realizacji polityki przemysłowej rządu (zob. motywy 74 do 81). Istnieją także obszerne dowody pośrednie, poparte obiektywnymi analizami i sprawozdaniami, z których wynika, że stopień interwencji rządu w chiński system finansowy pozostaje znaczny (zob. motyw 312). Wreszcie, Chiny nie dostarczyły informacji, które pozwoliłyby lepiej zrozumieć związki między bankami będącymi własnością państwa a rządem (zob. motywy 68–70 i 84–86). W przypadku pożyczek udzielonych przez banki realizujące politykę rządową lub inne banki będące własnością państwa Komisja stwierdza zatem, że wnoszony jest wkład finansowy na rzecz producentów cienkiego papieru powleczonego w formie bezpośredniego przekazania przez rząd środków finansowych w rozumieniu art. 3 ust. 1) lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego.

(iii) Korzyść

- (91) Zgodnie z art. 3 pkt 2) i art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego korzyść istnieje w zakresie, w jakim pożyczki rządowe są przyznawane na bardziej korzystnych warunkach niż warunki, jakie odbiorca mógłby w rzeczywistości uzyskać na rynku. Ponieważ ustalono, że pożyczki sektora prywatnego w Chinach nie opierają się na odpowiednim wskaźniku rynkowym, taki wskaźnik uzyskano, wykorzystując metodę opisaną w motywach 96–102.

(iv) Szczegółość

- (92) Zwrócono się do rządu ChRL o przedstawienie informacji na temat kryteriów kwalifikowalności do otrzymania tego subsydium i na temat korzystania z tego subsydium, aby można było ustalić, w jakim zakresie dostęp do subsydium jest ograniczony do niektórych przedsiębiorstw i czy jest ono szczególne w rozumieniu art. 4 rozporządzenia podstawowego. Rząd ChRL nie dostarczył takich informacji. Komisja, mając na uwadze art. 4 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym każde ustalenie szczególności powinno być

„wyraźnie umotywowane” na podstawie konkretnych dowodów, musiała zatem oprzeć swoje ustalenia na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego. Zaznacza się, iż art. 28 ust. 6 stanowi, że „jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje częściowo, uniemożliwiając ujawnienie istotnych informacji, wynik może być dla strony mniej korzystny, niż gdyby współpracowała”. Fakty wzięte pod uwagę obejmują następujące elementy:

- dowód szczególności przedstawiony przez skarżącego;
 - ustalenia (zob. motywy 77 i 78), zgodnie z którymi subsydia szczególne są kierowane do sektora papierniczego za pośrednictwem szczególnego planu sektorowego, tj. planu dotyczącego produkcji papieru;
 - Dowód (zob. motyw 76), że przemysł papierniczy jest „przemysłem promowanym” (decyzja nr 40).
 - przepisy art. 34 ustawy o bankach komercyjnych [2003] (zob. motyw 79) stanowiące, że banki komercyjne prowadzą działalność pożyczkową zgodnie z zapotrzebowaniem krajowej gospodarki i rozwojem społecznym oraz z duchem państwowej polityki przemysłowej, tj. w tym konkretnym przypadku zgodnie z planem dotyczącym produkcji papieru;
 - ustalenia (zob. motyw 81), zgodnie z którymi w chińskim państwowym systemie planowania nakazuje się bankom udzielania pożyczek sektorowi papierniczemu, a przedsiębiorstwa uznaje się za podmioty o wysokim ratingu kredytowym, ponieważ kwalifikują się do określonych planów polityki.
- (93) W świetle powyższego oraz przy braku jakiegokolwiek współpracy ze strony rządu ChRL dostępne dowody wskazują, że subsydia przyznawane przedsiębiorstwom z sektora papierniczego nie są powszechnie dostępne i tym samym są szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W świetle odmowy współpracy ze strony rządu ChRL nie ma podstaw, by sądzić, iż kwalifikowalność do subsydium jest oparta na obiektywnych kryteriach lub warunkach zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

d) Wniosek

- (94) W związku z tym należy uznać, że finansowanie sektora papierniczego należy uznać za subsyidium.
- (95) W świetle istnienia wkładu finansowego, korzyści dla producentów eksportujących oraz szczególności przedmiotowe subsyidium należy uznać za stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

e) Obliczenie kwoty subsydium

- (96) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Zgodnie z art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się różnicę między kwotą, jaką przedsiębiorstwo płaci od pożyczki rządowej, oraz kwotą, jaką firma zapłaciłaby za porównywalną pożyczkę komercyjną, jaką mogłaby faktycznie uzyskać na rynku.

- (97) Jak wyjaśniono powyżej, ponieważ pożyczki udzielane przez chińskie banki odzwierciedlają istotną interwencję rządu w sektorze bankowym i nie odzwierciedlają oprocentowania, jakie można uzyskać na funkcjonującym rynku, odpowiedni wskaźnik rynkowy został skonstruowany przy użyciu metody opisanej poniżej. Ponadto, w związku z odmową współpracy ze strony rządu ChRL Komisja oparła się również na dostępnym stanie faktycznym w celu ustalenia odpowiedniej referencyjnej stopy procentowej.
- (98) Przy konstruowaniu odpowiedniego poziomu referencyjnego za właściwe uważa się zastosowanie chińskich stóp procentowych dostosowanych w taki sposób, by odzwierciedlały normalne ryzyko rynkowe. W sytuacji, w której obecne warunki finansowe eksporterów określono jako warunki rynku zakłócanego i w której brakuje wiarygodnych informacji od chińskich banków na temat pomiaru ryzyka i ustalania ratingów kredytowych, za konieczne uznano nieuwzględnianie zdolności kredytowej chińskich eksporterów jako wartości nominalnej, lecz zastosowanie marży w celu odzwierciedlenia potencjalnego wpływu chińskiego zakłóconego rynku na ich sytuację finansową.
- (99) W odniesieniu do powyższych ustaleń, jak przedstawiono w motywach 68–72, zwrócono się zarówno do rządu ChRL, jak i do współpracujących producentów eksportujących o dostarczenie informacji na temat polityki kredytowej chińskich banków i sposobu przyznawania pożyczek producentom eksportującym. Mimo wielokrotnych wniosków w tej sprawie strony nie dostarczyły takich informacji. W związku z powyższym w świetle wspomnianego braku współpracy i wszystkich dostępnych faktów oraz zgodnie z przepisami art. 28 ust. 6 rozporządzenia podstawowego należy uznać, że wszystkie przedsiębiorstwa w Chinach uzyskałyby jedynie najwyższy stopień obligacji o „niskim ratingu kredytowym” (BB w Bloomberg), i zastosować odpowiednią premię oczekiwaną przy obligacjach emitowanych przez przedsiębiorstwa z takim ratingiem do standardowego oprocentowania kredytów Ludowego Banku Chin. W odniesieniu do pożyczek uzyskiwanych w walucie obcej Komisja stosuje odpowiednią premię oczekiwaną przy obligacjach emitowanych przez przedsiębiorstwa z takim ratingiem do standardowego oprocentowania kredytów Ludowego Banku Chin, jak wspomniano w odpowiednich chińskich umowach pożyczki (stopa LIBOR). Biorąc jednak pod uwagę całkowitą odmowę współpracy ze strony rządu ChRL w zakresie dostarczania lub udostępniania informacji na temat banków będących własnością państwa, w świetle wszystkich dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 ust. 6 rozporządzenia podstawowego uznaje się za właściwe zastosowanie ratingu kredytowego BB (niski rating kredytowy, spekulacyjny).
- (100) Korzyść dla producentów eksportujących została obliczona poprzez uwzględnienie różnicy stóp procentowych, wyrażonej jako wartość procentowa, pomnożonej przez pozostałą do spłaty kwotę pożyczki, tj. odsetki niezapłacone w OD. Wartość ta została następnie przydzielona do łącznej kwoty obrotów współpracujących producentów eksportujących.
- (101) Jak wyjaśniono w motywie 73, jeden z producentów eksportujących odmówił dostarczenia istotnej umowy o restrukturyzację długu. W rezultacie niemożliwe było zweryfikowanie podstawowych informacji zgłoszonych w związku z pożyczkami wchodzącymi w zakres tej umowy, takich jak stopa procentowa, okres spłacania kredytu, harmonogram spłat itp. Producent eksportujący nie był również w stanie wykazać, że spłacał kwoty główne pożyczek wchodzących w zakres tej umowy. Z tego względu w kalkulacji korzyści przedmiotowe pożyczki uznano za dotację i przydzielono do OD, dodając je do odsetek niezapłaconych w OD, zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi w motywie 100.
- (102) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w OD wynosi 5,37 % dla spółek APP i 1,26 % dla spółek Chenming.

4.2.2 PROGRAMY W ZAKRESIE PODATKU DOCHODOWEGO

— *Preferencyjna polityka podatkowa dla przedsiębiorstw uznanych za przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowaną oraz nową technologię*

- (103) Program ten umożliwia przedsiębiorstwom, które z powodzeniem wnioskowały o certyfikat przedsiębiorstwa wykorzystującego zaawansowaną lub nową technologię, skorzystanie z obniżonej stawki podatku dochodowego w wysokości 15 % w porównaniu z normalną stawką 25 %.

a) Podstawa prawna

- (104) Podstawą dla preferencyjnego traktowania podatkowego w ramach tego programu jest art. 28 ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw (nr 63, ogłoszonej w dniu 16 marca 2007 r.), w powiązaniu ze środkami administracyjnymi służącymi zidentyfikowaniu przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowaną lub nową technologię. Obwieszczenie Państwowego Urzędu Podatkowego w sprawie zagadnień dotyczących podatku dochodowego od przedsiębiorstw dla przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowaną i nową technologię (Guo Shui Han [2008] nr 985) również odnosi się do tego programu i przedstawiono w nim dalsze szczegóły w zakresie jego wdrożenia.

b) Kwalifikowalność

- (105) Art. 10 środków administracyjnych służących zidentyfikowaniu przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowaną i nową technologię zawiera wykaz kryteriów kwalifikowalności przedsiębiorstw do korzystania z tego programu. Jeśli przedsiębiorstwo spełnia wszystkie warunki określone w art. 10, musi złożyć wniosek do właściwych organów zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 11 tej samej ustawy.

c) Zastosowanie w praktyce

- (106) Każde przedsiębiorstwo, które ma zamiar wnioskować o udział w tym programie, musi złożyć wniosek online do lokalnego Biura Nauki i Technologii, które przeprowadzi wstępną ocenę. Następnie lokalne Biuro Nauki i Technologii przygotowuje rekomendację do Wydziału ds. Nauki i Technologii w danej prowincji. Przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji o wydaniu certyfikatu przedsiębiorstwa wykorzystującego zaawansowaną i nową technologię wydział może także podjąć decyzję o przeprowadzeniu dochodzenia bezpośrednio na terenie przedsiębiorstwa wnioskodawcy.

d) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

(107) Z tego programu subsydiowania skorzystało trzech współpracujących producentów eksportujących, którzy uzyskiwali korzyści w OD. Wprawdzie rząd ChRL nie przedstawił jakichkolwiek przepisów administracyjnych, jednak producenci eksportujący przekazali dostępne akty prawne. Nawet w oparciu o te akty prawne trudno jest jednak określić kształt procedury wnioskowania, która pozostaje mało precyzyjna i nieprzejrzysta.

e) *Wniosek*

(108) W związku z tym, program należy uznać za subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2) rozporządzenia podstawowego w postaci utraconych dochodów publicznych, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami.

(109) Zwrócono się do rządu ChRL o przedstawienie informacji na temat kryteriów kwalifikowalności do otrzymania tego subsydlum i na temat korzystania z tego subsydlum, aby można było ustalić, w jakim zakresie dostęp do subsydlum jest ograniczony do niektórych przedsiębiorstw i czy jest ono szczególne w rozumieniu art. 4 rozporządzenia podstawowego. Rząd ChRL nie dostarczył takich informacji. Komisja, mając na uwadze art. 4 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym każde ustalenie szczególności powinno być „wyraźnie umotywowane” na podstawie konkretnych dowodów, musiała zatem, jak stwierdzono w sekcji 4.1, oprzeć swoje ustalenia na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.

(110) Przedmiotowy program subsydiowania jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że w samych przepisach, na podstawie których działa organ przyznający subsydlum, ograniczono dostęp do tego programu wyłącznie do określonych przedsiębiorstw i sektorów klasyfikowanych jako promowane, takich jak przedsiębiorstwa należące do sektora produkcji papieru powleczzonego. W rozdziale 4 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw ChRL (nr 63, ogłoszonej w dniu 16 marca 2007 r.) poświęconym „zachęcie podatkowej”, art. 25 stanowi, że „państwo zapewnia przedsiębiorstwom zachęty podatkowe dla kluczowych sektorów i projektów wspieranych i promowanych przez państwo”. W rozumieniu Komisji Rada Państwowa w decyzji nr 40 (art. 14) i w katalogu restrukturyzacji przemysłowej przedstawia zasady i klasyfikacje pozwalające na uznanie przedsiębiorstwa za promowane. Ponadto brak obiektywnych kryteriów dla ustalenia kwalifikowalności i brak rozstrzygającego dowodu dla uznania, że uprawnienie jest automatyczne zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Chociaż niektóre przepisy administracyjne zostały faktycznie zgromadzone podczas wizyty u producentów eksportujących, odmowa współpracy ze strony rządu ChRL nie pozwala na ocenę istnienia takich obiektywnych kryteriów.

(111) W związku z tym subsydlum to należy uznać za subsydlum stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

f) *Obliczenie kwoty subsydlum*

(112) Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Za korzyść dla odbiorców uznano łączną wartość podatku należnego według podstawowej stawki podatkowej, po odjęciu kwoty, która została zapłacona przy obniżonej preferencyjnej stawce podatkowej. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydlum (licznik) została przydzielona do łącznego obrotu uzyskanego przez współpracujących producentów eksportujących ze sprzedaży w OD, ponieważ subsydlum nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.

(113) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w OD dla współpracujących producentów eksportujących wynosi 1,22 % dla grupy APP i 0,58 % dla grupy Chenming.

— Preferencyjna polityka podatkowa dla badań i rozwoju (B+R)

(114) Przedmiotowy program zapewnia korzyść wszystkim przedsiębiorstwom, które są uznawane za prowadzące projekty B+R. Taka kwalifikacja zezwala na pomniejszenie podatku dochodowego od przedsiębiorstw o 50 % faktycznych wydatków na zatwierdzone projekty.

a) *Podstawa prawna*

(115) Podstawą dla preferencyjnego traktowania podatkowego w ramach programu jest art. 30 ust. 1 ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw (nr 63 ogłoszonej w dniu 16 marca 2007 r.), art. 95 rozporządzenia w sprawie wdrożenia ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, dekret nr 512 Rady Państwowej ChRL ogłoszony w dniu 6 grudnia 2007 r. oraz wytyczne dla kluczowych obszarów (obwieszczenie nr 6 z 2007 r.).

b) *Kwalifikowalność*

(116) Przedmiotowy program zapewnia korzyść przedsiębiorstwom, które zostaną uznane za prowadzące projekty B+R. Do programu kwalifikują się tylko projekty B+R przedsiębiorstw z branż wykorzystujących zaawansowaną i nową technologię, które otrzymują podstawowe wsparcie od państwa, oraz projekty wymienione w wytycznych dla kluczowych obszarów uprzedysponowania z wykorzystaniem zaawansowanej technologii w ramach bieżącego priorytetu w zakresie rozwoju, ogłoszonych przez NDRC.

c) *Zastosowanie w praktyce*

(117) Każde przedsiębiorstwo, które ma zamiar wnioskować o udział w programie, musi złożyć szczegółowe informacje o projektach B+R do lokalnego Biura Nauki i Technologii. Po rozpatrzeniu wniosku biuro podatkowe wyda pismo o zatwierdzeniu. Wartość podlegająca opodatkowaniu podatkiem dochodowym od przedsiębiorstw jest pomniejszana o 50 % faktycznych wydatków na zatwierdzone projekty.

d) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

- (118) Z programu tego skorzystali współpracujący producenci eksportujący, którzy uzyskiwali korzyści w OD. Wprawdzie rząd ChRL nie przedstawił jakichkolwiek przepisów administracyjnych, jednak producenci eksportujący przekazali dostępne akty prawne. Nawet w oparciu o te akty prawne trudno jest jednak określić kształt procedury wnioskowania, która pozostaje mało precyzyjna i nieprzejrzysta.

e) *Wniosek*

- (119) W związku z tym program należy uznać za subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2) rozporządzenia podstawowego w postaci utraconych dochodów publicznych, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami.
- (120) Zwrócono się do rządu ChRL o przedstawienie informacji na temat kryteriów kwalifikowalności do otrzymania tego subsydlum i na temat korzystania z tego subsydlum, aby można było ustalić, w jakim zakresie dostęp do subsydlum jest ograniczony do niektórych przedsiębiorstw i czy jest ono szczególne w rozumieniu art. 4 rozporządzenia podstawowego. Rząd ChRL nie dostarczył takich informacji. Komisja, mając na uwadze art. 4 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym każde ustalenie szczególności powinno być „wyraźnie umotywowane” na podstawie konkretnych dowodów, musiała zatem, jak stwierdzono w sekcji 4.1, oprzeć swoje ustalenia na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (121) Przedmiotowy program subsydiowania jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że w samych przepisach, na podstawie których działa organ przyznający subsydlum, ograniczono dostęp do tego programu wyłącznie do określonych przedsiębiorstw i sektorów klasyfikowanych jako promowane, takich jak przedsiębiorstwa należące do sektora produkcji papieru powleczzonego. Ponadto brak obiektywnych kryteriów kwalifikowalności oraz brak ostatecznego dowodu dla stwierdzenia, że uprawnienie jest automatyczne zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Chociaż niektóre przepisy administracyjne zostały faktycznie zgromadzone podczas wizyty u producentów eksportujących, odmowa współpracy ze strony rządu ChRL nie pozwala na ocenę istnienia takich obiektywnych kryteriów.
- (122) W związku z tym subsydlum to należy uznać za subsydlum stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

f) *Obliczenie kwoty subsydlum*

- (123) Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Za korzyść tę uznano łączną wartość podatku należnego według podstawowej stawki podatkowej, po odjęciu kwoty, która została zapłacona przy uwzględnieniu dodatkowego 50 % odliczenia faktycznych wydatków na B+R dla zatwierdzonych projektów.

Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydlum (licznik) została przydzielona do łącznego obrotu uzyskanego przez współpracujących producentów eksportujących ze sprzedaży w OD, ponieważ subsydlum nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.

- (124) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w OD dla współpracujących producentów eksportujących wynosi 0,02 % dla grupy APP i 0,05 % dla grupy Chenming.

— **Zwolnienie z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikowanymi przedsiębiorstwami będącymi rezydentami**

- (125) Program dotyczy przedsiębiorstw będących rezydentami w Chinach, które są udziałowcami w innych przedsiębiorstwach będących rezydentami Chin. Pierwsze z nich są uprawnione do zwolnienia z podatku od dochodów z określonych dywidend wypłacanych przez te drugie przedsiębiorstwa.

a) *Podstawa prawna*

- (126) Podstawą dla preferencyjnego traktowania podatkowego w ramach programu jest art. 26 ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz dalsze wyjaśnienia z art. 83 rozporządzenia w sprawie wdrożenia ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, dekret nr 512 Rady Państwowej ChRL ogłoszony w dniu 6 grudnia 2007 r.

b) *Kwalifikowalność*

- (127) Przedmiotowy program zapewnia korzyść wszystkim przedsiębiorstwom będącym rezydentami, które są udziałowcami innych przedsiębiorstw będących rezydentami w Chinach.

c) *Zastosowanie w praktyce*

- (128) Przedsiębiorstwa mogą korzystać z tego programu bezpośrednio poprzez deklarację podatkową.

d) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

- (129) W deklaracji podatkowej współpracujących producentów eksportujących znajduje się kwota zwolniona z podatku dochodowego. Kwota ta jest określana jako dywidendy, premie i inne dochody z inwestycji kapitałowych kwalifikujących się rezydentów i przedsiębiorstw zgodnie z warunkami zawartymi w załączniku 5 do deklaracji podatkowej (coroczna deklaracja preferencji podatkowych). Od tych kwot właściwe przedsiębiorstwa nie płaciły podatku dochodowego.

e) *Wniosek*

- (130) W związku z tym program należy uznać za subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2) rozporządzenia podstawowego w postaci utraconych dochodów publicznych, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami.

- (131) Zwrócono się do rządu ChRL o przedstawienie informacji na temat kryteriów kwalifikowalności do otrzymania tego subsydium i na temat korzystania z tego subsydium, aby można było ustalić, w jakim zakresie dostęp do subsydium jest ograniczony do niektórych przedsiębiorstw i czy jest ono szczególne w rozumieniu art. 4 rozporządzenia podstawowego. Rząd ChRL nie dostarczył takich informacji. Komisja, mając na uwadze art. 4 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym każde ustalenie szczególności powinno być „wyraźnie umotywowane” na podstawie konkretnych dowodów, musiała zatem, jak stwierdzono w sekcji 4.1, oprzeć swoje ustalenia na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (132) Przedmiotowy program subsydiowania jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że w samych przepisach, na podstawie których działa organ przyznający subsydium, ograniczono dostęp do tego programu wyłącznie do przedsiębiorstw będących rezydentami w Chinach uzyskujących dochody z tytułu dywidend od innych przedsiębiorstw będących rezydentami w Chinach, w przeciwieństwie do tych przedsiębiorstw, które inwestują w przedsiębiorstwa zagraniczne.
- (133) Ponadto, biorąc pod uwagę, że na podstawie rozdziału 4 ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw wszystkie powyższe programy podatkowe są zarezerwowane wyłącznie dla ważnych sektorów i projektów wspieranych lub promowanych przez państwo zgodnie z art. 25, również ten program jest szczególnie, ponieważ jest on zarezerwowany wyłącznie dla niektórych przedsiębiorstw i sektorów klasyfikowanych jako promowane, takich jak sektor produkcji papieru powleczonego. W rozumieniu Komisji Rada Państwowa w decyzji nr 40 (art. 14) i w katalogu restrukturyzacji przemysłowej przedstawia zasady i klasyfikację pozwalające na uznanie przedsiębiorstwa za promowane. Ponadto brak obiektywnych kryteriów w celu ograniczenia kwalifikowalności i brak rozstrzygającego dowodu dla uznania, że uprawnienie jest automatyczne zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Chociaż niektóre przepisy administracyjne zostały faktycznie zgromadzone podczas wizyty u producentów eksportujących, odmowa współpracy ze strony rządu ChRL nie pozwala na ocenę istnienia takich obiektywnych kryteriów.
- (134) W związku z tym subsydium to należy uznać za subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych.
- f) *Obliczenie kwoty subsydium*
- (135) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Za korzyść tę uznano łączną wartość podatku należnego z uwzględnieniem dochodów z tytułu dywidend pochodzących od innych przedsiębiorstw będących rezydentami w Chinach po odjęciu kwoty, która została faktycznie zapłacona przy uwzględnieniu zwolnienia z opodatkowania dywidend. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium (licznik) została przydzielona do łącznego obrotu uzyskanego przez współpracujących producentów eksportujących ze sprzedaży w OD, ponieważ subsydium nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.
- (136) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w OD dla współpracujących producentów eksportujących wynosi 1,34 % dla grupy APP i 0,21 % dla grupy Chenming.
- #### 4.2.3. PROGRAMY W ZAKRESIE PODATKÓW POŚREDNICH I PRZYWOZOWYCH TARYF CELNYCH
- **Zwolnienie z VAT oraz zwolnienie celne w odniesieniu do przywożonego wyposażenia**
- (137) Ten program pozwala na osiągnięcie korzyści w formie zwolnienia z VAT i bezcłowego przywozu dóbr kapitałowych dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym lub przedsiębiorstw krajowych, które mogą otrzymać certyfikat projektów promowanych przez państwo, wydawany przez władze chińskie zgodnie z odpowiednimi przepisami w zakresie inwestycji, podatków i cel.
- a) *Podstawa prawna*
- (138) Program opiera się na zestawie przepisów prawnych, tj. na okólniku Rady Państwowej nr 37/1997 w sprawie dostosowania polityki podatkowej w zakresie przywożonego wyposażenia, obwieszczeniu Ministra Finansów, Głównego Urzędu Cel oraz Państwowego Urzędu Podatkowego nr 43 [2008], obwieszczeniu NDRC nr 316 2006 z dnia 22 lutego 2006 r. w sprawie odpowiednich zagadnień dotyczących doręczenia pism zatwierdzających projekty, których rozwój jest wspierany przez państwo, finansowanych ze źródeł krajowych i zagranicznych oraz katalogu niepodlegających zwolnieniu z ceł przywożonych artykułów dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym lub przedsiębiorstw krajowych z 2008 r.
- b) *Kwalifikowalność*
- (139) Kwalifikowalność jest ograniczona do wnioskodawców - zarówno przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym, jak i krajowych przedsiębiorstw - którzy są w stanie uzyskać certyfikat projektu promowanego przez państwo.
- c) *Zastosowanie w praktyce*
- (140) Zgodnie z art. I.1 obwieszczenia NDRC nr 316 2006 z dnia 22 lutego 2006 r. w sprawie odpowiednich zagadnień dotyczących doręczenia pism zatwierdzających projekty, których rozwój jest wspierany przez państwo, finansowanych ze źródeł krajowych i zagranicznych zagraniczne projekty inwestycyjne zgodne „z promowaną kategorią wskazaną w katalogu sektorów dotyczącym zasad inwestycji zagranicznych i katalogu sektorów priorytetowych w kategorii inwestycji zagranicznych w regionie środkowo-zachodnim, wiążących się z transferem technologii, będą zwolnione z ceł i z VAT w odniesieniu do używanego przez nie wyposażenia

przywożonego w ramach wszystkich inwestycji, oraz technologii, części i komponentów, a także części zamiennych przywożonych wraz z tym wyposażeniem zgodnie z umową; wyłączone ze zwolnienia są jednak te towary, które są wymienione w katalogu przywożonych towarów w ramach projektów inwestycji zagranicznych niezwolnionych z podatku”. Pisma zatwierdzające projekty dla zagranicznych projektów inwestycyjnych z promowanej kategorii o łącznej wartości inwestycji wynoszącej co najmniej 30 mln USD są wydawane przez NDRC. Pisma zatwierdzające projekty dla zagranicznych projektów inwestycyjnych z promowanej kategorii o łącznej wartości inwestycji poniżej 30 mln USD są wydawane na poziomie prowincji przez komisje lub gospodarcze organy samorządowe. Po otrzymaniu pisma zatwierdzającego projekt w promowanej kategorii przedsiębiorstwa przedstawiają certyfikaty i inne dokumenty związane z wnioskiem do lokalnych organów celnych, aby kwalifikować się do uzyskania zwolnienia z ceł i z VAT dla przywożonego wyposażenia.

d) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

- (141) Wszyscy współpracujący producenci eksportujący korzystali z tego programu.

e) *Wniosek*

- (142) W związku z tym program należy uznać za subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2) rozporządzenia podstawowego w postaci utraconych dochodów publicznych, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami.
- (143) Zwrócono się do rządu ChRL o przedstawienie informacji na temat kryteriów kwalifikowalności do otrzymania tego subsydlum i na temat korzystania z tego subsydlum, aby można było ustalić, w jakim zakresie dostęp do subsydlum jest ograniczony do niektórych przedsiębiorstw i czy jest ono szczególne w rozumieniu art. 4 rozporządzenia podstawowego. Rząd ChRL nie dostarczył takich informacji. Komisja, mając na uwadze art. 4 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym każde ustalenie szczególności powinno być „wyraźnie umotywowane” na podstawie konkretnych dowodów, musiała zatem, jak stwierdzono w sekcji 4.1, oprzeć swoje ustalenia na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (144) Przedmiotowy program subsydiowania jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że w samych przepisach, na podstawie których działa organ przyznający subsydlum, ograniczono dostęp do tego programu wyłącznie do przedsiębiorstw, które inwestują w określone kategorie działalności wyczerpująco zdefiniowane przez prawo (tj. katalog wytycznych dla sektorów w zakresie zasad inwestycji zagranicznych oraz katalog kluczowych sektorów, produktów i technologii, których rozwój jest obecnie promowany przez państwo). Ponadto brak obiektywnych kryteriów dla ustalenia kwalifikowalności i brak rozstrzygającego

dowodu dla uznania, że uprawnienie jest automatyczne zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Chociaż niektóre przepisy administracyjne zostały faktycznie zgromadzone podczas wizyty u producentów eksportujących, odmowa współpracy ze strony rządu ChRL nie pozwala na ocenę istnienia takich obiektywnych kryteriów.

- (145) W związku z tym subsydlum to należy uznać za subsydlum stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

f) *Obliczenie kwoty subsydlum*

- (146) Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Korzyść tę oblicza się poprzez uwzględnienie zwolnień z VAT i ceł dla przywożonego wyposażenia. Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwota subsydlum (licznik) została przydzielona do OD poprzez wykorzystanie okresu użytkowania odpowiadającego średniemu okresowi amortyzacji w omawianym sektorze (tj. 15 lat). Kwota będąca wynikiem obliczeń została następnie przydzielona do łącznego obrotu współpracujących producentów eksportujących uzyskanego ze sprzedaży w OD, ponieważ subsydlum nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.
- (147) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w OD dla współpracujących producentów eksportujących wynosi 1,17 % dla grupy APP i 0,61 % dla grupy Chenming.

— **Obniżki VAT od wyposażenia wyprodukowanego w kraju**

- (148) Ten program pozwala na osiągnięcie korzyści w formie obniżek VAT płaconego przy nabyciu przez przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym wyposażenia wyprodukowanego w kraju.

a) *Podstawa prawna*

- (149) Program opiera się na okólniku Państwowego Urzędu Podatkowego 171 1999 z dnia 20 września 1999 r. w sprawie wprowadzenia środków tymczasowych dotyczących zarządzania zwrotami VAT przy nabyciu wyposażenia wyprodukowanego w kraju przez przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym i uchylonym przez okólnik w sprawie uchylecia polityki zwrotu VAT przy nabyciu wyposażenia wyprodukowanego w kraju przez przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym (Caishui nr 176 z 2008 r.). Drugi ze wspomnianych dokumentów wprowadza okres przejściowy po uchyleniu programu z dniem 1 stycznia 2009 r.

b) *Kwalifikowalność*

- (150) Kwalifikowalność jest ograniczona do przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym nabywających wyposażenie wyprodukowane w kraju.

c) *Zastosowanie w praktyce*

- (151) Program ma na celu zwrot VAT płaconego przy nabyciu wyposażenia wyprodukowanego w kraju przez przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym, jeśli wyposażenie to nie należy do katalogu środków niepodlegających zwolnieniu i jeśli wartość wyposażenia nie przekracza łącznego limitu inwestycji dla przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym zgodnie z „tymczasowymi środkami administracyjnymi w zakresie nabycia wyposażenia wyprodukowanego w kraju”.

d) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

- (152) Wszyscy współpracujący producenci eksportujący korzystali z tego programu.

e) *Wniosek*

- (153) W związku z tym program należy uznać za subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2) rozporządzenia podstawowego w postaci utraconych dochodów publicznych, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami.

- (154) Zwrócono się do rządu ChRL o przedstawienie informacji na temat kryteriów kwalifikowalności do otrzymania tego subsydlum i na temat korzystania z tego subsydlum, aby można było ustalić, w jakim zakresie dostęp do subsydlum jest ograniczony do niektórych przedsiębiorstw i czy jest ono szczególne w rozumieniu art. 4 rozporządzenia podstawowego. Rząd ChRL nie dostarczył takich informacji. Komisja, mając na uwadze art. 4 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym każde ustalenie szczególności powinno być „wyraźnie umotywowane” na podstawie konkretnych dowodów, musiała zatem, jak stwierdzono w sekcji 4.1, oprzeć swoje ustalenia na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.

- (155) Przedmiotowy program subsydiowania jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że same przepisy, na podstawie których działa organ przyznający subsydlum, ograniczały dostęp do tego programu do określonego rodzaju przedsiębiorstw (tj. przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym). Ponadto brak obiektywnych kryteriów dla ustalenia kwalifikowalności i brak rozstrzygającego dowodu dla uznania, że uprawnienie jest automatyczne zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Choć niektóre przepisy administracyjne zostały faktycznie zgromadzone podczas wizyty u producentów eksportujących, odmowa współpracy ze strony rządu ChRL nie pozwala na ocenę istnienia takich obiektywnych kryteriów.

- (156) Co więcej program jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. b) rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę, że subsydlum jest uwarunkowane preferencyjnym wykorzystywaniem towarów krajowych w stosunku do towarów przywożonych.

- (157) W konsekwencji subsydlum należy uznać za subsydlum stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

f) *Obliczenie kwoty subsydlum*

- (158) Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Korzyść dla odbiorców oblicza się poprzez uwzględnienie kwoty VAT zwróconej przy nabyciu wyposażenia wyprodukowanego w kraju. Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwota subsydlum (licznik) została przydzielona do OD poprzez wykorzystanie okresu użytkowania odpowiadającego średniemu okresowi amortyzacji w omawianym sektorze (tj. 15 lat). Kwota będąca wynikiem obliczeń została następnie przydzielona do łącznego obrotu współpracujących producentów eksportujących uzyskanego ze sprzedaży w OD, ponieważ subsydlum nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.

- (159) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w OD dla współpracujących producentów eksportujących wynosi 0,03 % dla grupy APP i 0,05 % dla grupy Chenming.

— **Zwolnienia z podatku na utrzymanie miasta i prace budowlane oraz dopłat na edukację dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym**

- (160) Program ten pozwala przedsiębiorstwom z kapitałem zagranicznym na zwolnienie z lokalnych podatków na utrzymanie miasta i prace budowlane oraz dopłat na edukację.

a) *Podstawa prawna*

- (161) Program opiera się na przepisach przejściowych w sprawie podatku Chińskiej Republiki Ludowej na utrzymanie miasta (Guo Fa nr 19 opublikowane w dniu 8 lutego 1985 r.) oraz zarządzeniu Ministra Finansów w sprawie niektórych szczególnych zagadnień dotyczących wdrożenia przepisów przejściowych w sprawie podatku Chińskiej Republiki Ludowej na utrzymanie miasta (Cai Shui Zi nr 69, opublikowane w dniu 22 marca 1985 r.).

b) *Kwalifikowalność*

- (162) Kwalifikowalność jest ograniczona do przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym.

c) *Zastosowanie w praktyce*

- (163) Zgodnie z przepisami przejściowymi w sprawie podatku Chińskiej Republiki Ludowej na utrzymanie miasta podstawą podatków na utrzymanie miasta i prace budowlane „jest kwota podatku od produktów, VAT i podatku od działalności gospodarczej faktycznie zapłacona przez podatników i jest ona płacona w tym samym czasie co odpowiednio podatek od produktów, VAT i podatek od działalności gospodarczej”.

d) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

- (164) Jak wyjaśniono w motywach 347 i 348, zobowiązania podatkowe w odniesieniu do tego programu mają zastosowanie od dnia 1 grudnia 2010 r. do wszystkich przedsiębiorstw działających w Chinach.

e) *Wniosek*

- (165) W związku z tym oraz opierając się na informacjach dostępnych na dzień 30 listopada 2010 r., program należy uznać za subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2) rozporządzenia podstawowego w postaci utraconych dochodów publicznych, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami.
- (166) Przedmiotowy program subsydiowania jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że w samych przepisach, na podstawie których działa organ przyznający subsydium, wyłączono niektóre typy przedsiębiorstw (tj. przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym) z zapłaty podatku na utrzymanie miasta i prace budowlane.
- (167) W konsekwencji subsydium należy uznać za subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych.
- (168) Niemniej w świetle informacji przekazanych przez rząd ChRL i odpowiednich współpracujących producentów eksportujących stwierdza się, że strony wykazały, iż program nie przynosi już żadnej korzyści uczestniczącym eksporterom.
- (169) Spełnione zatem zostały warunki określone w art. 15 rozporządzenia podstawowego. Stwierdzono zatem, że program ten nie powinien podlegać środkom wyrównawczym.

4.2.4. PROGRAMY DOTACJI

- (170) Ustalono, że spośród różnych programów dotacji wymienionych w skardze współpracujący producenci eksportujący korzystali z dwóch programów, tj. nagrody dla słynnych marek i specjalnych funduszy służących promowaniu rozwoju handlu zagranicznego i gospodarki oraz przygotowaniu znaczących zagranicznych projektów inwestycyjnych w prowincji Szantung. Pozostałe programy, z których korzystali współpracujący producenci eksportujący, zostały zgłoszone przez samych producentów. Rząd ChRL został poinformowany o istnieniu tych programów i zażądano od niego podania niezbędnych informacji na ich temat. Rząd ChRL stwierdził, że żaden program, który nie został uwzględniony w skardze, nie może podlegać dochodzeniu, ponieważ jest to niezgodne z zasadami WTO. W związku z tym rząd ChRL argumentował, że żądanie Komisji musi zostać uznane za niezgodne z zasadami postępowania dowodowego i konsultacji na podstawie Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Rząd ChRL stwierdził również, iż informacje dostarczone przez Komisję w odniesieniu do przedmiotowych programów są ogólne i nawet zakładając, że programy te mogą podlegać dochodzeniu, Komisja powinna wysłać nowe, dostatecznie uzasadnione żądanie do rządu ChRL, zwracając się do niego o dostarczenie szczegółowych informacji na temat nowych domniemanych subsydiów, które miałyby związek z dochodzeniem.
- (171) W tym zakresie zauważa się, że standardową praktyką UE jest informowanie władz państwa prowadzącego dochodzenie o istnieniu jakichkolwiek domniemanych

programów subsydiowania, z których korzystają współpracujących producenci eksportujący, innych niż te wymienione w skardze, oraz żądanie informacji i wyjaśnień na temat tychże domniemanych subsydiów. Stosowana praktyka jest zgodna z odpowiednimi zasadami WTO. Komisja poinformowała rząd ChRL o istnieniu takich programów w momencie, gdy programy te zostały ujawnione, i dostarczyła rządowi ChRL informacje, które otrzymała od chińskich współpracujących producentów eksportujących. Komisja zapewniła rządowi ChRL możliwość konsultacji w odniesieniu do odpowiednich programów, a następnie konsultacje te zostały przeprowadzone. W związku z tym przepisy art. 12 ust. 1, art. 13 ust. 1 i art. 13 ust. 2 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz art. 11 ust. 10 rozporządzenia podstawowego były w pełni przestrzegane. W ustaleniach przedstawionych poniżej uwzględniono informacje dostarczone przez rząd ChRL w odniesieniu do odpowiednich programów.

(i) **Programy wymienione w skardze**— **Nagrody dla słynnych marek**a) *Podstawa prawna*

- (172) Program ten jest wdrażany na podstawie obwieszczenia prowincji Szantung w sprawie specjalnych środków budżetowych na nagrody w 2008 r. na rozwój marek eksportowanych samodzielnie [Lucaiqizhi nr 75 z 2008 r. Program ten zapewnia dotacje dla przedsiębiorstw w celu promowania eksportowania marek i zwiększenia udziału słynnych marek w rynku.

b) *Kwalifikowalność*

- (173) Do uzyskania nagrody kwalifikują się tylko przedsiębiorstwa eksportujące słynne marki, posiadające siedzibę w prowincji Szantung. Nie przedstawiono żadnych aktów prawnych lub administracyjnych, które uzasadniałyby kryteria kwalifikowalności.

c) *Zastosowanie w praktyce*

- (174) Celem programu jest nagradzanie przedsiębiorstw, które uznano za przedsiębiorstwa z prowincji Szantung eksportujące słynną markę w celu poprawy ich rozwoju i konkurencyjności. Przedsiębiorstwo nie musi zgłaszać się do tego programu, nie ma więc dokumentu zatwierdzającego.

d) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

- (175) Z przedmiotowego programu korzystał jeden współpracujący producent eksportujący.

e) *Wniosek*

- (176) W związku z tym, program należy uznać za subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2) rozporządzenia podstawowego w postaci bezpośredniego przekazania środków finansowych, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami.

- (177) Zwrócono się do rządu ChRL o przedstawienie informacji na temat kryteriów kwalifikowalności do otrzymania tego subsydium i na temat korzystania z tego subsydium, aby można było ustalić, w jakim zakresie dostęp do subsydium jest ograniczony do niektórych przedsiębiorstw i czy jest ono szczególne w rozumieniu art. 4 rozporządzenia podstawowego. Rząd ChRL nie dostarczył takich informacji. Komisja, mając na uwadze art. 4 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym każde ustalenie szczególności powinno być „wyraźnie umotywowane” na podstawie konkretnych dowodów, musiała zatem, jak stwierdzono w sekcji 4.1, oprzeć swoje ustalenia na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (178) Przedmiotowy program subsydiowania jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, jako że dostęp do niego jest ograniczony tylko do niektórych przedsiębiorstw tj. przedsiębiorstw eksportujących słynne marki. W świetle braku jakichkolwiek informacji prawnych lub administracyjnych na temat kryteriów kwalifikowalności nie ma podstaw, by sądzić, iż kwalifikowalność do subsydium jest oparta na obiektywnych kryteriach i warunkach zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (179) W konsekwencji subsydium należy uznać za subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych.
- f) *Obliczenie kwoty subsydium*
- (180) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Wartość ta (licznik) została przydzielona do łącznego obrotu uzyskanego przez współpracującego producenta eksportującego ze sprzedaży w OD, ponieważ subsydium nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.
- (181) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w OD dla współpracujących producentów eksportujących jest nieistotna (mniej niż 0,01 %) w odniesieniu do grupy Chenming.
- **Specjalne fundusze służące promowaniu zagranicznych projektów inwestycyjnych**
- a) *Podstawa prawna*
- (182) Oficjalnym dokumentem dla tego programu jest obwieszczenie Ludowego Rządu Shouguang o wspieraniu zaawansowanych przedsiębiorstw w 2008 r. Przedmiotowy program, ustanowiony w dniu 9 lutego 2008 r., zapewnia wsparcie dla przedsiębiorstw, które osiągną doskonałe wyniki w 2008 r.
- b) *Kwalifikowalność*
- (183) Do programu kwalifikują się przedsiębiorstwa, które zostały uznane za „przedsiębiorstwa zaawansowane w zakresie przyciągania inwestycji zagranicznych” i za „przedsiębiorstwa zaawansowane w zakresie wyników w handlu zagranicznym” z wyjątkowo dobrymi wynikami w handlu zagranicznym lub przyciąganiu inwestycji zagranicznych. Rząd ChRL nie dostarczył żadnych przepisów ustawowych lub wykonawczych dotyczących tej polityki ani definicji „przedsiębiorstw zaawansowanych w zakresie przyciągania inwestycji zagranicznych” i „przedsiębiorstw zaawansowanych w zakresie wyników w handlu zagranicznym”.
- c) *Zastosowanie w praktyce*
- (184) Za przyznawanie środków finansowych przedsiębiorstwom, które zostały uznane za „zaawansowane przedsiębiorstwa w zakresie przyciągania inwestycji zagranicznych” i za „zaawansowane przedsiębiorstwa w zakresie wyników w handlu zagranicznym”, odpowiedzialny jest Ludowy Rząd Shouguang.
- (185) Według Rządu ChRL przedsiębiorstwo nie musi wnioskować o udział w tym programie, nie ma więc dokumentu zatwierdzającego.
- d) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*
- (186) Z przedmiotowego programu korzystał jeden współpracujący producent eksportujący.
- e) *Wniosek*
- (187) W związku z tym, program należy uznać za subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2) rozporządzenia podstawowego w postaci bezpośredniego przekazania środków finansowych, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami.
- (188) Zwrócono się do rządu ChRL o przedstawienie informacji na temat kryteriów kwalifikowalności do otrzymania tego subsydium i na temat korzystania z tego subsydium, aby można było ustalić, w jakim zakresie dostęp do subsydium jest ograniczony do niektórych przedsiębiorstw i czy jest ono szczególne w rozumieniu art. 4 rozporządzenia podstawowego. Rząd ChRL nie dostarczył takich informacji. Komisja, mając na uwadze art. 4 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym każde ustalenie szczególności powinno być „wyraźnie umotywowane” na podstawie konkretnych dowodów, musiała zatem, jak stwierdzono w sekcji 4.1, oprzeć swoje ustalenia na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (189) Przedmiotowy program subsydiowania jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, jako że dostęp do niego jest ograniczony do niektórych przedsiębiorstw tj. przedsiębiorstw zaawansowanych w zakresie przyciągania inwestycji zagranicznych i przedsiębiorstw zaawansowanych w zakresie wyników w handlu zagranicznym. W świetle braku jakichkolwiek informacji prawnych lub administracyjnych na temat kryteriów kwalifikowalności nie ma podstaw, by sądzić, iż kwalifikowalność do subsydium jest oparta na obiektywnych kryteriach i warunkach zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (190) W konsekwencji subsydium należy uznać za subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych.
- f) *Obliczenie kwoty subsydium*
- (191) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Wartość ta (licznik) została przydzielona do łącznego obrotu uzyskanego przez współpracującego producenta eksportującego ze sprzedaży w OD, ponieważ subsydium nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.

- (192) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w OD dla współpracujących producentów eksportujących jest nieistotna (mniej niż 0,01 %) w odniesieniu do grupy Chenming.
- (ii) **Programy zgłoszone przez współpracujących producentów eksportujących**
- **Wsparcie dla podmiotów w ramach postępowań antydumpingowych**
- a) *Podstawa prawna*
- (193) Oficjalnym dokumentem dla tego programu są zasady wdrożenia polityki wsparcia dla podmiotów w ramach dochodzeń antydumpingowych, antysubsydyjnych i dochodzeń w sprawie środków ochronnych. Rząd ChRL twierdzi, że powyższy program został zakończony w 2008 r., jednak nie przedstawiono odpowiedniego zawiadomienia prawnego.
- b) *Kwalifikowalność*
- (194) Subsydium udzielane jest przez biuro finansowe regionu/prowincji w celu ułatwienia przedsiębiorstwom udziału w amerykańskich dochodzeniach antydumpingowych. Kwalifikujące się przedsiębiorstwa muszą być zarejestrowane w prowincji Szantung (z wyłączeniem miasta Qingdao) i muszą prowadzić działalność zgodnie z instrukcjami Ministerstwa Handlu oraz organów prowincji.
- c) *Zastosowanie w praktyce*
- (195) Program ten jest szczególnie dla niektórych regionów (dostępny tylko w prowincji Szantung, ale z wyłączeniem największego miasta prowincji - Qingdao), a kryteria kwalifikowalności nie są obiektywne w świetle prawa.
- (196) Zgodnie z odpowiednimi przepisami 40 % wynagrodzenia prawników zostanie zwrócone wnioskodawcy.
- d) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*
- (197) Z przedmiotowego programu korzystał jeden współpracujący producent eksportujący.
- e) *Wniosek*
- (198) W związku z tym, program należy uznać za subsyidium w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2) rozporządzenia podstawowego w postaci bezpośredniego przekazania środków finansowych, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami.
- (199) Przedmiotowy program subsydiowania jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że w samych przepisach, na podstawie których działa organ przyznający subsyidium, ograniczono dostęp do tego programu do przedsiębiorstw na określonym obszarze geograficznym.
- (200) W konsekwencji subsydium należy uznać za subsyidium stanowiące podstawę środków wyrównawczych.
- f) *Obliczenie kwoty subsydium*
- (201) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Wartość ta (licznik) została przydzielona do łącznego obrotu uzyskanego przez współpracującego producenta eksportującego ze sprzedaży w OD, ponieważ subsyidium nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.
- (202) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w OD dla współpracujących producentów eksportujących jest nieistotna (mniej niż 0,01 %) w odniesieniu do grupy Chenming.
- **Dotacja na renowację technologiczną Shouguang**
- a) *Podstawa prawna*
- (203) Program został wdrożony zgodnie z opinią w sprawie przyspieszenia rozwoju sektorów wykorzystujących zaawansowaną technologię (wdrożenie tymczasowe) (Shoufa nr 37 [2005]) wydaną przez władze samorządowe Shouguang. Rząd ChRL twierdzi, że istnieją odpowiednie ramy prawne dla programu, ale nie dostarczył ich kopii.
- b) *Kwalifikowalność*
- (204) Program stanowi subsyidium mające na celu zwiększenie konkurencyjności przedsiębiorstw. Nie przedstawiono żadnych aktów prawnych lub administracyjnych, które uzasadniałyby kryteria kwalifikowalności.
- c) *Zastosowanie w praktyce*
- (205) Według rządu ChRL, w ramach przedmiotowego programu przyznawane są lokalne dotacje mające na celu promowanie prac B+R, oszczędności energii i ochrony środowiska. Nie istnieje procedura wnioskowania. Rząd regionalny wydaje od czasu do czasu ogłoszenia informujące o producentach eksportujących, którym przyznano dotacje w określonej wysokości.
- d) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*
- (206) Z programu korzystał jeden współpracujący producent eksportujący.
- e) *Wniosek*
- (207) W związku z tym, program należy uznać za subsyidium w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2) rozporządzenia podstawowego w postaci bezpośredniego przekazania środków finansowych, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami.

- (208) Zwrócono się do rządu ChRL o przedstawienie informacji na temat kryteriów kwalifikowalności do otrzymania tego subsydium i na temat korzystania z tego subsydium, aby można było ustalić, w jakim zakresie dostęp do subsydium jest ograniczony do niektórych przedsiębiorstw i czy jest ono szczególne w rozumieniu art. 4 rozporządzenia podstawowego. Rząd ChRL nie dostarczył takich informacji. Komisja, mając na uwadze art. 4 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym każde ustalenie szczególności powinno być „wyraźnie umotywowane” na podstawie konkretnych dowodów, musiała zatem, jak stwierdzono w sekcji 4.1, oprzeć swoje ustalenia na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (209) Przedmiotowy program subsydiowania jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, jako że dostęp do niego jest ograniczony tylko do niektórych przedsiębiorstw. W świetle braku jakiegokolwiek informacji prawnych lub administracyjnych na temat kryteriów kwalifikowalności nie ma podstaw, by sądzić, iż kwalifikowalność do subsydium jest oparta na obiektywnych kryteriach i warunkach zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (210) W konsekwencji subsydium należy uznać za subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych.
- f) *Obliczenie kwoty subsydium*
- (211) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Wartość ta (licznik) została przydzielona do łącznego obrotu uzyskanego przez współpracującego producenta eksportującego ze sprzedaży w OD, ponieważ subsydium nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.
- (212) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w OD dla współpracujących producentów eksportujących wynosi 0,59 % dla grupy Chenming.
- **Fundusz ochrony prawa własności intelektualnej parku przemysłowego Suzhou Industrial Park**
- a) *Podstawa prawna*
- (213) Program został wdrożony na podstawie środków tymczasowych dotyczących wzmocnienia działalności parku przemysłowego Suzhou w zakresie ochrony prawa własności intelektualnej oraz przepisów administracyjnych dotyczących funduszu ochrony prawa własności intelektualnej parku przemysłowego Suzhou Industrial Park.
- b) *Kwalifikowalność*
- (214) Program jest dostępny jedynie dla przedsiębiorstw z siedzibą w parku przemysłowym Suzhou Industrial Park, które otrzymały świadectwo rejestracji praw autorskich do oprogramowania komputerowego, świadectwo rejestracji projektu topografii układów scalonych oraz które ostatnio uzyskały produkty będące słynnymi markami.
- c) *Zastosowanie w praktyce*
- (215) W celu uzyskania dotacji na wnioski o udzielenie patentu lub nagrody za znak towarowy kwalifikujące się przedsiębiorstwo musi wypełnić wnioski o nagrodę dla słynnych marek prowincji Suzhou lub poziom wyżej i złożyć go do Biura Nauki i Technologii Parku. Dotacje są przyznawane przez park przemysłowy Suzhou Industrial Park. Brak informacji na temat finansowania parku oraz na temat tego, od jakich organów państwowych otrzymuje on środki na dotacje.
- d) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*
- (216) Z programu korzystał jeden współpracujący producent eksportujący. Komisja zwraca jednak uwagę na brak jakiegokolwiek odpowiedniej dokumentacji w odniesieniu do współpracującego eksportującego producenta, jako że nie przedstawiono żadnego wniosku o udział w programie ani decyzji o przyznaniu nagrody.
- e) *Wniosek*
- (217) W związku z tym, program należy uznać za subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2) rozporządzenia podstawowego w postaci bezpośredniego przekazania środków finansowych, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami.
- (218) Zwrócono się do rządu ChRL o przedstawienie informacji na temat kryteriów kwalifikowalności do otrzymania tego subsydium i na temat korzystania z tego subsydium, aby można było ustalić, w jakim zakresie dostęp do subsydium jest ograniczony do niektórych przedsiębiorstw i czy jest ono szczególne w rozumieniu art. 4 rozporządzenia podstawowego. Rząd ChRL nie dostarczył takich informacji. Komisja, mając na uwadze art. 4 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym każde ustalenie szczególności powinno być „wyraźnie umotywowane” na podstawie konkretnych dowodów, musiała zatem, jak stwierdzono w sekcji 4.1, oprzeć swoje ustalenia na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.
- (219) Przedmiotowy program subsydiowania jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, jako że dostęp do niego jest ograniczony tylko do niektórych przedsiębiorstw. W świetle braku jakiegokolwiek informacji prawnych lub administracyjnych na temat kryteriów kwalifikowalności nie ma podstaw, by sądzić, iż kwalifikowalność do subsydium jest oparta na obiektywnych kryteriach i warunkach zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (220) Ponadto program subsydiowania jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że w samych przepisach, na podstawie których działa organ przyznający subsydium, ograniczono dostęp do tego programu do przedsiębiorstw na określonym obszarze geograficznym. Program jest dostępny tylko dla przedsiębiorstw z siedzibą w parku przemysłowym Suzhou Industrial Park.

(221) W konsekwencji subsydium należy uznać za subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

f) *Obliczenie kwoty subsydium*

(222) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Wartość ta (licznik) została przydzielona do łącznego obrotu uzyskanego przez współpracującego producenta eksportującego ze sprzedaży w OD, ponieważ subsydium nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.

(223) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w OD dla współpracujących producentów eksportujących wynosi mniej niż 0,01 % dla grupy APP.

— **Dotacje funduszu rozwoju przemysłu wykorzystującego zaawansowane technologie**

a) *Podstawa prawna*

(224) Ani rząd ChRL, ani producenci eksportujący nie podali jakiegokolwiek podstawy prawnej programu. W programie przewidziano pomoc finansową dla przedsiębiorstw w parku przemysłowym Suzhou Industrial Park i według rządu ChRL ma on na celu przyspieszenie reformowania i unowocześniania parku przemysłowego Suzhou oraz promowanie polepszania jakości badań naukowych prowadzonych przez przedsiębiorstwa w parku.

b) *Kwalifikowalność*

(225) Program jest dostępny tylko dla przedsiębiorstw z siedzibą w parku przemysłowym Suzhou Industrial Park, które spełniają wymagania określone w kilku planach oraz w których istnieją właściwe projekty badań naukowych. Rząd ChRL przedstawił opis programu, ale nie przekazał kopii odpowiednich planów.

c) *Zastosowanie w praktyce*

(226) Pomoc jest udzielana przedsiębiorstwom, które inwestują w parku i wnoszą o dotacje na określone rodzaje działań (badania i rozwój; koordynacja projektów z rządem; usługi publiczne w zakresie technologii). Dotacje są przyznawane przez park przemysłowy Suzhou Industrial Park. Brak informacji na temat finansowania parku oraz na temat tego, od jakich organów państwowych otrzymuje on środki na dotacje.

d) *Ustalenia wynikające z dochodzenia*

(227) Z programu korzystał jeden współpracujący producent eksportujący.

e) *Wniosek*

(228) W związku z tym, program należy uznać za subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2)

rozporządzenia podstawowego w postaci bezpośredniego przekazania środków finansowych, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami.

(229) Zwrócono się do rządu ChRL o przedstawienie informacji na temat kryteriów kwalifikowalności do otrzymania tego subsydium i na temat korzystania z tego subsydium, aby można było ustalić, w jakim zakresie dostęp do subsydium jest ograniczony do niektórych przedsiębiorstw i czy jest ono szczególne w rozumieniu art. 4 rozporządzenia podstawowego. Rząd ChRL nie dostarczył takich informacji. Komisja, mając na uwadze art. 4 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym każde ustalenie szczególności powinno być „wyraźnie umotywowane” na podstawie konkretnych dowodów, musiała zatem, jak stwierdzono w sekcji 4.1, oprzeć swoje ustalenia na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.

(230) Program subsydiowania jest szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, jako że dostęp do niego jest ograniczony tylko do niektórych przedsiębiorstw. W świetle braku jakichkolwiek informacji prawnych lub administracyjnych na temat kryteriów kwalifikowalności nie ma podstaw, by sądzić, iż kwalifikowalność do subsydium jest oparta na obiektywnych kryteriach i warunkach zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

(231) Ponadto program subsydiowania jest szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że w samych przepisach, na podstawie których działa organ przyznający subsydium, ograniczono dostęp do tego programu do przedsiębiorstw na określonym obszarze geograficznym. Program jest dostępny tylko dla przedsiębiorstw z siedzibą w parku przemysłowym Suzhou Industrial Park.

(232) W konsekwencji subsydium należy uznać za subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

f) *Obliczenie kwoty subsydium*

(233) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Wartość ta (licznik) została przydzielona do łącznego obrotu uzyskanego przez współpracującego producenta eksportującego ze sprzedaży w OD, ponieważ subsydium nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.

(234) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu podczas OD dla współpracujących producentów eksportujących wynosi 0,03 % dla grupy APP.

— **Nagroda za utrzymywanie wzrostu od Suzhou Industrial Park**

a) Podstawa prawna

(235) Ani rząd ChRL, ani producenci eksportujący nie podali jakiegokolwiek podstawy prawnej programu. Rząd ChRL twierdzi, że program jest wdrażany na podstawie opinii parku przemysłowego Suzhou Industrial Park w sprawie promowania sprawnego, stabilnego i szybkiego wzrostu i ma na celu przyspieszenie wzrostu struktur przemysłowych i handlu zagranicznego.

b) Kwalifikowalność

(236) Program jest dostępny tylko dla przedsiębiorstw z siedzibą w parku przemysłowym Suzhou Industrial Park. Władze chińskie nie określiły jasnych kryteriów kwalifikowalności. W celu uzyskania dotacji przedsiębiorstwo z siedzibą w parku musi jednak osiągnąć wyższe wyniki w zakresie wywozu w 2009 r. niż faktyczne wyniki w roku poprzednim.

c) Zastosowanie w praktyce

(237) Według rządu ChRL przedsiębiorstwa nie muszą wnioskować o uczestnictwo w programie, chociaż odpowiedni współpracujący producent eksportujący przedstawił formularz wniosku parku przemysłowego Suzhou Industrial Park w odniesieniu do funduszu rozwoju przemysłu wykorzystującego zaawansowane technologie. Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez rząd ChRL program jest związany z wynikami przedsiębiorstw w zakresie wywozu: przedsiębiorstwa otrzymują określoną kwotę w RMB za każdego dolara wzrostu rozumianego jako wzrost wartości lub wielkości wywozu. Wartość otrzymywanych środków w RMB jest również zróżnicowana w zależności od rodzaju produktów i modeli. Dotacje są przyznawane przez park przemysłowy Suzhou Industrial Park. Brak informacji na temat finansowania parku oraz na temat tego, od jakich organów państwowych otrzymuje on środki na dotacje.

d) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(238) Z programu korzystał jeden współpracujący producent eksportujący.

e) Wniosek

(239) W związku z powyższym, program należy uznać za subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2) rozporządzenia podstawowego w postaci bezpośredniego przekazania środków finansowych, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami.

(240) Zwrócono się do rządu ChRL o przedstawienie informacji na temat kryteriów kwalifikowalności do otrzymania tego subsydlum i na temat korzystania z tego subsydlum, aby można było ustalić, w jakim zakresie dostęp do subsydlum jest ograniczony do niektórych przedsiębiorstw i czy jest ono szczególne w rozumieniu art. 4 rozporządzenia podstawowego. Rząd ChRL nie dostarczył takich informacji. Komisja, mając na uwadze art. 4 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym każde ustalenie szczególności powinno być

„wyraźnie umotywowane” na podstawie konkretnych dowodów, musiała zatem, jak stwierdzono w sekcji 4.1, oprzeć swoje ustalenia na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.

(241) Program subsydiowania jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że w samych przepisach, na podstawie których działa organ przyznający subsydlum, ograniczono dostęp do tego programu do przedsiębiorstw na określonym obszarze geograficznym. Program jest dostępny tylko dla przedsiębiorstw z siedzibą w parku przemysłowym Suzhou Industrial Park.

(242) Ponadto program jest prawnie uwarunkowany wynikami w wywozie i dlatego może być uznany za szczególnie i stanowiący podstawę środków wyrównawczych na mocy art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Dotacja jest związana z wynikami w wywozie i obliczana na ich podstawie, ponieważ otrzymywane korzyści są oparte na przyroście wielkości i wartości wywozu między jednym a drugim rokiem.

(243) W konsekwencji subsydlum należy uznać za subsydlum stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

f) Obliczenie kwoty subsydlum

(244) Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Wartość ta (licznik) została przydzielona do łącznego obrotu uzyskanego przez współpracującego producenta eksportującego z wywozu w OD, ponieważ subsydlum jest uzależnione od wyników w wywozie.

(245) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w OD dla współpracujących producentów eksportujących wynosi 0,05 % dla grupy APP.

— **Programy zgłoszone przez współpracujących producentów eksportujących, ale nie poddane ocenie**

(246) Współpracujący producenci eksportujący zgłosili następujące programy odnoszące się do oszczędności energii i ochrony środowiska:

— specjalny fundusz na rzecz oczyszczania zanieczyszczonej wody jeziora Taihu w prowincji Jiangsu,

— specjalne fundusze na rzecz oszczędności energii Suzhou Industrial Park,

— specjalny fundusz na rzecz redukcji całkowitych emisji głównych zanieczyszczeń na szczeblu gminy miejskiej miasta Suzhou,

— dotacje na oszczędzanie wody oraz redukcję emisji,

— nagroda z tytułu ochrony środowiska od biura ds. ochrony środowiska miasta Suzhou,

— nagroda z tytułu oszczędności energii w mieście Shouguang.

(247) Z uwagi na niewielkie korzyści związane z powyższymi programami uznano, że prowadzenie dalszego dochodzenia w odniesieniu do tych programów nie jest konieczne.

4.2.5. DOSTARCZANIE TOWARÓW I ŚWIADCZENIE USŁUG PRZEZ RZĄD ZA KWOTĘ NIŻSZĄ OD ODPOWIEDNIEGO WYNAGRODZENIA

(i) Programy wymienione w skardze i ocenione

— Przyznawanie prawa do użytkowania gruntów

a) Podstawa prawna i kwalifikowalność

(248) W skardze przedstawiono zarzut, że rząd ChRL przyznał prawa do użytkowania gruntów współpracującym eksporterom za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. W odpowiedzi rząd ChRL dostarczył ustawę o zarządzaniu gruntami i przepisy w sprawie przypisania prawa do użytkowania będących własnością państwa gruntów pod budowę poprzez zaproszenie do przetargów, aukcje i notowania, nr 39 z dnia 28 września 2007 r. Rząd ChRL odmówił przedstawienia jakichkolwiek danych dotyczących faktycznej ceny praw do użytkowania gruntów, minimalnych poziomów referencyjnych dla cen gruntów, które - jak twierdził - istnieją, sposobu oceny minimalnych poziomów referencyjnych dla cen gruntów, czy też metodyki stosowanej w przypadku wyłączenia dawnych użytkowników gruntów.

b) Zastosowanie w praktyce

(249) Zgodnie z art. 2 ustawy o zarządzaniu gruntami wszystkie grunty są własnością państwa, ponieważ zgodnie z konstytucją Chin i odpowiednimi przepisami prawa grunty są wspólną własnością ludu Chin. Nie jest możliwa sprzedaż gruntów, ale prawa do użytkowania gruntów mogą zostać przypisane zgodnie z ustawą: organy państwowe przypisują je poprzez przetargi publiczne, oferty cenowe bądź aukcje.

c) Ustalenia wynikające z dochodzenia

(250) Współpracujący producenci eksportujący przedstawili informacje dotyczące gruntów, z których korzystają, wraz z odpowiednimi umowami/certyfikatami użytkowania gruntów, ale rząd ChRL nie przedstawił informacji dotyczących wyceny praw do użytkowania gruntów.

d) Wniosek

(251) W związku z powyższym, przyznawanie prawa do użytkowania gruntów przez rząd ChRL należy uznać za subsyduum w rozumieniu art. 3 pkt 1) lit. a) ppkt (iii) i art. 3 pkt 2) rozporządzenia podstawowego w formie dostarczenia towarów, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami. Jak wyjaśniono w motywach 260–262, w Chinach nie istnieje funkcjonujący rynek gruntów, a użycie zewnętrznego poziomu referencyjnego wskazuje, że kwoty płacone za prawa do użytkowania gruntów przez współpracujących eksporterów są znacznie poniżej normalnego poziomu rynkowego.

(252) Zwrócono się do rządu ChRL o przedstawienie informacji na temat kryteriów kwalifikowalności do otrzymania tego subsyduum i na temat korzystania z subsyduum, aby można było ustalić, w jakim zakresie dostęp do subsyduum jest ograniczony do niektórych przedsiębiorstw i czy jest ono szczególne w rozumieniu art. 4 rozporządzenia podstawowego. Rząd ChRL nie dostarczył takich informacji. Komisja, mając na uwadze art. 4 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, zgodnie z którym każde ustalenie szczególności powinno być „wyraźnie umotywowane” na podstawie konkretnych dowodów, musiała zatem oprzeć swoje ustalenia na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego. Zaznacza się, iż art. 28 ust. 6 stanowi, że „jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje częściowo, uniemożliwiając ujawnienie istotnych informacji, wynik może być dla strony mniej korzystny, niż gdyby współpracowała”. Fakty wzięte pod uwagę obejmują następujące elementy:

(253) Dowód szczególności przedstawiony przez skarżących.

(254) ustalenia (zob. motywy 77 i 78), zgodnie z którymi subsydia szczególne są kierowane do sektora papierniczego za pośrednictwem szczególnego planu sektorowego, tj. planu dotyczącego produkcji papieru; W tym zakresie odnotowano, że w art. 7–11 powyższego planu przedstawiono szczególne zasady dotyczące kształtu sektora poprzez wskazanie, które rodzaje działalności w zakresie przemysłu papierniczego powinny być zakładane w różnych regionach geograficznych kraju.

(255) Dowód (zob. motyw 76), że przemysł papierniczy jest „przemysłem promowanym” (decyzja nr 40).

(256) Ustalenia (zob. motywy 260–262), że w Chinach nie istnieje funkcjonujący rynek gruntów.

(257) Ustalenia pochodzące od współpracujących producentów eksportujących, potwierdzone w równoległym dochodzeniu antydumpingowym, że grunty zostały im przydzielone w związku z projektami w zakresie produkcji papieru⁽¹⁾.

(258) W świetle powyższego oraz przy braku jakiejkolwiek współpracy ze strony rządu ChRL dostępne dowody wskazują, że subsydia przyznawane przedsiębiorstwom z sektora papierniczego nie są powszechnie dostępne i tym samym są szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W świetle odmowy współpracy ze strony rządu ChRL nie ma podstaw, by sądzić, iż kwalifikowalność do subsyduum jest oparta na obiektywnych kryteriach i warunkach zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

(259) W konsekwencji subsyduum należy uznać za subsyduum stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

⁽¹⁾ Zob. rozporządzenie Komisji (WE) nr 1042/2010 (Dz.U. L 299 z 17.11.2010, s. 7), motywy 39 i 46.

e) *Obliczenie kwoty subsydium*

- (260) W związku z tym, należy stwierdzić, że sytuacja w Chinach w odniesieniu do praw do użytkowania gruntów nie jest oparta na podstawach rynkowych. Wydaje się, że w Chinach nie są dostępne żadne poziomy referencyjne z sektora prywatnego. Tym samym korekta kosztów lub cen w Chinach nie ma zastosowania. W tych okolicznościach uznaje się, że w Chinach nie istnieje rynek i że zgodnie z art. 6 lit. d) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego uzasadnione jest wykorzystanie zewnętrznych poziomów referencyjnych dla mierzenia korzyści. Ponieważ rząd ChRL odmówił współpracy i nie przedstawił żadnego wniosku dotyczącego zewnętrznych poziomów referencyjnych, Komisja musiała oprzeć się na dostępnym stanie faktycznym, aby ustalić właściwy zewnętrzny poziom referencyjny. W tym zakresie uważa się za właściwe wykorzystanie informacji z odrębnego obszaru celnego Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu (Chińskie Taipei), zwanego dalej „Tajwanem”, jako właściwego poziomu referencyjnego.
- (261) Komisja uważa, że ceny gruntu na Tajwanie zapewniają najlepszy wskaźnik zastępczy dla terenów w Chinach, gdzie mają siedziby współpracujący producenci eksportujący. Wszyscy producenci eksportujący są zlokalizowani we wschodniej części Chin, na rozwiniętych terenach o wysokim PKB w prowincjach o wysokiej gęstości zaludnienia, otaczających Szanghaj. Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w OD. Korzyść dla odbiorców oblicza się poprzez uwzględnienie różnicy między kwotami płaconymi przez każde z przedsiębiorstw za prawo do użytkowania gruntów a kwotami, które powinny być normalnie zapłacone, na podstawie poziomu referencyjnego z Tajwanu.
- (262) W obliczeniach tych Komisja zastosowała średnią cenę gruntu za metr kwadratowy ustaloną dla Tajwanu, skorygowaną o amortyzację kursu waluty począwszy od dat odpowiednich umów na użytkowanie gruntów. Informacje dotyczące cen gruntów przemysłowych zostały pozyskane ze stron internetowych Biura Przemysłowego Ministerstwa Spraw Gospodarczych Tajwanu. Wartość zmiany kursu walutowego została obliczona na podstawie poziomu inflacji dla Tajwanu, zgodnie z publikacją MFW World Economic Outlook z 2009 r. Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwota tego subsydium (licznik) została przydzielona do OD przy zastosowaniu normalnego okresu korzystania z prawa do użytkowania gruntów przemysłowych w Chinach tj. 50 lat. Wartość ta została następnie przydzielona do łącznego obrotu ze sprzedaży współpracujących producentów eksportujących w OD, ponieważ subsydium nie jest uzależnione od wyników w wywozie i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytwarzanych, produkowanych, wywożonych lub transportowanych.
- (263) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu w OD dla współpracujących producentów eksportujących wynosi 2,81 % dla przedsiębiorstw APP i 0,69 % dla przedsiębiorstw Chenming.

(ii) **Programy wymienione w skardze, ale nie poddane ocenie**— *Dostarczanie energii elektrycznej*

- (264) Wykazano, że współpracujący producenci eksportujący nie odnieśli korzyści z tego programu w OD. Tym samym nie zaistniała potrzeba oceny, czy program ten stanowi podstawę środków wyrównawczych.

— *Dostarczanie chemikaliów wykorzystywanych do produkcji papieru*

- (265) Wykazano, że współpracujący producenci eksportujący nie odnieśli korzyści z tego programu w OD. Tym samym nie zaistniała potrzeba oceny, czy program ten stanowi podstawę środków wyrównawczych.

4.3. KOMENTARZE STRON W ODNIESIENIU DO SUBSYDIOWANIA

4.3.1. WPROWADZENIE

- (266) Rząd ChRL, dwie grupy współpracujących producentów eksportujących (APP i Chenming) oraz skarżący z UE przedstawili uwagi dotyczące ujawnienia ostatecznych ustaleń.
- (267) Skarżący z UE zgadza się z ustaleniami Komisji.

- (268) Rząd ChRL oraz grupy APP i Chenming nie zgadzają się z ustaleniami Komisji. Ponieważ przy ujawnieniu ostatecznych ustaleń argumenty zostały już uwzględnione, nie będą one powtarzane w niniejszym rozporządzeniu.

4.3.2. TWIERDZENIA ODNOSZĄCE SIĘ DO POWIELANIA ŚRODKÓW ZARADCZYCH

- (269) Rząd ChRL twierdził, że propozycja środków wyrównawczych stanowi powielanie środków zaradczych. Oświadczył on, że zgodnie z praktyką stosowaną przez UE w dochodzeniach antydumpingowych przeciwko Chinom wartość normalną określa się w odniesieniu do danych otrzymanych od producentów w państwie trzecim o gospodarce rynkowej. W takich przypadkach cła wyrównawcze powielająby środki zaradcze zastosowane w tej samej sprawie, gdyż cła antydumpingowe skutecznie równoważą wszelkie subsydia rzekomo przyznawane chińskim przedsiębiorstwom.
- (270) Grupa APP stwierdziła, że jeżeli wartość normalna ustalana jest w oparciu o sprzedaż krajową w państwie analogicznym skutkiem odrzucenia wniosku o MET i stosowania niesubsydiowanej wartości normalnej jest zwiększenie cła o kwotę subsydiów, które byłyby liczone podwójnie.

(271) Rząd ChRL zgłosił, że te same rzekome zakłócenia zostały już uwzględnione w prowadzonym równolegle postępowaniu antydumpingowym. Rząd ChRL stwierdził także, że praktyka stosowana przez Komisję stanowi pogwałcenie przepisów UE i WTO oraz że Komisja powinna zakończyć postępowanie dotyczące cła wyrównawczego lub przyznać MET współpracującym producentom eksportującym w prowadzonym równolegle postępowaniu antydumpingowym. Rząd ChRL stwierdził także, że nie akceptuje argumentu Komisji, iż nie doszło do podwójnego liczenia, gdyż margines szkody jest niższy niż margines dumpingu. Ponadto rząd Chin stwierdził, że obecne postępowanie antydumpingowe powinno zostać zakończone ze względu na ustalenia Organu Apelacyjnego WTO w sprawie DS379 ⁽¹⁾ USA – rząd Chin odnoszącej się do powielania środków zaradczych.

(272) Twierdzenia te musiały zostać odrzucone. W związku z tym należy zauważyć, że powielanie środków zaradczych nie odgrywa żadnej roli w niniejszym postępowaniu. Ewentualne równoczesne nałożenie ceł antydumpingowych i wyrównawczych w przypadku państwa o gospodarce nierynkowej z definicji doprowadziłoby do potencjalnego powielania środków zaradczych jedynie gdyby doszło do kumulacji marginesu dumpingu i kwoty subsydiów, tj. gdyby łączny poziom obu rodzajów cła przekroczył wyższą spośród dwóch kwot: marginesu dumpingu lub kwoty subsydiów. Jak wyjaśniono poniżej, sytuacja ta nie zachodzi.

(273) Po pierwsze należy przypomnieć, że UE stosuje *zasadę niższego cła*, nakładając na ten sam produkt cło antydumpingowe i wyrównawcze. Innymi słowy Komisja określa w ramach dochodzeń UE poziom dumpingu, subsydiowania i szkody dla przemysłu unijnego. Poziom ceł nie może być wyższy niż margines szkody, który jest taki sam w obu postępowaniach. W prowadzonym równolegle postępowaniu antydumpingowym Komisja ustaliła margines dumpingu na poziomie znacznie wyższym niż margines szkody. Zgodnie z zasadą niższego cła Komisja zaproponowała wprowadzenie środków w oparciu o margines szkody (zob. rozporządzenie Rady (UE) nr 451/2011 z dnia 6 maja 2011 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej ⁽²⁾). Margines subsydiowania stwierdzony w obecnym dochodzeniu antysubsydyjnym nie zapewni zatem przemysłowi unijnemu dodatkowej ochrony w porównaniu z marginesem dumpingu, ponieważ cło antydumpingowe zostanie już ograniczone przez margines szkody. Nie ma zatem miejsca nakładanie się lub kumulacja ceł w dwóch równoległych postępowaniach i nawet zakładając, że środki zaradcze potencjalnie mogą zostać powielone, jak wspomniano w motywie 269, w świetle przepisów

nie można wymagać, by równoważono poziom dumpingu kosztem subsydiowania. Ustalona w toku postępowania antydumpingowego różnica pomiędzy marginesem dumpingu a marginesem szkody była znacznie wyższa niż kwota subsydiowania ustalona w niniejszym dochodzeniu. Należy także podkreślić, że w odniesieniu do kompozycji ceł, które mają być zapłacone, Komisja stosuje praktykę nakładania najpierw ceł, których kwota wynika z postępowania dotyczącego cła wyrównawczego. Jeżeli nadal istnieje różnica między wspomnianym powyżej poziomem cła a marginesem szkody, usuwa się ją nakładając cło będące wynikiem dochodzenia antydumpingowego. Nie oznacza to jednak, że dochodzi do podwójnego obliczania, gdyż łączna wysokość obu ceł mogłaby wynikać z samego tylko dochodzenia antydumpingowego.

(274) Po drugie należy zauważyć, że przepisy nie dopuszczają rozwiązań zaproponowanych przez rząd ChRL, gdyż (i) w toku dochodzenia stwierdzono istnienie subsydiów wyrównawczych, które spowodowały istotną szkodę dla przemysłu unijnego, a wprowadzenie środków leży w interesie Unii, a zatem niniejsze postępowanie nie może zostać zakończone, (ii) nie wszystkie strony z Chin złożyły wniosek o MET w prowadzonym równolegle postępowaniu antydumpingowym, (iii) MET nie może zostać przyznane automatycznie stronom, które o nie nie wnioskowały oraz (iv) MET odmówiono stronom z powodu poważnych braków stwierdzonych w związku z wypełnianiem kryteriów 1, 2 i 3 określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego w dochodzeniu antydumpingowym.

4.3.3. TWIERDZENIA ODNOSZĄCE SIĘ DO PRZYJMOWANIA ZA UDOWODNIONE TWIERDZENIA STRONY PRZECIWNEJ

(275) Rząd ChRL twierdził także, że w wyniku niewystarczającej współpracy Komisja w sposób niezgodny z przepisami przyjęła za udowodnione twierdzenia strony przeciwnej. W tym kontekście odwołał się on do art. 28 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, który stanowi między innymi, że jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje częściowo, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała. W opinii rządu ChRL przyjęcie za udowodnione twierdzeń strony przeciwnej stanowi pogwałcenie art. 12 ust. 7 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz załącznika II porozumienia antydumpingowego WTO.

(276) W odniesieniu do tego punktu należy zauważyć, że interpretacja art. 28 ust. 6 rozporządzenia podstawowego przedstawiona przez rząd ChRL jest pozbawiona podstaw. Komisja nie narzuciła rządowi ChRL „przyjmowania za udowodnione twierdzeń strony przeciwnej”, ponieważ nie wybrała celowo wyniku mniej korzystnego dla eksporterów, których dotyczy postępowanie, ani nie starała się narzucić opcji o charakterze karnym w odniesieniu do istnienia subsydiów lub kwoty ceł wyrównawczych. Komisja jako organ prowadzący dochodzenie zażądała od rządu ChRL dostarczenia

⁽¹⁾ Stany Zjednoczone – ostateczne cła antydumpingowe i wyrównawcze wobec niektórych produktów przywożonych z Chin, (DS379), sprawozdanie Organu Apelacyjnego WT/DS379/AB/R, 11 marca 2011 r.

⁽²⁾ Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

w odpowiednim terminie zestawu informacji. Rząd ChRL nie dostarczył jednak informacji niezbędnych dla dochodzenia (tj. kopii planów, informacji dotyczących banków, ocen przeprowadzonych przez banki przy przyznawaniu pożyczek współpracującym producentom eksportującym, wycen prawa do użytkowania gruntów). W tych okolicznościach Komisja zmuszona była do zastosowania przepisów art. 28 rozporządzenia podstawowego dotyczących dostępnych faktów w celu dokonania reprezentatywnych ustaleń. Należy podkreślić, że nie dokonano tego poprzez narzucenie rządowi ChRL ustaleń o charakterze karnym. Należy na przykład zauważyć, że Komisja nie odrzuciła informacji dotyczących praw do użytkowania gruntów; to rząd ChRL nie przedstawił wszystkich wymaganych informacji dotyczących wycen prawa do użytkowania gruntów. Komisja nie zastosowała także wobec rządu ChRL zasady przyjmowania za udowodnione twierdzeń strony przeciwnej w odniesieniu do preferencyjnych pożyczek udzielanych producentom cienkiego papieru powleczonego, ale musiała uzyskać brakujące informacje w zakresie planów, roli banków i ich polityki kredytowej stosowanej w odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących, ponieważ informacje te nie zostały przekazane przez rząd ChRL. Komisja wykorzystwała zatem wszelkie informacje przekazane przez rząd ChRL. W przypadkach, w których przedstawione informacje były niewystarczające lub nie były poparte dowodami, Komisja musiała uzupełniać je innymi odpowiednimi danymi w celu ustalenia faktów. W niektórych przypadkach nie można wykluczyć, że wynik był mniej korzystny dla rządu ChRL niż w przypadku gdyby w pełni on współpracował, ale nie było to celem działań Komisji.

- (277) Podejście Komisji w tym przypadku jest inne niż sposób, w jaki „przyjmowanie za udowodnione twierdzeń strony przeciwnej” było stosowane przez panele WTO zgodnie z ust. 7 załącznika V do Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Na przykład panel ds. EC-Aircraft zastosował zasadę przyjmowania za udowodnione twierdzeń strony przeciwnej w dwóch przypadkach w odniesieniu do hiszpańskiego programu badań naukowych i rozwoju „PROFIT”, gdy UE dostarczyła niewystarczających informacji. W odniesieniu do wysokości środków oraz kwestii rzeczywistej szczególności panel pominął przedstawione przez UE dowody i zastąpił swoje ustalenia rozwiązaniem zaproponowanym przez skarżącego (USA)⁽¹⁾. Nie jest tak w przypadku obecnego dochodzenia, gdyż Komisja nie odrzuciła żadnych informacji przekazanych przez rząd ChRL, zastępując je rozwiązaniem zaproponowanym przez skarżącego, ale wykorzystwała wszystkie dostępne informacje do wypracowania wniosków. Wobec powyższego wymienione wcześniej twierdzenia musiały zostać odrzucone.
- (278) Ponieważ Komisja nie stosowała w odniesieniu do rządu ChRL lub jakiegokolwiek eksportera zasady przyjmowania za udowodnione twierdzeń strony przeciwnej,

skarga, zgodnie z którą stosowanie tej zasady w odniesieniu do rządu stanowi pogwałcenie przepisów WTO, jest bezcelowa.

- (279) Skarga ta musi zostać odrzucona, gdyż stwierdzenie to nie jest poparte faktami. Komisja poinformowała rząd ChRL o przepisach art. 28 i o tym, w jakich przypadkach przepisy te mogą mieć zastosowanie, w pierwszym piśmie, które rząd ChRL otrzymał po wszczęciu niniejszego postępowania, a także w ostatnim piśmie, które rząd ChRL otrzymał przed wizytą weryfikacyjną na miejscu. Rząd ChRL został ponadto poinformowany o konsekwencjach braku współpracy, jak wyjaśniono w motywie 59.
- (280) Rząd ChRL twierdził także, że Komisja nie żądała nigdy spotkania z bankami będącymi własnością państwa.
- (281) Argumenty te należy odrzucić. W odniesieniu do niego należy zauważyć, że Komisja zażądała bezpośredniego zaangażowania rządu ChRL przy organizowaniu spotkań z bankami, które udzieliły pożyczek współpracującym producentom eksportującym. W tym celu przekazano rządowi ChRL wykaz banków, które udzieliły takich pożyczek. Od rządu ChRL zażądano także zagwarantowania, że banki realizujące politykę rządu i inne instytucje finansowe będą obecne w czasie wizyty weryfikacyjnej na miejscu w siedzibie rządu ChRL w celu udzielenia odpowiedzi na pytania odnoszące się do części kwestionariusza adresowanej do tych stron. Żadne z powyższych żądań nie zostało spełnione przez rząd ChRL.
- (282) Rząd ChRL twierdził, że przyjmowanie za udowodnione twierdzeń strony przeciwnej w obecnym przypadku nie jest uzasadnione, gdyż rząd ChRL w najlepszy możliwy sposób przekazał dostępne informacje. Rząd ChRL stwierdził, że banki są w tym postępowaniu stronami trzecimi, a nie zainteresowanymi stronami w rozumieniu art. 12 ust. 9 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, a zatem nie mają obowiązku współpracować. Stwierdzono także, że Komisja postępowała w sposób arbitralny i działała w sposób niezgodny z przepisami WTO, gdyż rząd ChRL przekazał wystarczające informacje w odniesieniu do pożyczek udzielonych przez banki i praw do użytkowania gruntów.
- (283) Twierdzenia te musiały zostać odrzucone. W odniesieniu do nich należy przypomnieć, że Komisja nie zastosowała w odniesieniu do rządu ChRL zasady przyjmowania za udowodnione twierdzeń strony przeciwnej. W motywie 276 stwierdzono ponadto, że Komisja wykorzystwała wszystkie informacje przekazane przez rząd ChRL, ale ponieważ brakowało ważnych informacji, musiała uzupełnić dostarczone dane informacjami pochodzącymi z innych źródeł w celu uzyskania reprezentatywnych ustaleń.
- (284) W odniesieniu do twierdzeń dotyczących zainteresowanych stron należy przypomnieć, że art. 12 ust. 9 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych jednoznacznie stanowi, że strony krajowe lub

⁽¹⁾ Wspólnoty Europejskie i niektóre państwa członkowskie – Środki mające wpływ na handel dużymi cywilnymi statkami powietrznymi (DS316) sprawozdanie panelu z 30.6.2010 r. ust. 7.1480 i 7.1580.

zagraniczne inne niż wymienione mogą zostać włączone do zainteresowanych stron. W odniesieniu do tego postępowania Komisja w oparciu o skargę zażądała informacji dotyczących preferencyjnych pożyczek udzielanych producentom cienkiego papieru powleczonego. Ponadto informacje te są bezpośrednio powiązane z bankami będącymi w większości własnością państwa. Zarówno współpracujący producenci eksportujący, jak i rząd ChRL byli o tym poinformowani. Ponieważ nie dostarczono wystarczających informacji dotyczących pożyczek udzielanych przez banki, Komisja musiała oprzeć się na dostępnych faktach, zgodnie z przepisami art. 28 rozporządzenia podstawowego.

4.3.4. TWIERDZENIA ODNOSZĄCE SIĘ DO WYKORZYSTYWANIA NAJLEPSZYCH DOSTĘPNYCH INFORMACJI

- (285) Grupa APP twierdziła, że Komisja nie może odrzucić informacji, które nie są pod każdym względem zadowalające, jeżeli zainteresowana strona, która je przekazała, działała dokładając wszelkich starań. APP twierdziła ponadto, że nawet w przypadku gdyby strona nie współpracowała w miarę swoich najlepszych możliwości Komisja, wykorzystując dostępne jej fakty, musi uwzględnić wszystkie poparte dowodami fakty przekazane przez zainteresowane strony, nawet jeżeli fakty te nie zawierałyby pełnych informacji żądanych od tej strony. Komisja jest zatem zobowiązana do uwzględnienia takich informacji zarówno przez rozporządzenie podstawowe, jak i Porozumienie w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych.
- (286) Rząd ChRL stwierdził, że działanie w oparciu o dostępne fakty nie jest dopuszczalne w przypadku gdy zainteresowany członek lub zainteresowana strona wykazali, że działali w miarę swoich najlepszych możliwości i przekazali informacje, które mogą zostać zweryfikowane, w sposób umożliwiający ich wykorzystanie w dochodzeniu, we właściwym terminie i w formie lub języku komputerowym wymaganym przez organy prowadzące dochodzenie.
- (287) W tym przypadku nie miało to miejsca. W związku z powyższym przypomina się, że Komisja działała w oparciu o dostępne fakty, zgodnie z przepisami art. 28 rozporządzenia podstawowego oraz art. 12 ust. 7 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, ponieważ rząd ChRL i producenci eksportujący, pomimo wielokrotnie kierowanych do nich żądań, nie przekazali informacji, które uznane zostały za niezbędne w dochodzeniu, w celu uzyskania reprezentatywnych ustaleń. Komisja musiała zmierzyć się z zasadniczym problemem, przed którym stanęła jako organ prowadzący dochodzenie, tj. z faktem, że rząd ChRL odmówił dostępu do informacji na temat planów i roli banków, oceny ryzyka kredytowego przy udzielaniu pożyczek współpracującym producentom eksportującym, wycen prawa do użytkowania gruntów lub dokumentów urzędowych dotyczących różnych programów objętych dochodzeniem ani też nie przekazał tych informacji.
- Współpracujący producenci eksportujący także nie dostarczyli informacji dotyczących pożyczek przyznanych przez chińskie banki. Sposób, w jaki rząd ChRL i producenci eksportujący współpracowali, nie spełnia zatem standardów ustanowionych przez Organ Apelacyjny WTO w dokumencie „Stany Zjednoczone – Środki antydumpingowe w odniesieniu do określonych produktów ze stali walcowanej na gorąco pochodzących z Japonii”, w którym stwierdzono, że wymagany poziom współpracy zainteresowanych stron to poziom „wysoki” i że zainteresowane strony muszą działać „w miarę swoich najlepszych możliwości”⁽¹⁾. Komisja nie rozumie, dlaczego rząd ChRL i producenci eksportujący nie mogli przedstawić/uzyskać brakujących informacji; nie przedstawili oni przy tym wiarygodnego wyjaśnienia. Rząd ChRL stwierdził także, że nie zostały spełnione warunki pozwalające na wykorzystanie najlepszych dostępnych informacji i że rząd ChRL mógł nie dostarczyć niektórych informacji z powodu ich braku, nieaktualności lub niedostępności, lub ponieważ nie były one wymagane w kwestionariuszu lub przed weryfikacją.
- (288) Argumenty te należy odrzucić. W tym względzie należy zauważyć, że jak jednoznacznie wykazano w sekcji o subsydiowaniu (motywy 64-73), wykorzystanie dostępnych faktów było jedyną opcją umożliwiającą Komisji jako organowi prowadzącemu dochodzenie uzyskanie reprezentatywnych ustaleń. W odniesieniu do typu wymaganych informacji należy przypomnieć, że Komisja żądała jedynie istniejących informacji (tj. o planach, roli banków, ocenie ryzyka kredytowego przy udzielaniu pożyczek współpracującym producentom eksportującym, wycenie prawa do użytkowania gruntów lub dokumentów urzędowych dotyczących różnych programów objętych dochodzeniem) oraz wielokrotnie, już po rozpoczęciu postępowania, umożliwiała rządowi ChRL przekazanie tych informacji.
- (289) Należy ponadto podkreślić, że Komisja jako organ prowadzący dochodzenie miała obowiązek zbadać stwierdzenia zawarte w skardze, dla których przed wszczęciem dochodzenia dostarczono wystarczające dowody (np. wykorzystanie planów pięcioletnich oraz strategii przemysłowej dla uzyskania preferencyjnych pożyczek udzielanych producentom cienkiego papieru powleczonego, rola banków jako organów publicznych, istnienie bezpośrednich/pośrednich programów podatkowych i w zakresie dotacji), a zatem rząd ChRL jako zainteresowana strona musiał przekazać wszystkie informacje uznane za niezbędne. Rząd ChRL przyjął jednak odmienne podejście, które polegało na przyjęciu roli organu prowadzącego dochodzenie. Rząd ChRL postanowił sam ocenić, które informacje uważa za istotne, i ograniczyć przedłożone informacje do dokumentów, które uznał za istotne, nie umożliwiając organowi prowadzącemu dochodzenie zbadania tych kwestii. Doskonale ilustruje to podejście rządu ChRL do banków będących własnością państwa (zob. motyw 282).

⁽¹⁾ Stany Zjednoczone – Środki antydumpingowe w odniesieniu do określonych produktów ze stali walcowanej na gorąco pochodzących z Japonii (DS184) sprawozdanie Organu Apelacyjnego; ust. 100

Rząd ChRL twierdził, że banki te są „stronami trzecimi”. Skarżący przekazał jednak wystarczające dowody na to, że są one „organami publicznymi” i Komisja miała zatem prawo żądać od rządu ChRL informacji na temat ich działalności. W odpowiedzi rząd ChRL samodzielnie zdecydował, że banki te nie są organami publicznymi, i odmówił przekazania dotyczących ich informacji. Decyzja taka należy jednak do organu prowadzącego dochodzenie, tj. do Komisji, a nie do rządu ChRL. Postępowanie to jednoznacznie nie jest zgodne ze wspomnianym powyżej orzeczeniem WTO, zgodnie z którym zainteresowane strony muszą działać „w miarę swoich najlepszych możliwości”. Trudno jest pogodzić je z konkluzjami Organu Apelacyjnego WTO zawartymi w dokumencie „Stany Zjednoczone – Środki antydumpingowe w odniesieniu do określonych produktów ze stali walcowanej na gorąco pochodzących z Japonii”, zgodnie z którym „współpraca jest procesem wiążącym się ze wspólnym wysiłkiem, w którym strony pracują razem na rzecz osiągnięcia wspólnego celu”⁽¹⁾. Należy także zauważyć, że Komisja zapewniła zainteresowanym stronom dużo czasu na przekazanie żądanych informacji i przeprowadziła dochodzenie zgodnie z przepisami załącznika VI do Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych ustanawiającymi zasady przeprowadzania weryfikacji na miejscu, które umożliwiają między innymi składanie na miejscu wniosków o dalsze szczegółowe informacje w świetle informacji już otrzymanych.

- (290) Rząd ChRL stwierdził, że wymagane plany miały znaczną objętość (282 tys. stron), a zatem tłumaczenie ich stanowiłoby nieuzasadnione dodatkowe obciążenie. Twierdzi on także, iż nie wie o istnieniu niezależnych tłumaczeń tych planów i że nie przekazywał krajowych planów pięcioletnich dla potrzeb postępowania w USA.
- (291) Argumenty te należy odrzucić. Plany, o których mowa w motywie 65, które rząd ChRL przekazał w języku chińskim, miały objętość mniejszą niż 300 stron. Twierdzenie dotyczące 282 tys. stron nie zostało potwierdzone w złożonej przez rząd ChRL dokumentacji. Stwierdzenie to budzi jednak niepokój, gdyż może wskazywać na jeszcze większą interwencję rządu niż wykazana w obecnym dochodzeniu oraz w prowadzonym równoległym dochodzeniu antydumpingowym. W odniesieniu do planów, dla których istnieje niezależne tłumaczenie, należy zauważyć, że Komisja otrzymała te dokumenty od innych zainteresowanych stron i w tych przypadkach przetłumaczone plany zostały wykorzystane dla potrzeb niniejszego dochodzenia. Należy także wyjaśnić, że Komisja nie twierdzi, że rząd ChRL przedstawił plany w postępowaniu w USA. W motywie 66 wspomniano jedynie, że wydaje się, iż istnieją takie przetłumaczone informacje.

4.3.5. TWIERDZENIA DOTYCZĄCE WYKORZYSTANIA INFORMACJI NIEZADOWALAJĄCYCH POD KAŻDYM WZGLĘDEM

- (292) Rząd ChRL twierdził, że Komisja przed wykorzystaniem najlepszych dostępnych informacji musi przeprowadzić

analizę zgodnie z wymogami art. 28 ust. 3 rozporządzenia podstawowego i stwierdzić czy zostały spełnione szczegółowe warunki w nim ustanowione.

- (293) W związku z tym należy zauważyć, że Komisja zdecydowała się na wykorzystanie dostępnych faktów zgodnie z przepisami art. 28 rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały spełnione specyficzne warunki ustanowione w art. 28 ust. 3. Jak wyjaśniono powyżej, rząd ChRL bądź dostarczył niepełne informacje, bądź w wielu przypadkach nie dostarczył wymaganych informacji. Należy przypomnieć, że informacje dotyczące planów bądź w ogóle nie zostały przekazane, bądź zostały przekazane częściowo, informacje dotyczące roli banków były niepełne lub niejednoznaczne, nie przekazano oceny ryzyka kredytowego przeprowadzanej przez banki przy udzielaniu pożyczek współpracującym producentom eksportującym ani wycen prawa do użytkowania gruntów i wielu dokumentów urzędowych dotyczących różnych programów podatkowych i programów dotacji. Biorąc pod uwagę niepełny charakter lub brak informacji, Komisja nie była w stanie sprawdzić niektórych przekazanych informacji. Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, że w tych warunkach nie można uznać, by rząd ChRL działał w miarę swoich najlepszych możliwości, a także mając na względzie nadmierne trudności w uzyskaniu dostatecznie dokładnych ustaleń, Komisja musiała oprzeć się na dostępnych faktach.
- (294) Rząd ChRL twierdził także, że Komisja powinna była wykorzystać informacje przekazane przez rząd ChRL jako najlepsze dostępne informacje.
- (295) W tym względzie należy zauważyć, że Komisja wykorzystwała całość informacji przekazanych przez zainteresowane strony (w tym wszelkie informacje przekazane przez rząd ChRL) i uzyskane z ogólnie dostępnych źródeł w celu dokonania reprezentatywnych ustaleń.
- (296) W odniesieniu do pożyczek stwierdzono, że wobec braku informacji od konkretnych banków, umożliwiających ocenę ryzyka kredytowego przy udzielaniu pożyczek, Komisja powinna była oprzeć się na wyjaśnieniach przekazanych przez LBCh oraz CBRC, a także na sprawozdaniach rocznych banków komercyjnych.
- (297) Argumenty te należy odrzucić. Należy zauważyć, że banki, pomimo kierowanych do nich jednoznacznych wniosków, nie przekazały niezbędnych danych. Informacje przekazane przez LBCh oraz CBRC miały jedynie charakter ogólny i nie były w żaden sposób bezpośrednio powiązane z pożyczkami udzielonymi współpracującym producentom eksportującym. Rząd ChRL włączył do dokumentacji pewną liczbę sprawozdań rocznych banków komercyjnych (niektóre jedynie w języku chińskim) i twierdził, że banki komercyjne zgodnie

⁽¹⁾ Stany Zjednoczone – Środki antydumpingowe w odniesieniu do określonych produktów ze stali walcowanej na gorąco pochodzących z Japonii (DS184) sprawozdanie Organu Apelacyjnego; ust. 99.

z prawem podejmują samodzielne decyzje odnoszące się do ich działalności gospodarczej, bez żadnego wpływu jednostek lub organizacji. Są to jedynie proste oświadczenia, które nie umożliwiają weryfikacji tego, czy i w jaki sposób banki oceniały ryzyko kredytowe przy udzielaniu pożyczek współpracującym producentom eksportującym; oświadczenia te należy przeanalizować w kontekście konkretnych przypadków mających miejsce w czasie dochodzenia, kiedy to przedsiębiorstwa otrzymały pożyczki przy braku oceny ryzyka kredytowego.

(298) W odniesieniu do wycen prawa do użytkowania gruntów stwierdzono, że Komisja powinna była wykorzystać informacje przekazane przez rząd ChRL, które w opinii rządu ChRL wskazywały na funkcjonowanie rynku. Zadeklarowano, że Komisja wymagała obszernych informacji dotyczących minimalnych cen prawa do użytkowania gruntów, przy czym informacje te nie były wymagane w kwestionariuszu lub przed weryfikacją.

(299) Argumenty te należy odrzucić. Należy przypomnieć w tym względzie, że bez informacji dotyczących cen prawa do użytkowania gruntów nie jest możliwe wyciągnięcie wniosków dotyczących istnienia w Chinach funkcjonującego rynku gruntów, na którym działają prawa podaży i popytu. Należy także zauważyć, że Komisja zapewniła rządowi ChRL wystarczającą ilość czasu na przekazanie tych informacji dla obszarów, na których mają siedzibę współpracujący producenci eksportujący, ale rząd ChRL nie przekazał w tym zakresie nawet jednej liczby. Komisja postępowała w każdym razie zgodnie z przepisami załącznika VI do Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych ustanawiającego zasady przeprowadzania weryfikacji na miejscu, które umożliwiają między innymi składanie na miejscu wniosków o dalsze szczegółowe informacje w świetle informacji już otrzymanych.

4.3.6. TWIERDZENIA DOTYCZĄCE DEFINICJI ORGANÓW PUBLICZNYCH.

(300) Rząd ChRL stwierdził, że własność państwa nie stanowi odpowiedniego kryterium dla stwierdzenia, czy bank lub instytucja usługowa są organami publicznymi, i że dla potrzeb takiej analizy Komisja powinna wykorzystać zasady UE dotyczące pomocy państwa. Rząd ChRL zażądał także zakończenia niniejszego postępowania w oparciu o ustalenia Organu Apelacyjnego w sprawie USA – ChRL DS379 dotyczące definicji organu publicznego.

(301) Argumenty te należy odrzucić. W tym zakresie należy zauważyć, że Komisja wyjaśniła w motywie 90 definicję organu publicznego. Definicja ta jest zgodna z orzecznictwem WTO dotyczącym postępowań antysubsydjnych, w tym wspomnianym wyżej sprawozdaniem Organu Apelacyjnego. Nie ma zatem potrzeby odstąpienia od ogólnie przyjętych punktów odniesienia i stosowania odmiennych wskaźników (np. zasad UE dotyczących pomocy państwa), które mają zastosowanie w innych gałęziach prawa. Należy zwrócić uwagę na fakt,

że pomoc państwa ma miejsce w całkowicie odmiennym kontekście, tj. nie ma na celu regulowania międzynarodowego handlu towarami, ale stanowi uzupełnienie wspólnego rynku. Nie ma ponadto podstaw prawnych lub faktycznych dla uwzględnienia wniosku o zakończenie obecnego postępowania.

Poszczególne programy

4.3.7. PREFERENCYJNE SYSTEMY KREDYTOWE DLA SEKTORA PRODUKCJI CIENKIEGO PAPIERU POWLECZONEGO

(302) W odniesieniu do preferencyjnych pożyczek udzielanych producentom cienkiego papieru powleczonego rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie przedstawiła wystarczających dowodów na udzielanie subsydiów szczególnych, co wymagane jest w art. 2 ust. 1 lit. a) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz w art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Stwierdzono, że analiza przeprowadzona przez Komisję nie definiuje *de iure* szczególności rzekomych subsydiów.

(303) Dwóch współpracujących producentów eksportujących stwierdziło także, że pożyczki udzielone chińskim bankom będącym własnością państwa nie miały charakteru szczególnego.

(304) Twierdzenia te należy odrzucić. W tym zakresie przypomina się, że stwierdzono szczególny charakter wszystkich informacji zawartych w dokumentacji, w tym informacji przekazanych przez rząd ChRL wymienionych w motywie 92. Informacje te potwierdzają istnienie *de iure* szczególności zgodnie z przepisami art. 2 ust. 1 lit. a) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

(305) Rząd ChRL twierdził także, że Komisja nie przekazała konkretnych dowodów subsydiowania zgodnie z art. 2 ust. 4 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz art. 4 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, gdyż dowody wykorzystane przez Komisję nie mogą być uznane za konkretne dowody, ponieważ nie mają one potwierdzającego, obiektywnego i sprawdzalnego charakteru, który nadawałby im wiarygodność.

(306) Argumenty te należy odrzucić. Należy zauważyć w tym zakresie, że fakty opisane w motywie 92 stanowią konkretny dowód szczególności (tj. subsydia szczególne udzielane w ramach sektorowego planu przemysłowego, przemysł papierniczy uznany za przemysł promowany, rola banków komercyjnych i chińskiego państwowego systemu planowania, a także wysoki rating kredytowy przedsiębiorstw, ponieważ kwalifikują się one do określonych planów polityki). Informacje te są konkretne, ponieważ są jasne, obiektywne i przekonujące. Zostały one wywiedzione z różnych źródeł i przekazane przez zainteresowane strony lub znajdują się w domenie publicznej.

- (307) W odniesieniu do planu dotyczącego produkcji papieru z 2007 r. twierdzono, że nie przewidziano w nim subsydiów szczególnych lub preferencyjnego traktowania przemysłu papierniczego. W opinii rządu ChRL fakt, że w planie tym stwierdzono, że instytucje finansowe nie udzielają pożyczek na projekty, które nie spełniają jego wymogów, jest jedynie zapisem mającym na celu zawieszenie projektów, które spowodowały poważne zanieczyszczenie środowiska.
- (308) Argumenty te należy odrzucić. W tym względzie należy zauważyć, że sformułowania użyte w planie dotyczącym produkcji papieru z 2007 r., wyjaśnione szczegółowo w motywie 77, nie pozostawiają wątpliwości co do istnienia subsydiów szczególnych i preferencyjnego traktowania przemysłu papierniczego. Twierdzenie, że szczegółowe zasady dotyczące instytucji finansowych wynikają jedynie z kwestii związanych ze środowiskiem naturalnym, nie znajduje potwierdzenia w sformułowaniach zawartych w odpowiednich tekstach.
- (309) W odniesieniu do planów polityki oraz dokumentów towarzyszących, takich jak projekt integracyjny i katalog, rząd ChRL powtórzył, iż nie są one same w sobie wiążące prawnie zgodnie z chińską ustawą w sprawie ustawodawstwa. Konieczne są natomiast wiążące prawnie przepisy wykonawcze. Stwierdzono także, że plany są zbyt ogólne, aby mogły zostać wykorzystane do stwierdzenia szczególności, a sam fakt, że przemysł papierniczy jest przemysłem promowanym, nie dowodzi, że rząd ChRL wyraźnie ogranicza dostęp do subsydiów do niektórych przedsiębiorstw.
- (310) Twierdzenia te musiały zostać odrzucone. Należy przypomnieć, że w dochodzeniu stwierdzono, że plany są wiążące prawnie z powodów wymienionych w motywie 78. W dochodzeniu stwierdzono także, że status przemysłu papierniczego jako „przemysłu promowanego” przynosi danym przedsiębiorstwom konkretne korzyści.
- (311) W odniesieniu do przyznawania pożyczek stwierdzono, że analiza sprawozdań rocznych chińskich banków, które udzielały pożyczek współpracującym producentom eksportującym, nie wykazała, aby pożyczki te były przyznawane w związku z planami polityki.
- (312) Argumenty te należy odrzucić. Jak wspomniano powyżej, sprawozdania roczne banków nie zawierają konkretnych informacji dotyczących przyznawania pożyczek współpracującym producentom eksportującym. Sprawozdania roczne są dokumentami o charakterze ogólnym, które nie zawierają żadnych informacji na temat sposobu, w jaki chińskie banki przyznały pożyczki współpracującym producentom eksportującym oraz oceniły w ich przypadku ryzyko kredytowe. Zainteresowane strony wielokrotnie wnioskowały o te informacje, które mają zasadnicze znaczenie między innymi ze względu na ustalenia, które znalazły się w sprawozdaniu MFW z 2006 r., zgodnie z którym liberalizacja sektora bankowego w Chinach nie jest pełna, a ryzyko kredytowe nie jest w odpowiedni sposób uwzględniane⁽¹⁾, w sprawozdaniu MFW z 2009 r., w którym podkreślono brak liberalizacji poziomu stóp procentowych w Chinach⁽²⁾, sprawozdaniu krajowym MFW z 2010 r., w którym stwierdzono, że koszt pozyskania kapitału w Chinach jest stosunkowo niski, przyznawanie kredytów czasami uzależnione jest od czynników niezwiązanych z ceną, a wysoki poziom oszczędności przedsiębiorstw częściowo wynika z niskich kosztów czynników produkcji (w tym kapitału i gruntów)⁽³⁾, w badaniu gospodarczym Chin z 2010 r. przeprowadzonym przez OECD⁽⁴⁾ oraz w dokumencie roboczym nr 747 departamentu gospodarki OECD poświęconym reformom chińskiego sektora finansowego⁽⁵⁾, w których stwierdzono, że państwo nadal jest głównym właścicielem instytucji finansowych, co każe podnieść kwestię zakresu, w jakim decyzje banków w zakresie udzielania pożyczek oparte są na analizie ekonomicznej, podczas gdy tradycyjną rolę banków wydaje się być rola agencji rządowych ściśle powiązanych z rządem.
- (313) W odniesieniu do wspomnianego powyżej ratingu kredytowego rząd ChRL stwierdził, że pojedynczy rating kredytowy nie może być uznany za konkretny dowód w kwestii szczególności. W opinii rządu ChRL Komisja nie może odnosić warunków związanych z jednym przypadkiem do wszystkich decyzji kredytowych, chyba że z większości lub nawet wszystkich pożyczek przyznanych współpracującym producentom eksportującym wynikałoby, że polityka przemysłowa umożliwiła im uzyskanie wyższego ratingu kredytowego w OD.
- (314) Argumenty te należy odrzucić. W tym zakresie należy przypomnieć, że rating kredytowy, o którym mowa w motywie 81, bezpośrednio łączy pozytywne perspektywy rozwoju współpracującego producenta eksportującego z istnieniem planów polityki w zakresie produkcji papieru i realizacją określonych w nich celów. Dokument ten oraz plan dotyczący produkcji papieru miały istotne znaczenie dla wypracowania wniosków Komisji, gdyż inne informacje, o których przedłożenie w tym kontekście wnioskowano, takie jak ocena ryzyka w odniesieniu do pożyczek, nie zostały przedstawione pomimo wielokrotnych wniosków, jak opisano powyżej.
- (315) Rząd ChRL twierdził także, że w ramach analizy zarzutów dotyczących preferencyjnych systemów kredytowych Komisja nie uwzględniła okólnika LBCh dotyczącego udoskonalenia udzielania pożyczek specjalnych YINFA [1999] nr 228. W opinii rządu ChRL powyższy okólnik stanowi potwierdzenie faktu, że preferencyjne systemy kredytowe lub pożyczki specjalne zostały zlikwidowane.

(1) Dokument roboczy MFW, „Progress in China's Banking Sector Reform: Has Bank Behaviour Changed?”, WP/06/71, marzec 2006, (zob. s. 3-4, 13, 18-20).

(2) Dokument roboczy MFW, „Interest Rate Liberalization in China”, WP/09/171, sierpień 2009, (zob. s. 3-4, 21-23).

(3) Sprawozdanie krajowe MFW, ChRL: 2010 konsultacje w ramach art. IV, nr 10/238, lipiec 2010, (zob. s. 22, 24 i 28-29).

(4) OECD 2010 Economic Survey of China, luty 2010, (zob. rozdział 3, s. 71, 73-81, 97).

(5) OECD China's Financial Sector Reforms, Economic Department Working Paper No. 747, ECO/WKP (2010) 3, 1 lutego 2010, (zob. s. 2, 8-15, 36).

- (316) Twierdzenia te należy odrzucić. W tym zakresie należy przypomnieć, że jak wspomniano w motywie 87, Komisja stwierdziła, że w okólnikach LBCh późniejszych niż okólnik z 1999 r. wyraźnie wspomina się o istnieniu preferencyjnych systemów kredytowych i innych pożyczek określonych przez Radę Państwową. Argumenty rządu ChRL dotyczące likwidacji preferencyjnych systemów kredytowych i pożyczek specjalnych nie mogą zatem być poparte konkretnymi faktami. Bez względu na powyższe należy odnotować, że w okólniku z 1999 r. stwierdzono, że wszystkie banki będące w pełni własnością państwa muszą aktywnie komunikować się z organami zajmującymi się danymi branżami przemysłu w celu uzyskania porozumienia i wsparcia. Także to oświadczenie potwierdza, że organy państwowe sprawują kontrolę nad wszystkimi bankami będącymi w pełni własnością państwa.
- (317) W odniesieniu do dowodów dotyczących szczególności przedstawionych przez skarżącego stwierdzono, że przywołują one jedynie ustalenia różnych dochodzeń przeprowadzonych w USA, w których ustalono szczególnie charakter między innymi w odniesieniu do planu pięcioletniego.
- (318) W tym zakresie należy zauważyć, że Komisja wykorzystowała wszystkie odpowiednie informacje, którymi dysponowała, w celu uzyskania właściwych ustaleń. Dlatego też ogólnodostępne informacje zawarte w skardze, nawet odnoszące się do ustaleń innych organów prowadzących dochodzenie, zostały uznane za odpowiednie, a ich wykorzystanie za właściwe.
- (319) W odniesieniu do decyzji nr 40 oraz katalogu stwierdzono, że nie zdefiniowano w nich wyraźnie sektora cienkiego papieru powleczonego jako sektora lub projektu promowanego. Stwierdzono także, że termin „projekt promowany” obejmuje w Chinach szerokie sektory działalności gospodarczej, w których skład wchodzi różnie gałęzie przemysłu.
- (320) Twierdzenia te musiały zostać odrzucone. W tym zakresie przypomina się, że w decyzji nr 40 oraz katalogu zdefiniowano przemysł papierniczy, do którego należy sektor cienkiego papieru powleczonego, jako sektor lub projekt promowany. W odniesieniu do projektów promowanych przypomina się, że obejmują one jedynie niektóre obszary działalności w ramach 26 sektorów, a zatem kategoria ta, obejmująca jedynie podgrupę przedsiębiorstw w Chinach, nie może być uważana za kategorię ogólną, a nie szczególną. Komisja uważa to za najbardziej naturalną interpretację wobec braku jakichkolwiek wyjaśnień (i dokumentów potwierdzających) co do dokładnego sposobu, w jaki rząd ChRL zastosował pojęcie „przemysłu papierniczego” np. do celów stosowania decyzji nr 40 i katalogu.
- (321) W odniesieniu do ustawy o bankach komercyjnych rząd ChRL twierdził, że art. 34 ma charakter ogólny, i że zgodnie z przepisami art. 41 tej ustawy banki komercyjne nie mają obowiązku udzielania pożyczek w celu wspierania polityki przemysłowej.
- (322) Twierdzenia te musiały zostać odrzucone. W tym zakresie stwierdza się, że w sformułowaniu art. 34 istnieje bezpośredni związek pomiędzy działalnością kredytową banków komercyjnych a polityką przemysłową państwa. Artykuł ten nie może być zatem uznany za ogólny i niewiążący. W odniesieniu do art. 41 wspomnianej ustawy należy stwierdzić, że odnosi się on do prerogatyw banku komercyjnego w zakresie udzielania pożyczek stronom, ale nie do warunków, które muszą uwzględniać banki przy podejmowaniu decyzji w tym zakresie.
- (323) Grupa APP stwierdziła, że przekazała Komisji wystarczające informacje i dokumentację wykazującą, że grupa ta została oceniona na A-1 w ratingu Moody's w 2007 i 2008 r., a zatem niewłaściwe jest zignorowanie tej oceny przez Komisję i zastosowanie oceny BB z ratingu Bloomberg.
- (324) Komisja dokładnie przeanalizowała sprawozdania z ratingu kredytowego przekazane przez grupę APP. W ratingach tych łączy się obiecujące perspektywy przemysłu papierniczego z ogłoszeniem polityki na rzecz rozwoju przemysłu papierniczego. Informacje zawarte w tych dokumentach potwierdzają zatem ustalenia Komisji, zgodnie z którymi obecna sytuacja finansowa eksporterów powstała w ramach zakłóconych warunków rynkowych, a zatem wiarygodność kredytowa chińskich eksporterów nie może zostać przyjęta w jej obecnej postaci. Argument ten został odrzucony.
- (325) Grupa APP twierdziła także, że sprawozdania z wewnętrznego zarządzania finansowego przywołane w tym punkcie komentarza grupy APP do ujawnionych informacji są „znacznie bardziej zadowolające niż obecnie uwzględniane fakty”.
- (326) Argument ten został odrzucony. Liczby zawarte we wspomnianych sprawozdaniach są wynikiem sytuacji finansowej przedsiębiorstwa powstałej w ramach zakłóconych warunków rynkowych, na które oczywiście wpłynęło stwierdzone przez Komisję udzielanie preferencyjnych pożyczek. Jest to zatem sytuacja błędnego koła, w którym przedsiębiorstwo otrzymuje pożyczkę na preferencyjnych warunkach, która pozytywnie wpływa na jego wskaźniki finansowe, które z kolei mają pozytywny wpływ na warunki kolejnych pożyczek.
- (327) Grupa APP stwierdziła, że metodyka zastosowana przez Komisję przy obliczaniu poziomów referencyjnych dla pożyczek udzielanych w dolarach amerykańskich i euro jest niewłaściwa oraz że Komisja dwukrotnie obliczyła margines dodawany do wskaźnika LIBOR i tym samym podniosła poziom referencyjnej stopy procentowej.
- (328) Zarzut ten musi zostać odrzucony. Komisja nie obliczyła dwukrotnie marginesu dodawanego do wskaźnika LIBOR. Jak wyjaśniono w ramach ujawnienia ostatecznych ustaleń, w celu ustalenia poziomów referencyjnych dla pożyczek w dolarach amerykańskich i w euro udzielanych na okres dłuższy niż 1 rok Komisja dodawała do odpowiedniego jednorocznego wskaźnika LIBOR kwotę marginesu pomiędzy rocznymi obligacjami korporacyjnymi ocenionymi na BB i obligacjami korporacyjnymi ocenionymi na BB o długości n lat, przy czym

n oznacza liczbę lat odpowiadającą okresowi, dla którego obliczany był „długoterminowy LIBOR dolarów amerykańskich” (tj. 2, 3, ..., 15 lat). Należy podkreślić, że opisany powyżej margines został dodany do „czystej” rocznej stopy LIBOR (tj. nie zwiększonej o x punktów bazowych, jak twierdzi grupa APP).

4.3.8. PREFERENCYJNA POLITYKA PODATKOWA DLA PRZEDSIĘBIORSTW UZNANYCH ZA PRZEDSIĘBIORSTWA WYKORZYSTUJĄCE ZAAWANSOWANĄ ORAZ NOWĄ TECHNOLOGIĘ

(329) W odniesieniu do tego programu rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie określiła szczególności na podstawie konkretnych dowodów. Stwierdzono, że art. 25 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw jest częścią przepisów ogólnych, które mają zastosowanie do całej gospodarki Chin, a nie tylko do producentów cienkiego papieru powleczonego.

(330) Rząd ChRL stwierdził także, że kryteria kwalifikowalności do tego programu są obiektywne i szczegółowo zdefiniowane oraz że uprawnienie jest automatyczne, a zatem program nie może zostać uznany za szczególny w świetle przepisów art. 2 ust. 1 lit. b) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

(331) Twierdzenia te musiały zostać odrzucone. Ustalenia Komisji oparte zostały na konkretnych dowodach. W tym zakresie należy odnotować, że art. 25 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw ogranicza dostęp do programu jedynie do niektórych przedsiębiorstw i gałęzi przemysłu, które zostały zaklasyfikowane jako „promowane”, tj. do konkretnej grupy chińskich przedsiębiorstw. Jak wspomniano powyżej, Komisja stwierdziła, że sektor produkcji papieru powleczonego należy do tej kategorii, a zatem korzyści wynikające z programu mają charakter szczególny zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności należy zauważyć, że w odpowiednich przepisach jest mowa między innymi o konieczności zaliczania produktów do branż wykorzystujących zaawansowaną i nową technologię w ramach kluczowego wsparcia państwa oraz o tym, że przedsiębiorstwa powinny stale prowadzić badania naukowe i działania rozwojowe w celu poszerzenia wiedzy w zakresie nauki i technologii, w innowacyjny sposób wykorzystywać nową wiedzę lub w radykalny sposób ulepszać technologię lub produkty. Warunki te jako całość nie mogą być uznane za obiektywne kryteria kwalifikowalności, które prowadzą do automatycznego przyznania subsydium zgodnie z przepisami art. 2 ust. 1 lit. b) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

(332) Grupa APP pyta, czy kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych wynikających z programów nie powinna raczej być obliczana na podstawie deklaracji podatkowej i wpłat w roku 2008 zamiast roku 2009 (OD). Stwierdziła ona, że oba programy są związane z podatkiem dochodowym, który w Chinach zwykle jest w całości płacony i regulowany w roku kalendarzowym następującym po danym okresie podatkowym. Decyzja dotycząca podatku

dochodowego za 2009 r. lub wszelkiego preferencyjnego traktowania przyznanego w związku z nim została zatem podjęta w 2010 r.

(333) Argument ten został odrzucony. Rzeczywista kwota otrzymanych korzyści została potwierdzona i sprawdzona przy deklaracjach podatkowych za 2009 r., a zatem korzyści odnoszą się do sprzedaży i zysków wygenerowanych w 2009 r., tj. w OD.

4.3.9. PREFERENCYJNA POLITYKA PODATKOWA DOTYCZĄCA BADAŃ I ROZWOJU

(334) W odniesieniu do tego programu rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie określiła szczególności na podstawie konkretnych dowodów. Stwierdzono zatem, że kryteria kwalifikowalności do tego programu są obiektywne i szczegółowo zdefiniowane oraz że uprawnienie jest automatyczne, a zatem program nie może zostać uznany za szczególny w świetle przepisów art. 2 ust. 1 lit. b) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

(335) Twierdzenia te należy odrzucić. W tym względzie należy przypomnieć, że w dochodzeniu stwierdzono preferencyjne traktowanie podatkowe w odniesieniu do niektórych przedsiębiorstw prowadzących pewnego rodzaju projekty w zakresie badań i rozwoju, tj. konkretnej grupy przedsiębiorstw w Chinach. Jak wspomniano powyżej, są to przedsiębiorstwa należące do branż wykorzystujących zaawansowaną i nową technologię, które otrzymują podstawowe wsparcie od państwa, oraz projekty wymienione w wytycznych dla kluczowych obszarów uprzemysłowienia z wykorzystaniem zaawansowanej technologii takie jak należące do sektora produkcji cienkiego papieru powleczonego, a korzyści związane z programem mają zatem charakter szczególny zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności należy zauważyć, że właściwe przepisy przedłożone przez współpracującego producenta eksportującego mają ogólny charakter i nie są przejrzyste, a zatem nie mogą być uznane za obiektywne kryteria kwalifikowalności które prowadzą do automatycznego przyznania subsydium. Ustalenia Komisji wynikają z konkretnych dowodów, zgodnie z przepisami art. 2 ust. 1 lit. b) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

4.3.10. ZWOLNIENIE Z OPODATKOWANIA DYWIDEND WYPŁACANYCH MIĘDZY KWALIFIKOWANYMI PRZEDSIĘBIORSTWAMI BĘDĄCYMI REZYDENTAMI

(336) W odniesieniu do tego programu rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie określiła szczególności na podstawie konkretnych dowodów. Twierdził on, że zwolnienie z opodatkowania dywidend nie jest subsydem w rozumieniu Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, gdyż zwolnienie z opodatkowania dywidend z natury nie jest subsydem, a celem odpowiednich chińskich przepisów jest wyjaśnienie podstawy podatków w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania.

- (337) Grupa APP twierdziła, że program ten nie jest szczególnie, jest powszechnie i w jednolity sposób prowadzony w całym Chinach w oparciu o obiektywne kryteria tj. o źródło dochodu z dywidendy. Twierdziła ona także, że program ten nie stanowi subsydium.
- (338) Twierdzenia te musiały zostać odrzucone. W tym zakresie należy zauważyć, że dochód pochodzący z dywidend przedsiębiorstw będących rezydentami jest zwolniony z podatku dochodowego od przedsiębiorstw będących rezydentami. Należy przede wszystkim przypomnieć, że w dochodzeniu stwierdzono preferencyjne traktowanie podatkowe w odniesieniu do niektórych przedsiębiorstw, tj. przedsiębiorstw będących rezydentami otrzymujących dywidendy od innych przedsiębiorstw będących rezydentami oraz dodatkowo ważnych gałęzi przemysłu i projektów wspieranych lub promowanych przez państwo, takich jak sektor produkcji papieru powleczonego, tj. do konkretnej grupy przedsiębiorstw w Chinach. Korzyści wynikające z tego programu mają zatem charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Po drugie stanowi on zachętę podatkową, która prowadzi do utraty dochodów władz publicznych, jak w definicji subsydium znajdującej się w art. 1 ust. 1 lit. a) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz art. 3 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do twierdzenia, że celem tej zachęty jest uniknięcie podwójnego opodatkowania, należy zauważyć, że choć w Porozumieniu w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych stwierdzono, że członkowie WTO mogą wprowadzać środki mające na celu uniknięcie podwójnego opodatkowania (zob. Porozumienie w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, załącznik I, przypis 59), zapis ten stanowi „obronę pozytywną” i nie przedstawiono konkretnych dowodów na potwierdzenie twierdzenia, że dywidendy przedsiębiorstw będących i niebędących rezydentami są traktowane w odmienny sposób z powodu prawnych zobowiązań przyjętych przez ChRL w ramach odpowiednich dwustronnych umów o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartych z państwami trzecimi.
- (339) Stwierdzono także, że program nie ma żadnego zastosowania dla przedsiębiorstw i gałęzi przemysłu zaklasyfikowanych jako „wspierane przez państwo”, ale z definicji stosuje się do wszystkich przedsiębiorstw będących rezydentami. Rząd ChRL stwierdził także, że zgodnie z art. 2 ust. 2 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych wprowadzanie mających zastosowanie ogólne stawek podatkowych nie może zostać uznane za subsydium szczególne. Stwierdzono zatem, że kryteria kwalifikowalności do tego programu są obiektywne i szczegółowo zdefiniowane oraz że uprawnienie jest automatyczne, a zatem program nie może zostać uznany za szczególny w świetle przepisów art. 2 ust. 1 lit. b) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (340) Twierdzenia te musiały zostać odrzucone. W tym względzie należy zauważyć, że przepisy prawa regulujące ten program znajdują się w rozdziale 4 „Preferencyjne traktowanie podatkowe” ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, w którym przewidziane zostały szczególne zachęty podatkowe dla ważnych gałęzi przemysłu i projektów wspieranych lub promowanych przez państwo. Jak wyjaśniono powyżej, w tych warunkach

korzyści z programu mają charakter szczególnie w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W toku dochodzenia nie stwierdzono obiektywnych kryteriów dotyczących ograniczenia kwalifikowalności ani ostatecznego dowodu pozwalającego stwierdzić, że kwalifikowalność jest automatyczna. W odniesieniu do twierdzeń dotyczących art. 2 ust. 2 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych należy odnotować, że obecny program nie odnosi się do ustalania ogólnie stosowanych stawek podatkowych, ale do istnienia zwolnienia z podatku od pewnego rodzaju dochodów pewnego rodzaju przedsiębiorstw.

4.3.11. ZWOLNIENIE Z VAT ORAZ ZWOLNIENIE CELNE W ODNIESIENIU DO PRZYWOŻONEGO WYPOSAŻENIA

- (341) W odniesieniu do tego programu rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie określiła szczególności na podstawie konkretnych dowodów. Twierdził on, że specyficzne kategorie przedsiębiorstw szczegółowo określone w przepisach nie są szczególne, gdyż obejmują szerokie sektory aktywności gospodarczej, w których skład wchodzi różne gałęzie przemysłu. Stwierdzono zatem, że kryteria kwalifikowalności do tego programu są obiektywne i szczegółowo zdefiniowane oraz że uprawnienie jest automatyczne, a zatem program nie może zostać uznany za szczególny w świetle przepisów art. 2 ust. 1 lit. b) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (342) Twierdzenia te musiały zostać odrzucone. W tym zakresie należy przypomnieć, że z programu tego mogą korzystać jedynie przedsiębiorstwa, które prowadzą inwestycje w specyficznych branżach szczegółowo określonych w przepisach (tj. w katalogu wytycznych dla sektorów w zakresie zasad inwestycji zagranicznych oraz katalogu kluczowych sektorów, produktów i technologii, których rozwój jest obecnie promowany przez państwo). Fakt, że kwalifikowalność ograniczona jest do specyficznych branż, stanowi potwierdzenie faktu, że program nie jest ogólnie dostępny dla szerokich sektorów gospodarki, a zatem korzyści z tego programu mają charakter ogólny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ponadto w toku dochodzenia nie stwierdzono obiektywnych kryteriów dotyczących ograniczenia kwalifikowalności ani ostatecznego dowodu pozwalającego stwierdzić, że kwalifikowalność jest automatyczna. Ustalenia Komisji wynikają z konkretnych dowodów, zgodnie z przepisami art. 2 ust. 1 lit. b) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (343) Grupa APP twierdziła, że okres amortyzacji zastosowany przez Komisję w celu kalkulacji korzyści wynikającej z tego programu, którą można przypisać do OD, nie jest poprawny oraz że Komisja powinna była zastosować okres amortyzacji zgłoszony przez przedsiębiorstwa z grupy APP. Według APP metodyka ta jest sprzeczna z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (344) Argument ten został odrzucony. Okres amortyzacji zgłoszony przez APP określono dla celów księgowych i finansowych. Okresy amortyzacji zgłoszone przez

pozostałych współpracujących producentów eksportujących i przemysł unijny były inne. W związku z powyższym Komisja, zgodnie ze swoją zwyczajową praktyką i z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, zastosowała do celów tej kalkulacji jako okres użytkowania urządzeń okres 15 lat, który w przemyśle tym jest uznawany za „normalny” okres amortyzacji.

4.3.12. OBNIŻKI VAT OD WYPOSAŻENIA WYPRODUKOWANEGO W KRAJU

(345) W odniesieniu do tego programu rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie określiła szczególności na podstawie konkretnych dowodów. Twierdzono, że rząd ChRL wyjaśnił kryteria kwalifikowalności do korzystania z tego programu, dlatego nie ma podstawy do oparcia się na dostępnych faktach.

(346) Twierdzenia te musiały zostać odrzucone. W tym kontekście należy przypomnieć, że program ten jest zarezerwowany dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym, które kupują określony rodzaj wyposażenia wyprodukowanego w kraju, tj. do konkretnej podgrupy przedsiębiorstw w Chinach, dlatego korzyści w ramach tego programu są szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ponadto w toku dochodzenia nie stwierdzono obiektywnych kryteriów dotyczących ograniczenia kwalifikowalności ani ostatecznego dowodu pozwalającego stwierdzić, że kwalifikowalność jest automatyczna. W związku z powyższym ustalenia Komisji, oparto, korzystając z przedłożonych informacji i przepisów art. 28 rozporządzenia podstawowego, na konkretnych dowodach, zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

4.3.13. ZWOLNIENIA Z PODATKU NA UTRZYMANIE MIASTA I PRACE BUDOWLANE ORAZ DOPLAT NA EDUKACJĘ DLA PRZEDSIĘBIORSTW Z KAPITAŁEM ZAGRANICZNYM

(347) Zarówno APP, jak i Chenming stwierdziły, że zgodnie z Zawiadomieniem o połączeniu podatku na utrzymanie miasta i prace budowlane oraz dopłat na edukację dla przedsiębiorstw krajowych i przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym oraz osób prywatnych wydanym przez Radę Państwową Chin w dniu 18 października 2010 r. i obowiązującym od dnia 1 grudnia 2010 r. wyżej wspomniany podatek i dopłata mają teraz zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw i osób prywatnych w Chinach, bez jakichkolwiek wyjątków. Przedmiotowy program nie stanowi już zatem podstawy stosowania środków wyrównawczych.

(348) Przedstawione argumenty przeanalizowano zgodnie z przedłożoną dokumentacją i dowodami dostarczonymi przez strony. Zwrócono się do rządu ChRL o potwierdzenie powyższych informacji. Rząd ChRL, będący zainteresowaną stroną podczas niniejszego postępowania i organem przyznającym subsydlum w odniesieniu do tego programu, powiadomił Komisję, że program wycofano i nie zastąpiono go żadną inną zachętą odnoszącą się do tego samego zobowiązania podatkowego. Na podstawie informacji przedłożonych

przez współpracujących producentów eksportujących stwierdza się, że obie grupy wykazały, że nie korzystają już z żadnego subsydlum wynikającego z tego programu. W tym zakresie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 15 rozporządzenia podstawowego nie nakłada się środków, jeśli subsydlum jest wycofane lub wykazano, że subsydlum nie przynosi żadnej korzyści eksporterom. W związku z tym oraz w oparciu o informacje zawarte w dokumentacji stwierdza się, że subsydlum związane z tym programem nie przynosi już korzyści eksporterom. W związku z powyższym odpowiednio zmieniono ustalenia przedstawione w motywach 160–169.

4.3.14. NAGRODY DLA SŁYNNYCH MAREK I SPECJALNE FUNDUSZE SŁUŻĄCE PROMOWANIU ZAGRANICZNYCH PROJEKTÓW INWESTYCYJNYCH

(349) W odniesieniu do tych programów rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie określiła szczególności na podstawie konkretnych dowodów. Twierdzono, że rząd ChRL przekazał wystarczające informacje w odniesieniu do tych programów oraz że nie istnieją przepisy ustawowe ani wykonawcze dotyczące tych programów.

(350) Twierdzenia te musiały zostać odrzucone. W tym zakresie należy przypomnieć, że programy te uznano za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych w oparciu o informacje przekazane przez rząd ChRL i współpracujących producentów eksportujących, mimo że nie przedłożono żadnych przepisów prawa. Fakt, że – jak stwierdził rząd ChRL – nie istnieją przepisy prawa dotyczące tych programów, potwierdza ponad wszelką wątpliwość, że obiektywne kryteria i warunki określone przez prawo regulujące przedmiotowe programy po prostu nie istnieją. W związku z powyższym ustalenia Komisji, oparto, korzystając z przedłożonych informacji i przepisów art. 28 rozporządzenia podstawowego, na konkretnych dowodach, zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Wobec braku jakichkolwiek kryteriów i warunków wydaje się, że rząd posiada znaczną swobodę decyzyjną; należy także uznać, że dostęp do subsydlum jest ograniczony do niektórych przedsiębiorstw.

4.3.15. DOTACJE FUNDUSZU ROZWOJU PRZEMYSŁU WYKORZYSTUJĄCEGO ZAAWANSOWANE TECHNOLOGIE I NAGRODA ZA UTRZYMANIE WZROSTU OD SUZHOU INDUSTRIAL PARK

(351) W odniesieniu do tych programów rząd ChRL stwierdził, że Komisja błędnie zinterpretowała art. 2 ust. 2 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, ponieważ parki przemysłowe nie stanowią określonych obszarów geograficznych.

(352) Argumenty te należy odrzucić. W tym zakresie należy przypomnieć, że park przemysłowy Suzhou wyraźnie stanowi mniejszą jednostkę w obrębie jurysdykcji ChRL, a co za tym idzie określony obszar geograficzny zgodnie z przepisami art. 2 ust. 2 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Mimo to należy jednak

także zauważyć, że nawet gdyby powyższe ustalenia nie zostały potwierdzone faktami ustalonymi w dochodzeniu, sama definicja parku przemysłowego zakłada, że może on mieścić jedynie pewien podzbiór przedsiębiorstw na terytorium państwa lub organu przyznającego, a zatem zgodnie z przepisami art. 2 ust. 1 lit. a) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych subsydia przyznawane przez park przemysłowy zostałyby uznane za szczególne.

4.3.16. PRYZNAWANIE PRAWA DO UŻYTKOWANIA GRUNTÓW

- (353) W odniesieniu do prawa do użytkowania gruntów rząd ChRL argumentował, że stosowanie zewnętrznego poziomu referencyjnego jest niezgodne z prawem, powołując się na art. 14 lit. d) Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz ustalenia Organu Apelacyjnego w sprawie *USA przeciwko Softwood Lumber IV*. Twierdzono, że przepisy UE i WTO ograniczają stosowanie zewnętrznych poziomów referencyjnych do wyjątkowych okoliczności tj. wyłącznie do sytuacji, w których ceny na rynku prywatnym są zakłócane z powodu dominującej roli rządu jako podmiotu dostarczającego dany towar lub świadczącego daną usługę. Według rządu ChRL Komisja nie udowodniła, że ceny na rynku prywatnym są zakłócane z powodu dominującej roli rządu ChRL jako takiego podmiotu.
- (354) Twierdzenia te musiały zostać odrzucone. Po pierwsze, należy zauważyć, że w zasadach WTO, potwierdzonych przez Organ Apelacyjny w sprawie *USA przeciwko Softwood Lumber IV (DS257)* oraz przez panel w sprawie *Cła wyrównawcze USA wobec Chin (DS379)* nie zakazano stosowania zewnętrznych poziomów referencyjnych. Po drugie, w swoim podejściu Komisja w pełni uwzględniła szczególne warunki wymagane zgodnie z orzecznictwem WTO, aby móc posłużyć się zewnętrznym poziomem referencyjnym. Jak wykazano w motywach 248–259, grunty w Chinach są własnością rządu i są udostępniane na zasadzie dzierżawy. Ponadto władze chińskie kontrolują podaż gruntów i ich przydzielanie przedsiębiorstwom, także na rynkach wtórnych, a przydzielanie gruntów przedsiębiorstwom jest związane ze zbiorem ścisłych zasad, natomiast wszelkie zmiany w przydziale gruntu, np. przeniesienie umowy użytkowania gruntu z jednego przedsiębiorstwa na drugie muszą być zatwierdzone przez państwo i zapisane w nowej umowie użytkowania gruntów zawartej z odpowiednim organem państwowym przez przedsiębiorstwo, któremu przydzielono grunt. Wobec powyższego stwierdza się, że rząd ChRL odgrywa dominującą rolę w dystrybucji praw użytkowania gruntów oraz że wszelkie ceny na rynku „prywatnym” w Chinach (o ile takie istnieją – w ramach niniejszego dochodzenia nie przedstawiono żadnych) z pewnością będą zniekształcone z powodu dominującej roli rządu ChRL jako podmiotu dostarczającego grunty i jego monopolistycznej roli regulatora transakcji dotyczących gruntów. W związku z powyższym wkład finansowy rządu ChRL będzie de facto określał poziom wszelkich cen na rynku prywatnym.
- (355) Rząd ChRL argumentował także, że wybierając Tajwan na zewnętrzny poziom referencyjny, Komisja nie zastosowała zewnętrznego poziomu referencyjnego, który

odnosiłby się lub nawiązywał do warunków rynkowych występujących w Chinach lub był z nimi związany. Twierdzono, że stosowanie poziomu referencyjnego z Tajwanu w celu zrekompensowania różnic w przewadze komparatywnej pomiędzy państwami jest wyraźnie zakazane w zasadach WTO.

- (356) Twierdzenia te musiały zostać odrzucone. Zdaniem Komisji Tajwan⁽¹⁾ jest odpowiednim zewnętrznym poziomem referencyjnym, co wynika z wszystkich informacji zawartych w dokumentacji, obejmujących (i) poziom rozwoju gospodarczego i strukturę gospodarczą na Tajwanie i w odpowiednich prowincjach chińskich, w których współpracujący producenci eksportujący mają siedziby, (ii) fizyczną bliskość tych dwóch chińskich prowincji i Tajwanu, (iii) wysoki poziom infrastruktury na Tajwanie i w dwóch chińskich prowincjach, (iv) silne powiązania gospodarcze oraz handel transgraniczny między Tajwanem a ChRL, (v) podobną gęstość zaludnienia w przedmiotowych chińskich prowincjach i na Tajwanie, (vi) podobieństwo rodzaju gruntów oraz transakcji wykorzystanych w celu skonstruowania odpowiedniego poziomu referencyjnego na Tajwanie do tych w ChRL, a także (vii) wspólne cechy demograficzne, językowe i kulturowe Tajwanu i ChRL. Ponadto prowincje Jiangsu i Szantung są uważane za wiodące chińskie prowincje pod względem produkcji⁽²⁾. Mimo że PKB na mieszkańca Tajwanu i dwóch chińskich prowincji nie jest identyczne, PKB przedmiotowych chińskich prowincji w ostatnich latach dynamicznie rosło, co oznacza, że doganiają one Tajwan.

Ponadto najnowsze dane wskazują na to, że ChRL i Tajwan mają podobne wskaźniki wzrostu realnego PKB⁽³⁾. Należy jednak zauważyć, że szczegółowe porównanie pomiędzy PKB gospodarki rynkowej (ChRL) a PKB utrwalonej gospodarki rynkowej (Tajwan) nie jest decydujące, ponieważ normalne jest, że w kategoriach PKB gospodarka nierynkowa znajduje się w tyle za funkcjonującą gospodarką rynkową. Ponadto w przypadku gruntów przemysłowych na podaż i popyt może wpływać także wiele innych czynników, takich jak plany zagospodarowania przestrzennego i polityka w dziedzinie środowiska. W rzeczywistości chodzi o to, jakie byłyby „warunki rynkowe występujące” w ChRL w odniesieniu do praw użytkowania gruntów, gdyby państwo to posiadało funkcjonującą gospodarkę rynkową; wszelkie dowody wskazują na to, że byłyby one bardzo podobne do tych panujących na Tajwanie.

- (357) Na podstawie wszystkich powyższych informacji uznano, że wybrany poziom referencyjny jest zgodny z wymogami Organu Apelacyjnego zawartymi w sprawie *USA przeciwko Softwood Lumber IV* (ust. 103),

(1) Ogólne informacje dotyczące Tajwanu ze strony <http://en.wikipedia.org/wiki/Taiwan>

(2) Informacje ze stron internetowych http://en.wikipedia.org/wiki/Jiangsu_Province i http://en.wikipedia.org/wiki/Shandong_Province

(3) Informacje dotyczące danych statystycznych z oświadczeń współpracujących chińskich producentów eksportujących oraz ze strony https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/rank_order/2003rank.html?countryName=China&countryCode=ch®ionCode=eas&rank=6#ch

w których stwierdzono, że „wybrany poziom referencyjny musi jednak odnosić się lub nawiązywać do warunków rynkowych występujących w tym państwie lub być z nimi związany oraz musi odzwierciedlać cenę, jakość, dostępność, zbywalność towaru, transport oraz inne warunki zakupu lub sprzedaży zgodnie z art. 14 lit. d)”. Wszystkie warunki na Tajwanie rzeczywiście odnoszą się do warunków rynkowych występujących w dwóch przedmiotowych chińskich prowincjach. Grunty są dostępne na obszarach o podobnej gęstości zaludnienia, fizyczna bliskość obszarów gwarantuje podobną jakość gruntów, natomiast fakt, że Tajwan i dwie chińskie prowincje mają wspólny język i kulturę, posiadają gospodarkę zorientowaną na wywóz oraz ważne sektory produkcji, potwierdza, że cena, zbywalność i inne warunki zakupu lub sprzedaży gruntów są ściśle powiązane.

- (358) Współpracujący producenci eksportujący twierdzili, że informację, którymi dysponuje Komisja, są wystarczające do stwierdzenia, że w Chinach istnieje rynek gruntów.
- (359) Argument ten został odrzucony. Z informacji udostępnionych Komisji nie można było wywnioskować istnienia funkcjonującego rynku gruntów w Chinach. Z aktów prawnych przekazanych Komisji przez rząd ChRL jasno wynika, że wszystkie grunty w ChRL są własnością państwa i są udostępniane wyłącznie na zasadzie dzierżawy. Władze chińskie sprawują pełną władzę nad podażą i przydzielaniem gruntów przedsiębiorstwom, w tym nad transakcjami na rynku wtórnym. Nie przedłożono dowodów na istnienie mechanizmu rynkowego w ramach dystrybucji praw do użytkowania gruntów, mimo że Komisja zwróciła się o takie dowody. Sytuację wyjaśniono szczegółowo w motywie 354, w którym omówiono podobne twierdzenia rządu ChRL.
- (360) Grupa APP stwierdziła, że jako poziom referencyjny należy zastosować obecne ceny gruntów w Chinach lub obecne ceny gruntów w indyjskim stanie Maharasztra. Także grupa Chenming zaproponowała zastosowanie indyjskiego stanu Maharasztra jako poziomu referencyjnego.
- (361) Jak opisano już w motywie 359, w Chinach nie istnieje funkcjonujący rynek gruntów. W związku z powyższym zastosowanie obecnych cen gruntów jako poziomu referencyjnego nie jest właściwe. Producenci eksportujący opierali swoje twierdzenie na tym, że ceny gruntów w indyjskim stanie Maharasztra mogą zostać zastosowane jako poziom referencyjny poprzez porównanie PKB na mieszkańca i gęstości zaludnienia w tym stanie w momencie zakupu praw do użytkowania gruntów. Jak wyjaśniono powyżej, Komisja uważa, że PKB na mieszkańca i gęstość zaludnienia nie mogą być jedynymi czynnikami decydującymi o wyborze państwa/regionu w celu zastosowania zewnętrznego poziomu referencyjnego. W każdym wypadku metodyka zaproponowana przez współpracujących producentów eksportujących nie jest

spójna z ich twierdzeniami. W OD dochód na mieszkańca w Bombaju, stolicy stanu Maharasztra i zdecydowanie najbardziej rozwiniętym obszarze stanu, wyniósł 2 675 USD (1,28 lakhów INR) i był de facto niższy niż średnia dla Chin wynosząca 3 529 USD,⁽¹⁾ a tym bardziej niższy niż PKB na mieszkańca w wysoko rozwiniętych regionach Szantung i Jiangu (odpowiednio 5 255 USD i 6 550 USD). Również gęstość zaludnienia nie jest sama w sobie decydującym czynnikiem, ale należy odnotować, że wynosi ona 314/km² w stanie Maharasztra, 736/km² w Jiangu i 600/km² w Szantungu, tzn. nie jest na tym samym poziomie. Ponadto inne czynniki, takie jak fizyczna bliskość i cechy wspólne dla Indii i Chin pozwalają wyciągnąć wniosek, że poziom odniesienia ze stanu Maharasztra nie odnosi się i nie nawiązuje do warunków rynkowych panujących w Chinach ani nie jest z nimi związany. Z przyczyn wyjaśnionych w motywie 357 Komisja podtrzymuje stanowisko, że ceny z Tajwanu stanowią zdecydowanie bardziej odpowiedni zewnętrzny poziom referencyjny.

- (362) Grupa APP twierdziła, że nie posiada już niektórych praw użytkowania gruntów uwzględnionych podczas kalkulacji korzyści wynikających z tego programu. Grupa APP twierdziła także, że korzystając z informacji na stronie internetowej Biura Przemysłowego Ministerstwa Spraw Gospodarczych Tajwanu uzyskała inną średnią cenę gruntów za metr kwadratowy oraz że Komisja nie poczyniła żadnych starań w celu znalezienia reprezentatywnych ofert dotyczących gruntów przemysłowych.
- (363) W odniesieniu do łącznej powierzchni gruntów wykorzystywanych przez APP Komisja uwzględniła oświadczenie grupy APP, które zostało przyjęte na podstawie informacji i dowodów przedstawionych w uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń. Skorygowane informacje uwzględniono podczas kalkulacji subsydium. W odniesieniu do informacji pochodzących od Tajwanu należy zauważyć, że twierdzenie to musiało zostać odrzucone. Mimo że strona ta nie zaproponowała, aby cenę tę wykorzystano w celu obliczenia odpowiedniego poziomu referencyjnego, należy zwrócić uwagę na poniższe kwestie. Komisja korzystała z informacji dostępnych w dokumentacji odnoszących się do cen gruntów na Tajwanie, a metodykę, z zastosowaniem której uzyskano cenę referencyjną, ujawniono stronom i wyjaśniono w notatce do dokumentacji z dnia 11 lutego 2011 r. Dane przedstawione przez grupę APP odnoszą się natomiast tylko do lutego 2011 r., tj. innego okresu niż ten wykorzystany w kalkulacji Komisji, wydaje się także, że dotyczą tylko listy przykładów niektórych danych pochodzących z niektórych obszarów Tajwanu. Ponadto Komisja nie może odnieść się do poziomu referencyjnego obliczonego przez grupę APP, ponieważ grupa ta nie przekazała szczegółowych danych dotyczących metodyki zastosowanej podczas kalkulacji ani nie wyjaśniła, dlaczego kalkulacja ta bardziej precyzyjnie odzwierciedla średnie ceny gruntów na Tajwanie.

⁽¹⁾ <http://www.Livemint.com/2009/08/03224002/India-needs-cities-network-for.html>, Livemint.com jest internetowym serwerem partnerskim dziennika Wall Street Journal

- (364) Współpracujący producenci eksportujący twierdzili, że żadne subsydia w postaci przyznawania prawa do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia nie byłoby szczególne.
- (365) Argument ten musiał zostać odrzucony. Jak wyjaśniono w dokumencie dotyczącym ujawnienia ostatecznych ustaleń, rząd ChRL przedstawił w odniesieniu do tego programu niewystarczające informacje, które trzeba było uzupełnić innymi informacjami i faktami dostępnymi w dokumentacji. W związku z powyższym ustalenia oparto na tej podstawie, zostały one wyjaśnione i przeanalizowane w motywach 253–258.

4.3.17. INNE

- (366) Grupa APP twierdziła, że stopa procentowa zastosowana przez Komisję w celu przekształcenia wartości nominalnej subsydium w wartość dla okresu objętego dochodzeniem jest nieprawidłowa.
- (367) Komisja wzięła oświadczenie APP pod uwagę i zostało ono przyjęte na podstawie informacji i dowodów przedstawionych w uwagach dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń. Podczas obliczania kwoty subsydium zastosowano stopę procentową zaproponowaną przez APP. Zmiana ta została już uwzględniona w motywach dotyczących obliczenia marginesów subsydiów i wynikających z nich marginesów subsydiów dla poszczególnych programów objętych postępowaniem.
- (368) Grupa APP twierdziła, że kwoty subsydiów muszą być wyrażone jako odsetek zgłoszonej ceny CIF, a nie jako odsetek obrotów oraz że Komisja powinna zastosować tę metodykę podczas obliczania marginesów subsydiów.
- (369) Przedstawione argumenty przeanalizowano zgodnie z przedłożoną dokumentacją i dowodami dostarczonymi przez stronę. Należy zauważyć, że z wyjątkiem jednego z programów subsydiów uznanego za stanowiący podstawę środków wyrównawczych, nie stwierdzono, by którykolwiek z pozostałych programów był uzależniony od wyników w wywozie i by subsydiów nie udzielano w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości. W związku z powyższym kwota subsydium została przydzielona do łącznego obrotu uzyskanego ze sprzedaży przez przedsiębiorstwa grupy APP zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, który stanowi: „Jeżeli subsydia nie jest udzielone w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości, kwota subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych jest ustalona poprzez przydzielenie wartości całkowitego subsydium, jeśli to właściwe, ponad poziom produkcji, sprzedaży czy wywozu przedmiotowych produktów w okresie prowadzenia dochodzenia w związku z subsydiowaniem”. Ponieważ subsydia to nie jest związane z produkcją żadnego produktu ani wywozem, za najbardziej odpowiedni mianownik uznano łączny obrót przedsiębiorstwa ze sprzedaży. W tym kontekście należy zauważyć, że odpowiedni obrót określono na podstawie, która gwarantuje, że będzie on możliwie jak najdokładniej odzwierciedlał wartość sprzedaży produktów sprzedawanych przez przedsiębiorstwo będące odbiorcą. Zmiana ta została już uwzględniona w motywach dotyczących obliczenia marginesów subsydiów i wynikających z nich marginesów dla poszczególnych programów objętych postępowaniem. Każda inna proponowana metodyka obliczania kwoty subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych byłaby sprzeczna z odpowiednimi prze-

pisami rozporządzenia podstawowego (art. 7 i 15) i praktyką administracyjną stosowaną przez Komisję w ramach postępowań antysubsydjnych podczas wyboru odpowiedniego licznika/mianownika w celu przydzielenia kwoty subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych.

Uzasadniając swoje twierdzenie, strona ta powołała się również na część wytycznych⁽¹⁾ dotyczącą obliczania wysokości subsydium w przeliczeniu na jednostkę. Jednak, z przyczyn takich samych jak wymienione powyżej, w przypadku przedmiotowej sprawy nie uznano, by podejście zakładające obliczanie wysokości subsydium w przeliczeniu na jednostkę było odpowiednie. Uznano, że zaproponowana metodyka nie jest reprezentatywna, ponieważ połączono w niej obrót i wyprodukowane jednostki tylko w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, nie biorąc pod uwagę jednostek innych produkowanych produktów. Nie przedłożono ani nie zweryfikowano informacji w odniesieniu do łącznej liczby jednostek wyprodukowanych przez poszczególne przedsiębiorstwa; poza tym subsydia w żadnym wypadku nie były przyznawane w odniesieniu do ilości. Jeżeli chodzi o ceny CIF, należy zaznaczyć, że dowody w dokumentacji wskazują na zróżnicowanie tych cen w obrębie poszczególnych typów produktów i pomiędzy nimi. W każdym wypadku przedmiotowe subsydia nie dotyczą określonych produktów. Ponadto Komisja określiła kwotę subsydiowania w ChRL, przydzielając łączną wartość subsydium do obrotu w Chinach, z uwzględnieniem szczegółowych uwarunkowań odpowiednich współpracujących chińskich producentów eksportujących. Gwarantuje to wykorzystanie zweryfikowanej kwoty subsydiów i najbardziej odpowiedniego obrotu. Wreszcie, należy zauważyć, że biorąc pod uwagę praktyczne okoliczności niniejszego postępowania, tj. nałożenie ceł antidumpingowych i wyrównawczych na poziomie marginesu szkody, stwierdza się że metodyka wybrana w celu przydzielenia kwoty subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych i cła wyrównawczego nie ma żadnego wpływu na stanowisko grupy APP.

4.4. KWOTA SUBSYDIÓW STANOWIĄCYCH PODSTAWĘ ŚRODKÓW WYRÓWNAWCZYCH

- (370) Kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, wyrażone *ad valorem* w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych dochodzeniem, zostały przedstawione w poniższej tabeli:

Producent eksportujący	Stawka marginesu antysubsydjnego
Grupa APP	12,04 %
Grupa Chenming	4,06 %

- (371) Z informacji zawartych w skardze i z informacji dostarczonych przez współpracujących chińskich producentów eksportujących wynika, że w ChRL istnieją inni znani

⁽¹⁾ Wytyczne w sprawie obliczania kwoty subsydium w ramach dochodzeń w sprawie ceł wyrównawczych, Dz.U. C 394 z 17.12.1998, s. 6.

producenci produktu objętego postępowaniem. W związku z faktem, że zgłoszona wielkość wywozu okazała się wyższa niż wielkość przywozu wynikająca z danych pochodzących z Eurostatu, poziom współpracy uznano jednak za wysoki. Aby zapewnić skuteczność środków, uznano zatem za właściwe ustalenie poziomu subsydiowania dla niewspółpracujących producentów eksportujących na poziomie najwyższego subsydiowania stwierdzonego w przypadku współpracujących producentów eksportujących, tj. 12,04 %.

5. PRODUCENCI UNIJNI

5.1. PRODUKCJA UNIJNA

(372) Podczas OD produkt podobny był wytwarzany przez 14 znanych i kilku innych bardzo drobnych producentów w Unii. Szacuje się, że dane przekazane przez CEPIFINE obejmują 98 % produkcji producentów unijnych. Na tej podstawie w OD łączną produkcję unijną oszacowano na około 5 270 000 ton. Producenci unijni, których produkcja stanowi całość produkcji unijnej, stanowią przemysł unijny w myśl art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

(373) Sektor cienkiego papieru powleczonego jest kapitałochłonny i energochłonny. Z tego powodu stosuje się korzyści skali, co wyjaśnia koncentrację produkcji w kilku dużych podmiotach, dla których uzupełnieniem są drobni producenci skupiający się na bliskich geograficznie rynkach. Pięciu producentów o podobnej wielkości posiadających zakłady produkcyjne rozsiane w całej Europie obejmuje większość unijnego rynku. Cienki papier powleczony jest w znacznej części produktem podstawowym. Handlują nim głównie sprzedawcy papieru i hurtownicy. Takie kanały dystrybucji charakteryzują się wysokim stopniem koncentracji siły nabywczej i przejrzystością cenową poprzez notowania cen.

(374) Jak wspomniano w motywie 19, jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że cienki papier powleczony nadający się do stosowania w druku zwojowym powinien być objęty niniejszym dochodzeniem. Na tej podstawie ta sama strona twierdziła, że skarżący przemysł unijny nie miałby wystarczająco mocnych argumentów w niniejszym postępowaniu. Na podstawie wniosków wymienionych powyżej w motywach 22 i 25, tj. że cienki papier powleczony nadający się do stosowania w druku zwojowym i cienki papier powleczony stosowany w druku arkuszowym to dwa różne produkty, stwierdzenie to należało jednak odrzucić.

(375) Rząd ChRL twierdził, iż istnieje domniemanie, że jeden z reprezentatywnych producentów jest powiązany z chińskim przedsiębiorstwem i w związku z tym powinien zostać wyłączony z definicji przemysłu unijnego. Dochodzenie wykazało jednak, że produkty produkowane przez chińskie przedsiębiorstwo, o którym mowa, nie są produktem objętym postępowaniem. Związek ten nie ma żadnego wpływu na analizę szkody ani na włączenie tego producenta unijnego do definicji przemysłu unijnego.

6. SZKODA

6.1. KONSUMPCJA UNIJNA

(376) Konsumpcję ustalono na podstawie następujących danych:

— danych Eurostatu dotyczących przywozu z państw trzecich, odpowiednio dostosowanych na podstawie informacji na temat produktów nieobjętych postępowaniem dostarczonych przez producentów unijnych; w ramach dochodzenia ustalono na podstawie przedstawionych dowodów, że te założenia były racjonalne i uzasadnione;

— zweryfikowanej łącznej wielkości wywozu współpracujących producentów w ChRL eksportujących na rynek unijny, mając na uwadze, że zgłoszona wielkość wywozu okazała się większa niż wielkość przywozu wynikająca z danych pochodzących z Eurostatu;

— łącznej sprzedaży wszystkich producentów unijnych na unijnym rynku na podstawie informacji dostarczonych przez CEPIFINE.

(377) Na tej podstawie ustalono, że łączna konsumpcja unijna wygląda następująco:

Tabela 1

Konsumpcja unijna

Konsumpcja unijna	2006	2007	2008	2009/OD
Tony	5 308 275	5 508 183	5 384 770	4 572 057
Indeks	100	104	101	86

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz, skorygowane i zweryfikowane dane Eurostatu i dane dostarczone przez CEPIFINE.

(378) Ogółem w okresie badanym konsumpcja unijna spadła o 14 %. Ustalono, że konsumpcja najpierw wzrosła o 4 % w latach 2006–2007, a następnie spadła o 18 % od roku 2007 do OD. Spadek konsumpcji w 2008 r. i w OD był wynikiem niższego popytu, zwłaszcza w pierwszej połowie 2009 r., spowodowanego pogorszeniem koniunktury gospodarczej.

6.1.1. PRZYWÓZ DO UNII Z CHRL

(379) Jak wspomniano w motywie 376, po weryfikacji ustalono, że łączna wielkość sprzedaży produktu objętego postępowaniem na rynku unijnym dokonana przez współpracujących chińskich producentów eksportujących jest większa niż wielkość przywozu zgłoszona przez Eurostat. Ponieważ uznano, że zweryfikowane informacje są dokładniejsze od dostępnych statystyk, łączną wielkość przywozu z ChRL ustalono na podstawie zweryfikowanych informacji dostarczonych przez współpracujące przedsiębiorstwa. Wielkość sprzedaży współpracujących przedsiębiorstw, które – jak ustalono – wywoziły w okresie badanym wyłącznie wielowarstwową tekturę, została wyłączona z danych dotyczących łącznego przywozu, ponieważ stwierdzono, jak wyjaśniono w motywie 47, że wielowarstwowego papieru i wielowarstwową tekturę nie należy uznawać za produkt objęty postępowaniem. Ponieważ dane dotyczące przywozu produktu objętego postępowaniem dotyczą jedynie dwóch przedsiębiorstw, ze względu na poufność postanowiono przedstawić je w zindeksowanej postaci.

Tabela 2

Łączna wielkość przywozu subsydiowanego z ChRL

Łączna wielkość przywozu z ChRL	2006	2007	2008	2009/ OD
Wielkość (indeks)	100	218	212	283
Udział w rynku (indeks)	100	210	209	329
Ceny (EUR/tona)	677	661	657	621
Indeks	100	98	97	92

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz.

- (380) Łączna wielkość przywozu z ChRL ogromnie wzrosła, prawie trzykrotnie w okresie badanym. W konsekwencji znacznie wzrósł jego udział w rynku z około 1 % w 2006 r. do ponad 4 % w OD. Wzrost ten należy rozważyć na tle spadku konsumpcji o 14 % w tym samym okresie. W okresie badanym odnotowano spadek średnich cen przywozu subsydiowanego z ChRL wynoszący 8 %.

6.1.2. PODCIĘCIE CENOWE

- (381) W celu przeanalizowania podcięcia cenowego średnie ważne ceny sprzedaży w podziale na rodzaj produktu producentów unijnych klientom niepowiązanym na rynku unijnym, skorygowane do poziomu *ex-works*, zostały porównane z odpowiednimi średnimi ważonymi cenami produktów przywożonych z ChRL dla pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonymi na podstawie ceny CIF z odpowiednimi korektami wynikającymi z istniejących ceł i kosztów poniesionych po przywozie.
- (382) Jak wyjaśniono w motywie 51, poziom współpracy chińskich eksporterów był bardzo wysoki i uznaje się, że pokrywał całą wielkość wywozu z ChRL do Unii w OD. Mając na uwadze fakt, że dwóch chińskich producentów eksportujących, którzy zgłosili się początkowo, nie zostało uznanych za eksporterów produktu objętego postępowaniem na rynek unijny, jak wyjaśniono w motywie 52, wielkość ich przywozu nie została uwzględniona w analizie podcięcia cenowego. Z porównania wyłączono także sprzedaż eksportową przedsiębiorstwa w ramach grupy jednego z współpracujących producentów eksportujących, ponieważ żaden z reprezentatywnych producentów unijnych nie produkował porównywalnych rodzajów produktów. Odnosnie do wielkości wywozu tego konkretnego przedsiębiorstwa zauważa się, że stanowi ona jedynie niewielką część łącznej wielkości sprzedaży eksportowej grupy, a poziom ich cen okazał się zgodny z ogólnym poziomem cen eksportowych grupy.
- (383) Porównanie pokazało, że w OD subsydiowany produkt objęty postępowaniem pochodzący z ChRL i sprzedawany w Unii odpowiada za podcięcie cen sprzedaży producentów unijnych średnio o 7,6 %. Poziom marginesu podcięcia należy postrzegać na tle wysokiego poziomu przejrzystości cenowej wspomaganą notowaniami cen charakterystycznymi dla rynku dystrybucji cienkiego papieru powleczonego.

6.2. SYTUACJA GOSPODARCZA PRZEMYSŁU UNIJNEGO I CZTERECH REPREZENTATYWNYCH PRODUCENTÓW UNIJNYCH**6.2.1. UWAGI WSTĘPNE**

- (384) Zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu subsydiowanego na producentów unijnych zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych na potrzeby oceny sytuacji producentów unijnych od 2006 r. do końca OD.
- (385) Dane makroekonomiczne (produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost i wysokość kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych) oceniono na poziomie całego przemysłu unijnego na podstawie informacji dostarczonych przez CEPIFINE.
- (386) Analizę danych mikroekonomicznych przeprowadzono na poziomie producentów unijnych (średnie ceny jednostkowe, zatrudnienie, wynagrodzenia, wydajność, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji, zdolność do pozyskiwania kapitału) na podstawie pochodzących od nich informacji, które zostały należycie zweryfikowane.
- (387) Twierdzono, że analiza szkody nie została przeprowadzona w sposób spójny i wyczerpujący dla wszystkich wskaźników szkody dotyczących skarżących i całości przemysłu unijnego. Strony sugerowały, że wnioski dotyczące istotnej szkody byłyby inne, gdyby niektóre wskaźniki, takie udział jak w rynku, określono na poziomie skarżących.
- (388) Po pierwsze, należy zauważyć, że oświadczenia tych stron wydają się być sporządzone na podstawie wskaźników obliczonych na podstawie zestawów danych i informacji różniących się od tych ustanowionych podczas dochodzenia i przedstawionych poniżej. Wnioski te oparte są zatem na błędnych faktach, więc nie mają znaczenia.
- (389) Po drugie, Komisja ma w zwyczaju dokonywać oceny wskaźników makroekonomicznych umożliwiających określenie szkody poniesionej na poziomie przemysłu unijnego jako całości, jak wyjaśniono to powyżej. Jak wyjaśniono w motywie 372, w niniejszym dochodzeniu przemysł unijny został zdefiniowany na poziomie producentów unijnych, których produkcja stanowi całość produkcji unijnej, niezależnie od tego, czy popierają oni skargę i czy współpracowali podczas dochodzenia.
- (390) Wskaźniki mikroekonomiczne analizowane są na poziomie reprezentatywnych producentów unijnych niezależnie od tego, czy popierają oni wniosek. Reprezentatywni producenci stanowili 58 % produkcji unijnej. Żaden inny producent unijny nie wystąpił z twierdzeniem, że wnioski Komisji dotyczące wskaźników mikroekonomicznych byłyby niewiarygodne lub

nieuzasadnione. W związku z tym nie ma powodu, aby kwestionować ustalenia dokonane na podstawie informacji przedstawionych jedynie przez reprezentatywnych producentów unijnych.

- (391) Twierdzono, że jeden z czterech reprezentatywnych producentów nie współpracował w pełni, ponieważ można go było powiązać z innym producentem w Unii Europejskiej, który nie współpracował w ramach dochodzenia. Domniemywano, że przedsiębiorstwa te są powiązane poprzez umowy tymczasowe zawarte podczas nabycia przez współpracującego producenta unijnego segmentu branżowego cienkiego papieru powleczonego od drugiego producenta. Domniemywano, że w konsekwencji wspomnianych umów tymczasowych współpracujący producent unijny kontroluje niektóre z fabryk papieru, które pozostały własnością częściowo nabytego producenta. W celu wsparcia wysuniętego przez siebie twierdzenia producent eksportujący odniósł się do decyzji Komisji z dnia 31 października 2008 r. ⁽¹⁾ („decyzji”), w której w czasie dokonywania przejścia badano, czy transakcja powinna zostać uznana za przejęcie w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) ⁽²⁾.
- (392) Dochodzenie potwierdziło natomiast, że liczba udziałów posiadanych przez tego producenta unijnego była niewielka i nie przekraczała progu określonego w art. 143 przepisów wykonawczych do Wspólnotowego kodeksu celnego ⁽³⁾. W umowach przejściowych, o których mowa, nie wykazano ponadto istnienia żadnego związku mogącego wykraczać poza normalne relacje biznesowe między nabywcą i sprzedawcą. W szczególności warunki umów przejściowych mają na celu zarządzanie sprzedażą papieru powleczonego w okresie przejściowym. Zgodnie z tymi warunkami producent unijny pełni jedynie funkcje podobne do tych pełnionych przez przedstawiciela handlowego w okresie przejściowym. Ponadto w swoich skonsolidowanych, zbadanych sprawozdaniach finansowych oraz w przedstawionych przez siebie odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu producent ten zgłosił przychód z prowizji uzyskany w czasie, w którym działał jako przedstawiciel przedmiotowych fabryk papieru; producent unijny nie przyznał się do żadnego tytułu własności, a w związku z tym żadnych kosztów, związanych z tymi fabrykami papieru.
- (393) Zgodnie z decyzją transakcję między przedsiębiorstwami uznano za przejęcie przez producenta unijnego części działalności prowadzonej przez inne przedsiębiorstwo, nie zaś za przejęcie samego przedsiębiorstwa. W decyzji nie wskazano, że przedsiębiorstwa powinny być uznawane za jeden podmiot po dokonaniu przejęcia; w szczególności nie powstała spółka joint venture

między tymi przedsiębiorstwami. Należy również zauważyć, że zakres geograficzny zbadany we wspomnianej wyżej decyzji obejmował EOG, a nie UE. Warto zwrócić również uwagę na fakt, że w decyzji Komisja nie zbadała kwestii powiązania między przedmiotowymi przedsiębiorstwami w rozumieniu przepisów art. 143 przepisów wykonawczych do Wspólnotowego kodeksu celnego.

- (394) W świetle powyższych ustaleń uznano, że wspomniane dwa przedsiębiorstwa nie są ze sobą powiązane w rozumieniu przepisów art. 143 przepisów wykonawczych do Wspólnotowego kodeksu celnego, i w związku z tym stwierdzono, że przedmiotowy producent unijny współpracował w pełni w ramach dochodzenia.
- (395) Informacje dotyczące fabryk papieru uzyskane od wspomnianego powyżej producenta unijnego zostały wyłączone z analizy czynników mikroekonomicznych w odniesieniu do wszystkich lat objętych badaniem, aby przedstawić w pełni porównywalną tendencję na przestrzeni lat.
- (396) Producent eksportujący twierdził również, że każde z powiązanych przedsiębiorstw producentów unijnych powinno było wypełnić oddzielnie odpowiedź na kwestionariusz, jako że są oddzielnymi podmiotami prawnymi.
- (397) W przypadku przedmiotowego producenta unijnego uznano, że jedna odpowiedź na kwestionariusz wystarczy, aby umożliwić istotną analizę aspektów szkody. W odpowiedzi zawarto szczegółowy podział informacji na jednostkowe fabryki papieru, a wszystkie konieczne dane związane ze wszystkimi powiązanymi producentami/sprzedawcami produktu podobnego mogły zostać zweryfikowane podczas wizyt weryfikacyjnych.
- (398) W późniejszym oświadczeniu producent eksportujący twierdził również, że to samo przedsiębiorstwo nie współpracowało w pełni, jako że wypełniło swój kwestionariusz w imieniu nieistniejącego podmiotu i że zbadane sprawozdanie finansowe przedsiębiorstwa nie odzwierciedla danych przekazanych w odpowiedzi na kwestionariusz. Wnioski zawarte w poprzednim motywie są również istotne w tym względzie.

6.2.2 DANE DOTYCZĄCE PRZEMYSŁU UNIJNEGO (WSKAŹNIKI MAKROEKONOMICZNE)

- (399) Po ujawnieniu ustaleń rząd ChRL i jeden chiński producent eksportujący argumentowali, że dane makroekonomiczne wykorzystane do analizy są niepełne i niedokładne, więc nie mogą zostać wykorzystane jako konkretny dowód zaistnienia istotnej szkody.
- (400) Weryfikacja przeprowadzona na miejscu w stowarzyszeniu skarżącego potwierdziła, że dane wykorzystane do ustalenia wskaźników makroekonomicznych były bezpośrednio zebrane od producentów unijnych stanowiących około 98 % całości produkcji unijnej i są wystarczająco szczegółowe, aby określić informacje o produkcie objętym postępowaniem. Wykorzystane hipotezy lub szacunki zostały poczynione na podstawie uzasadnionych i słusznych metod, tj. zwoje przeznaczone do cięcia nie zostały uwzględnione

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 31 października 2008 r. uznająca koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem (sprawa COMP/M.5283 - SAPPI / M-REAL) zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 139/2004 (Dz.U. C 324 z 19.12.2008, s. 8).

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

z powodu ich wyraźnie nieznacznych ilości, potwierdzonych w ich proporcji w całkowitej wartości sprzedaży

reprezentatywnych producentów unijnych. Twierdzenie to musiało więc zostać odrzucone.

6.2.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

Tabela 3

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2006	2007	2008	2009/OD
Produkcja (tony)	6 483 462	6 635 377	6 381 324	5 164 475
<i>Indeks</i>	100	102	98	80
Moce produkcyjne (tony)	7 032 734	7 059 814	6 857 226	6 259 129
<i>Indeks</i>	100	100	98	89
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	92 %	94 %	93 %	83 %
<i>Indeks</i>	100	102	101	90

Źródło: zweryfikowane dane dostarczone przez CEPIFINE.

- (401) Zgodnie z powyższą tabelą wielkość produkcji przemysłu unijnego spadła w okresie badanym o 20 %. Należy zauważyć, że chociaż konsumpcja unijna wzrosła o około 1 % w latach 2006–2008, wielkość produkcji przemysłu unijnego spadła w tym okresie o 2 %, natomiast od 2008 r. do OD spadła znacząco w następstwie zmniejszenia konsumpcji unijnej.
- (402) Od 2000 r. producenci unijni podejmowali znaczące działania restrukturyzacyjne w celu rozwiązania problemu strukturalnej nadwyżki mocy produkcyjnych. W wyniku konsolidacji i zamknięcia fabryk papieru przemysł unijny zmniejszył moce produkcyjne cienkiego papieru powleczonego o około 770 000 ton od roku 2006 do OD, tj. o 11 %.
- (403) Pomimo spadku całkowitych mocy produkcyjnych wskaźniki ich wykorzystania wciąż spadały z 92 % w 2006 r. do 83 % w OD. Największy spadek nastąpił w okresie między 2008 r. a OD. Należy zauważyć, że wysokie wykorzystanie mocy produkcyjnych jest ważnym czynnikiem w długookresowej rentowności producentów papieru ze względu na duże inwestycje w środki trwałe. Wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych w OD został uznany za niski.

6.2.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (404) Dane dotyczące sprzedaży zawarte w poniższej tabeli odnoszą się do ilości towarów sprzedanych pierwszemu niezależnemu klientowi na rynku unijnym.

Tabela 4

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2006	2007	2008	2009/OD
Wielkość sprzedaży (tony)	4 921 141	4 999 524	4 875 841	4 008 354
<i>Indeks</i>	100	102	99	81
Udział w rynku	93 %	91 %	91 %	88 %
<i>Indeks</i>	100	98	98	95

Źródło: zweryfikowane dane dostarczone przez CEPIFINE.

- (405) Chociaż konsumpcja unijna wzrosła o 4 % w latach 2006–2007 (zob. motyw 377), wielkość sprzedaży produktu objętego postępowaniem przez przemysł unijny niezależnym klientom na rynku unijnym w tym samym okresie wzrosła jedynie o 2 %. Oznacza to, że przemysł unijny nie mógł w pełni skorzystać na wzroście konsumpcji w tym okresie. Ponadto od 2008 r. do OD, kiedy konsumpcja unijna zmniejszyła się o 15 %, wielkość sprzedaży wszystkich producentów unijnych spadła jeszcze bardziej, o 18 %. W konsekwencji wielkość sprzedaży przemysłu unijnego po niewielkim wzroście w 2007 r. ciągle i znacznie spadała, co przełożyło się na stratę udziału w rynku o 5 punktów procentowych w okresie badanym.
- (406) Jedna grupa chińskich producentów eksportujących twierdziła, że udział w rynku producentów unijnych powinien również obejmować przywóz pochodzący ze Szwajcarii, jako że pochodzi on z fabryki papieru będącej własnością jednego z reprezentatywnych producentów unijnych.
- (407) Dochodzenia antysubsydyjne obejmują swoim zakresem Unię Europejską. Dlatego też zarzut ten musiał zostać odrzucony.
- (408) Twierdzono też, że udział w rynku skarżącego istotnie wzrósł w okresie badanym.
- (409) Udział w rynku jest makrowskaźnikiem analizowanym na poziomie całego przemysłu unijnego, a nie na poziomie skarżących. Po drugie, oświadczenie dotyczące udziału w rynku skarżącego jest błędne co do faktów.

6.2.2.3. Wzrost

- (410) Uwzględniając zmiany sytuacji w okresie badanym, 19 % spadek sprzedaży przemysłu unijnego był zdecydowanie większy niż 14 % spadek konsumpcji unijnej. W konsekwencji udział w rynku przemysłu unijnego również znacznie spadł w tym samym okresie – o 5 punktów procentowych.

6.2.2.4. Wysokość kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych

- (411) Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych dla ChRL określona powyżej w sekcji dotyczącej subsydium jest wysoka. Mając na uwadze wielkość i ceny przywozu subsydiowanego, wpływ faktycznych marginesów subsydiowania nie może być uznany za nieistotny.

6.2.3. DANE DOTYCZĄCE CZTERECH REPREZENTATYWNYCH PRODUCENTÓW UNIJNYCH (WSKAŹNIKI MIKROEKONOMICZNE)

6.2.3.1. Średnie ceny jednostkowe czterech reprezentatywnych producentów unijnych

- (412) Ogólnie rzecz biorąc, średnie ceny sprzedaży *ex-works* czterech reprezentatywnych producentów unijnych klientom niepowiązanym na rynku unijnym były w tych latach stabilne, poza 2007 r., w którym nieznacznie przekroczyły ten poziom.

Tabela 5

Ceny producentów unijnych

Ceny producentów unijnych	2006	2007	2008	2009/OD
Średnia cena (EUR/tona)	692	717	691	699
Indeks	100	104	100	101

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz.

6.2.3.2. Zapasy

- (413) Zapasy stanowiły około 10 % wielkości produkcji w OD. W okresie badanym, zwłaszcza w latach 2006 i 2007, a później od 2008 r. do OD, czterech reprezentatywnych producentów unijnych zwiększyli swój poziom zapasów o 10 %. Szczególnie zbiegło się to z gwałtownym wzrostem taniego przywozu subsydiowanego z ChRL.

Tabela 6

Zapasy

Zapasy	2006	2007	2008	2009/OD
Zapasy (tony)	278 265	298 547	296 387	306 588
<i>Indeks</i>	100	107	107	110

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz.

6.2.3.3. Zatrudnienie, wynagrodzenie i wydajność

Tabela 7

Zatrudnienie

Zatrudnienie	2006	2007	2008	2009/OD
Zatrudnienie – ekwiwalent pełnego czasu pracy (EPC)	7 756	7 487	7 207	6 197
<i>Indeks</i>	100	97	93	80
Koszty pracy (EUR/EPC)	54 053	54 948	57 026	58 485
<i>Indeks</i>	100	102	105	108
Wydajność (jednostka/EPC)	453	478	486	484
<i>Indeks</i>	100	106	107	107

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz.

- (414) Ze względu na zamykanie fabryk papieru i konsolidację czterech reprezentatywnych producentów unijnych liczba zatrudnionych w okresie badanym uległa znacznemu zmniejszeniu – o 20 % (prawie 1 600 miejsc pracy).
- (415) Przyrost wydajności osiągnięto poprzez podniesienie i utrzymanie wysokiej produkcji na pracownika, nawet w czasie licznych zwolnień w latach 2007 i 2008. Koszty pracy rosły równomiernie: w okresie badanym łączny wzrost wyniósł 8 %.

6.2.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji

Tabela 8

Rentowność

	2006	2007	2008	2009/OD
Rentowność	- 1,08 %	- 0,20 %	- 2,49 %	2,88 %
Zmiana (100=2006)		+ 0,88 %	- 1,41 %	+ 3,95 %
Przepływy środków pieniężnych (w tys. EUR)	260 047	211 036	172 570	336 753
<i>Indeks</i>	100	81	66	129
Inwestycje (w tys. EUR)	151 900	151 027	127 845	87 875
<i>Indeks</i>	100	99	84	58
Zwrot z inwestycji	- 0,73 %	- 0,54 %	- 2,73 %	0,39 %
Zmiana (100=2006)		+ 0,19 %	- 2,00 %	+ 1,12 %

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz.

- (416) W latach 2006–2008 czterech reprezentatywni producenci unijni ponieśli straty, a sytuacja finansowa zmieniła się na lepsze dopiero w 2009 r., kiedy światowa cena pulpy, będącej głównym surowcem, wyjątkowo uległa znacznemu spadkowi w wyniku pogorszenia koniunktury gospodarczej. Spadek cen pulpy (o 20 %) uznano za nienaturalnie wysoki spadek, który przyczynił się bezpośrednio do poprawy sytuacji finansowej w OD. Należy zauważyć, że od OD ceny pulpy powróciły do poziomów sprzed OD.
- (417) Tendencje w przepływach środków pieniężnych, które wyrażają zdolność producentów do samofinansowania swojej działalności, w znacznej mierze odzwierciedlają zmianę rentowności. W konsekwencji przepływy środków pieniężnych odzwierciedlają wyjątkowy wzrost w OD w wyniku spadku cen pulpy. Zwrot z inwestycji był ujemny, co pokrywało się z ujemnymi zyskami osiąganymi przez czterech reprezentatywnych producentów unijnych do 2008 r. oraz pozytywną tendencją w OD w wyniku wyjątkowych oszczędności na cenach pulpy.
- (418) W związku z powyższym zdolność czterech reprezentatywnych producentów unijnych do inwestowania stała się ograniczona, jako że przepływy środków pieniężnych znacznie się pogorszyły w okresie badanym, z wyjątkiem OD. W konsekwencji inwestycje spadły w okresie badanym o 35 % i ograniczały się do budowy zakładów kogeneracyjnych, które pomogły producentom unijnym złagodzić skutki stale rosnących kosztów energii.
- (419) Producent eksportujący twierdził, że poprawa rentowności nie powinna być uważana za tymczasową sytuację spowodowaną nadzwyczajnym spadkiem kosztów surowców. Na spadku kosztów skorzystali wszyscy producenci lokalni i producenci chińscy, nie tylko skarżący, i dlatego postępy w rentowności nie były wyłącznie spowodowane spadkiem kosztów, lecz były raczej wynikiem zmiany polityki cenowej skarżących.
- (420) Producent eksportujący twierdził ponadto, że rentowność powodowana jest cenami cienkiego papieru powleczonego, a nie ceną pulpy. Stwierdzono zresztą, że kiedy ceny pulpy drastycznie spadły w 2009 r., ceny cienkiego papieru powleczonego utrzymały się na tym samym poziomie, a w konsekwencji wzrosły zyski. Dlatego biorąc pod uwagę, że poziom cen pozostał niezmienny, nie można porównać cen i rentowności w tym konkretnym okresie.
- (421) Wskaźnik rentowności jest analizowany na poziomie reprezentatywnych producentów unijnych, a nie na poziomie skarżących, jak sugerowała ta strona. Analiza zebranych informacji wykazała bezpośredni związek między nadzwyczajnym spadkiem cen pulpy, głównego surowca oraz zwiększoną rentownością, do której przyczyniła się stabilność cen produktów gotowych. Nawet jeśli było tak w przypadku innych producentów na rynku, nie wpływa to na fakt, iż ta tymczasowa poprawa rentowności spowodowana jest nadzwyczajnym spadkiem cen surowców w OD.

6.2.3.5. Zdolność do pozyskiwania kapitału

- (422) Sektor papieru charakteryzuje się ogólnie wysokim zadłużeniem związanym ze znacznymi inwestycjami w środki trwałe. W wyniku strat ponoszonych przez większość okresu badanego została naruszona zdolność czterech reprezentatywnych producentów unijnych do pozyskiwania kapitału i finansowania własnej działalności po rozsądnych kosztach finansowych. Dotyczy to zwłaszcza roku 2008, kiedy jeden z czterech reprezentatywnych producentów unijnych wymagał refinansowania przy wysokiej premii z tytułu ryzyka, podczas gdy najmniejszy z reprezentatywnych producentów stał się niewypłacalny w 2008 r. i został przejęty przez innego producenta unijnego.

6.3. WNIOSKI DOTYCZĄCE SZKODY

- (423) Z dochodzenia wynika, że większość wskaźników szkody, takich jak wielkość produkcji (– 20 %), wykorzystanie mocy produkcyjnych (– 10 %), wielkość sprzedaży niepowiązanym klientom na rynku unijnym (– 19 %), udział w rynku (– 5 punktów procentowych) uległa pogorszeniu w okresie badanym. Ponadto do 2008 r. znacznie pogorszyły się wskaźniki szkody związane z wynikami finansowymi czterech reprezentatywnych producentów unijnych, takie jak zwrot z inwestycji i rentowność. Nagły wzrost rentowności w OD wynikał wyłącznie z tymczasowego i wyjątkowego spadku światowych cen pulpy w tym okresie. Zauważa się, że nawet w OD wskaźnik rentowności był bardzo niski, co nie zmieniło wniosku, że sytuacja finansowa czterech reprezentatywnych producentów unijnych była bardzo słaba.
- (424) W ramach dochodzenia ustalono ponadto, że przedstawiony powyżej obraz szkody można przede wszystkim wyjaśnić faktem, że pomimo działań restrukturyzacyjnych i poprawy wydajności czterech reprezentatywnych producentów unijni nie byli w stanie podnieść cen cienkiego papieru powleczonego powyżej poziomu kosztów lub do poziomu realnej rentowności. Wynika to głównie z podcinania cen praktykowanego przez chińskich eksporterów w OD, co miało znaczący wpływ na rynek charakteryzujący się wysoką przejrzystością cenową. Podczas OD czterech reprezentatywnych producentów unijni podejmowali działania zmierzające do redukcji kosztów produkcji poprzez dalszą poprawę wydajności i w wyniku spadku cen pulpy, który nastąpił głównie w drugiej połowie OD. Ponieważ popyt i podaż na rynku stały się bardziej zrównoważone w następstwie działań producentów zmierzających do rozwiązania problemu strukturalnej nadwyżki mocy produkcyjnych, które obejmowały konsolidację i zamykanie mocy produkcyjnych, ceny cienkiego papieru powleczonego mogły utrzymać się na stałym poziomie. Czterech reprezentatywnych producentów unijni nie mogli jednak zwiększyć cen sprzedaży do poziomu, który pozwalałby osiągać wskaźniki rentowności niezbędne do długookresowej rentowności.

- (425) Jak wspomniano w motywie 19, jedna ze stron twierdziła, że cienki papier powleczony stosowany w druku zwojowym powinien być objęty niniejszym dochodzeniem. Na tej podstawie strona ta twierdziła, że wykluczenie tego produktu z określenia istotnej szkody oraz z analizy tendencji doprowadziłoby do zafałszowania obrazu szkody. Na podstawie wniosków przedstawionych w motywach 20 i 22–25, tj. że cienki papier powleczony stosowany w druku arkuszowym i cienki papier powleczony stosowany w druku zwojowym to dwa różne produkty, twierdzenie to zostało jednak odrzucone.
- (426) Ta sama strona twierdziła, że nabycie jednego producenta unijnego przez jednego z czterech reprezentatywnych producentów unijnych w 2008 r. jest dowodem na to, że ten reprezentatywny producent unijny jest raczej w dobrej kondycji. Po pierwsze, zauważa się, że istotna szkoda jest oceniana na podstawie sytuacji przemysłu unijnego, a nie szczególnej sytuacji pojedynczego producenta. Jak stwierdzono w motywie 423, większość wskaźników szkody wskazywała na negatywną tendencję i pogorszenie sytuacji przemysłu unijnego w okresie badanym. Nabycie było ponadto uznane za część działań restrukturyzacyjnych przemysłu unijnego w okresie badanym. W każdym razie zauważa się, że podczas analizy wskaźników makroekonomicznych, takich jak wielkość produkcji, moce produkcyjne, wielkość sprzedaży lub udział w rynku, nabycie miało neutralne skutki, ponieważ wskaźniki makroekonomiczne ocenia się w odniesieniu do wszystkich producentów unijnych stanowiących przemysł unijny, jak określono w motywie 372. Innymi słowy czynniki te powinny pozostać ogólnie niezmienione w przypadku zmiany właściciela.
- (427) Po ujawnieniu ustaleń strony stwierdziły, że nie było konkretnych dowodów na to, iż skarżący producenci unijni ponieśli istotną szkodę. Przeciwnie, skarżący wykazali wszędzie stałe wyniki gospodarcze i zwiększoną rentowność w OD.
- (428) Po pierwsze, stan przemysłu unijnego jest analizowany na poziomie reprezentatywnych producentów unijnych a nie na poziomie skarżących, jak sugerowały strony.
- (429) Po drugie, jak zauważono już w motywie 409, oświadczenia tych stron wydają się być sporządzone na podstawie wskaźników obliczonych na podstawie zestawów danych i informacji różniących się od tych ustanowionych podczas dochodzenia i przedstawionych powyżej. W związku z tym wnioski te są niezgodne z faktami. Ponadto analiza stron nie była spójna, gdyż wykorzystano dwa różne zestawy danych dla wskaźników makro- i mikroekonomicznych.
- (430) Ponadto twierdzono, że poprawa rentowności powinna być uznana również za konsekwencję działań restrukturyzacyjnych przemysłu, łącznie z redukcją produkcji,

zatrudnienia i zwiększoną wydajnością. W takim przypadku te ostatnie elementy nie mogą zostać uznane za jedyne wskaźniki szkody, należy bowiem rozważyć wszystkie wskaźniki szkody wspólnie.

- (431) W art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego znajduje się wykaz czynników i wskaźników ekonomicznych, które należy przeanalizować w ramach oceny wpływu przywozu subsydiowanego na przemysł unijny. W art. 8 ust. 2 wyraźnie zaznaczono, że wykaz czynników nie jest wyczerpujący ani też żaden pojedynczy czynnik ani większa liczba tych czynników nie musi stanowić decydującej wskazówki. Jako że czynniki te muszą być ocenione pojedynczo, wnioski należy wyciągnąć z analizy wszystkich czynników.
- (432) Strony wyraziły również opinię o możliwym zagrożeniu dalszą istotną szkodą w obliczu ogromnej rozbudowy potencjału przez chińskich producentów wspieranych polityką państwa i subsydiami. Zakres dochodzenia obejmował istnienie istotnej szkody, a nie zagrożenie dalszą istotną szkodą. Uwagi te nie mogą więc wpłynąć na ustalenia i nie mogą być uwzględnione.
- (433) Uwzględniając powyższe uwagi, należy stwierdzić, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

7. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

7.1. WPROWADZENIE

- (434) Zgodnie z art. 8 ust. 5 i 6 rozporządzenia podstawowego sprawdzono, czy istotna szkoda poniesiona przez przemysł unijny była spowodowana przywozem subsydiowanym z państwa, którego dotyczy postępowanie. Ponadto zbadano znane czynniki inne niż przywóz subsydiowany, które mogły działać na szkodę przemysłu unijnego, aby upewnić się, że żadna szkoda wynikająca z tego rodzaju innych czynników nie została przypisana przywózowi subsydiowanemu.

7.2. WPLYW PRZYWOZU SUBSYDIOWANEGO

- (435) Należy zauważyć, że unijny rynek cienkiego papieru powleczonego charakteryzuje się wysokim stopniem koncentracji siły nabywczej i przejrzystości cenowej poprzez notowania cen. Ponadto cienki papier powleczony jest produktem podstawowym i nie charakteryzuje się istotnymi różnicami cenowymi między różnymi źródłami. Główna część produkcji jest sprzedawana przez sprzedawców, którzy zmuszają przemysł unijny do utrzymywania cen na poziomie taniego przywozu subsydiowanego. Zatem ceny przywożonego cienkiego papieru powleczonego, który w OD w 35 % pochodził z ChRL, mają zasadniczo znaczący wpływ na poziomy cen na rynku unijnym.

- (436) W ramach dochodzenia wykazano, że przywóz subsydiowany z ChRL ogromnie wzrósł (+ 183 %) w okresie badanym. Przywóz subsydiowany z ChRL najpierw podwoił się w latach 2006–2007, podczas gdy w 2007 r. ceny były o 2 % niższe niż rok wcześniej. W 2008 r. przywóz z ChRL utrzymał się na stałym poziomie, podczas gdy średnie ceny spadły o kolejny 1 %. Ilość przywozu z Chin (+ 71 %) i udział w rynku (+ 120 %) znacznie wzrosły w OD przy spadających cenach (- 5 %) podcinających ceny czterech reprezentatywnych producentów unijnych o 7,6 %, wywierając tym presję cenową na rynek unijny i uniemożliwiając producentom unijnym podniesienie cen do opłacalnego poziomu.
- (437) Przypomina się, że w okresie badanym konsumpcja unijna spadła o około 14 %. Przemysł unijny doświadczył znacznego spadku wielkości sprzedaży (19 %). Jednakże ten spadek sprzedaży był o wiele większy niż spadek popytu i doprowadził do zmniejszenia udziału w rynku o 5 punktów procentowych. Jednocześnie udział w rynku przywozu z Chin wzrósł o 3 punkty procentowe. To dowodzi, że udział przemysłu unijnego w rynku w znacznym stopniu został przejęty przez przywóz subsydiowany z ChRL.
- (438) Uznaje się zatem, że ciągła presja ze strony taniego przywozu subsydiowanego z ChRL na rynek unijny nie pozwoliła przemysłowi unijnemu dostosować cen sprzedaży do większych kosztów surowca, zwłaszcza w 2008 r., kiedy ceny pulpy osiągnęły szczytowy poziom. Doprowadziło to przemysł unijny do utraty udziału w rynku i utraty rentowności.
- (439) Podczas dochodzenia i po ujawnieniu ustaleń kilka zainteresowanych stron przytoczyło argument, że chiński przywóz nie wywarł znaczącego wpływu, jeżeli chodzi o wielkość i ceny. Argumentowano, że nie nastąpił gwałtowny wzrost przywozu z Chin, ale że wielkość tego przywozu wzrastała raczej stopniowo na przestrzeni lat i w związku z tym jego wpływ był stosunkowo ograniczony; nie należy go zatem wyolbrzymiać przy ustalaniu szkody. Argumentowano również, że ceny chińskie, nawet jeśli były niższe od tych stosowanych przez przemysł unijny, nie miały żadnego wpływu na w miarę stabilne ceny przemysłu unijnego. Jeden z producentów eksportujących zakwestionował ustalenia Komisji, jakoby zaistniało tłumienie cen spowodowane chińskimi cenami. Wskazał on na fakt, że w 2009 r., kiedy chińskie ceny wciąż spadały, ceny przemysłu unijnego nie tylko odnotowały wzrost, lecz również umożliwiły przemysłowi unijnemu zysk.
- (440) Zmiany w chińskim przywozie przenieśliśmy szczegółowo w motywie 380 i stwierdzono, że wzrost wielkości nie może zostać uznany za nieistotny.
- (441) Jeśli chodzi o ceny, przywóz z Chin dokonał podcięcia cenowego reprezentatywnych producentów unijnych o 7,6 %, co uznane jest za znaczne na rynku, na którym przejrzystość cenowa jest wysoka. Jak odnotowano w motywie 412, ceny reprezentatywnych producentów unijnych były rzeczywiście stabilne w okresie badanym, z wyjątkiem niezwykłego wzrostu w 2007 r., roku, w którym wywóz z Chin nie wzrósł. W 2009 r. producenci unijni mogli utrzymać ceny na stałym poziomie kosztem straty dalszych udziałów w rynku, a ich rentowność była efektem połączenia stabilnych cen i zmniejszonych kosztów surowców.
- (442) Jeden z chińskich producentów eksportujących twierdził, że przywóz cienkiego papieru powleczonego z Chin nie ma wpływu na ceny przemysłu unijnego, gdyż nie jest on porównywalny z cienkim papierem powleczonym produkowanym i sprzedawanym przez reprezentatywnych producentów unijnych, jako że tylko 10 % sprzedaży reprezentatywnych producentów unijnych została porównana w celu określenia podcięcia i poziomu ceny niewyrządzającego szkody. Należy zauważyć, że określenia tego dokonuje się na podstawie w pełni porównywalnych produktów, których wszystkie cechy charakterystyczne są bezpośrednio porównywalne, tak aby zapewnić sprawiedliwe porównanie. Cienki papier powleczony produkowany przez chińskich i unijnych producentów jest jednak ogólnie produktem porównywalnym, jak stwierdzono w motywie 50, konkurują one więc z sobą bezpośrednio na rynku unijnym.
- (443) Twierdzono ponadto, że ustalenie, iż rynek cienkiego papieru powleczonego jest rynkiem towarowym, który charakteryzuje wysoki stopień przejrzystości, jest nieprawdziwe, jako że producenci unijni sprzedają około połowy swoich produktów bezpośrednio użytkownikom końcowym. Wbrew temu twierdzeniu reprezentatywni producenci unijni sprzedali większość swoich produktów poprzez sprzedawców, bezpośrednio lub pośrednio (tzw. sprzedane na zamówienie, kiedy produkty są bezpośrednio wysyłane do klienta, lecz proces zamówień i wystawiania rachunków odbywa się przez sprzedawcę). Rzeczywiście, sprzedawcy odgrywają główną rolę zarówno w magazynowaniu produktów, jak i w zapewnieniu przejrzystości cenowej na rynku.
- (444) Uwzględniając ustalenia dotyczące utrwalonych tendencji w zakresie przywozu z ChRL, których nie można uznać za nieistotne, stwierdzono, że wzrost taniego przywozu subsydiowanego z ChRL miał istotny negatywny wpływ na sytuację gospodarczą przemysłu unijnego.

7.3. WPLYW INNYCH CZYNNIKÓW

7.3.1. ROZWÓJ KONSUMPCJI NA RYNKU UNIJNYM I KRYZYS GOSPODARCZY

- (445) Jak wspomniano w motywie 378, unijna konsumpcja cienkiego papieru powleczonego najpierw wzrosła w 2007 r., a następnie spadła w 2008 r. i w OD. W okresie badanym przemysł unijny stracił udział w rynku. Jeden ze współpracujących eksporterów z ChRL oraz rząd chiński twierdzili, że spadek wielkości

sprzedaży, zmniejszenie udziału w rynku i zmniejszenie produkcji przemysłu unijnego wynikały ze spadku konsumpcji spowodowanego kryzysem gospodarczym i ekspansją mediów elektronicznych i że nie powinny być one przypisywane przywózowi z Chin. Na poparcie swojego twierdzenia rząd ChRL zacytował treść manifestu w sprawie konkurencyjności i zatrudnienia wydanego przez przemysł papierniczy i celulozowy w czerwcu 2009 r. („manifest”).

(446) Chociaż nie można lekceważyć faktu, że negatywne zmiany konsumpcji unijnej od 2007 r. do OD, bez względu na ich przyczynę, miały negatywny wpływ na sytuację przemysłu unijnego, jeśli chodzi o wielkość sprzedaży i produkcji, warto zauważyć, że chińscy eksporterzy osiągnęli w tym samym czasie, a zwłaszcza w latach 2008–2009, wzrost wielkości sprzedaży i udziału w rynku w wyniku presji cenowej wywołanej na rynku przez przywóz subsydiowany.

(447) Cytowany przez rząd ChRL manifest dotyczy całego sektora przemysłu papierniczego oraz celulozowego i służy celom ogólnej polityki. Na podstawie informacji zawartych w tym dokumencie nie można sformułować odrębnych wniosków dotyczących produkcji i sprzedaży produktu objętego postępowaniem. W związku z tym nie można stwierdzić, czy oświadczenia i ustalenia zawarte w manifestie mogą rzeczywiście być stosowane w całości do produktu objętego postępowaniem. Ponieważ w ramach dochodzenia nie stwierdzono wyraźnego związku między kryzysem finansowym a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny, argument ten musiał zostać odrzucony.

(448) W związku z tym, uznaje się, że pogorszenie sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego wynika głównie nie ze spadku konsumpcji, lecz z gwałtownego wzrostu przywozu subsydiowanego z ChRL i podcinania cen praktykowanego przez chińskich eksporterów. Nawet jeżeli mniejszy popyt przyczynił się do powstania szkody, nie mógł naruszyć związku przyczynowego między poniesioną istotną szkodą a wzrostem przywozu subsydiowanego.

7.3.2. CENY SUROWCA

(449) Średni koszt produkcji czterech reprezentatywnych producentów unijnych nieznacznie wzrósł (2 %) w latach 2006–2008 i spadł o 5 % w OD. W wyniku dochodzenia stwierdzono, że koszty produkcji czterech reprezentatywnych producentów unijnych związane z wytwarzaniem cienkiego papieru powleczonego zasadniczo podlegały podobnej tendencji co zmiana cen pulpy, jednego z głównych surowców w produkcji papieru. W latach 2006–2008 średnia cena pulpy wzrosła o 8 %, po czym gwałtownie spadła od końca 2008 r. do ostatniego miesiąca OD. W 2009 r. cena pulpy była średnio o 19 % niższa niż w poprzednim roku.

(450) W przypadku braku subsydiowania przynoszącego szkodę przemysłowi unijnemu można by było oczekiwać regularnego dostosowywania cen, tak aby odzwierciedlały rozwój różnych składników kosztów produkcji. Do 2008

r. nie miało to jednak miejsca. Producenci unijni byli bowiem zmuszeni utrzymywać swoje ceny sprzedaży na niskim poziomie nawet wtedy, gdy ceny pulpy wzrastały w 2008 r., aby konkurować z tanim przywozem subsydiowanym z ChRL, co doprowadziło do znacznego spadku ich rentowności w tym okresie. W OD sytuacja poprawiła się w wyniku nadzwyczajnego spadku cen pulpy, podczas gdy ceny cienkiego papieru powleczonego można było w tym samym czasie utrzymać na stałym poziomie. Nawet w tym wyjątkowym okresie wciąż bardzo niskie poziomy zysków nie pozwoliły jednak czterem reprezentatywnym producentom unijnym odrobić strat poniesionych w wyniku ciągłych praktyk subsydiowania. Pomimo mniejszych kosztów surowca wciąż nie można było zwiększyć cen do poziomów pozwalających osiągnąć solidne marże zysku niezbędne dla tego kapitałochłonnego przemysłu.

(451) W związku z tym stwierdzono, że przywóz subsydiowany z ChRL, który doprowadził do podjęcia cen czterech reprezentatywnych producentów unijnych, spowodował obniżkę cen na rynku unijnym i uniemożliwił czterem reprezentatywnym producentom unijnym zwiększenie ich cen sprzedaży w celu pokrycia ich kosztów lub osiągnięcia wystarczającej rentowności. Mając na uwadze, że ceny surowca znacznie spadały w OD, stwierdzono, że nie mogły mieć one wpływu na istotną szkodę poniesioną przez przemysł unijny w tym samym czasie.

7.3.3. WYNIKI EKSPORTOWE REPREZENTATYWNYCH PRODUCENTÓW UNIJNYCH

(452) Zbadano również wyniki eksportowe jako jeden ze znanych czynników, innych niż przywóz subsydiowany, który mógł w tym samym czasie działać na szkodę przemysłu unijnego, aby upewnić się, że żadna szkoda wynikająca z tego rodzaju innych czynników nie została przypisana przywózowi subsydiowanemu. Z analizy wynika, że sprzedaż eksportowa niepowiązanym stronom przez czterech reprezentatywnych producentów unijnych stanowiła znaczną część ich sprzedaży (około 26 %) w okresie badanym. Nawet jeżeli wielkość sprzedaży eksportowej również zmniejszyła się w okresie badanym o 16 %, spadek wielkości sprzedaży eksportowej był mniejszy niż spadek sprzedaży na rynku unijnym (19 %). Uznano zatem, że spadek wielkości sprzedaży eksportowej nie wyjaśnia poziomu szkody poniesionej przez czterech reprezentatywnych producentów unijnych. Ponieważ wywóz odgrywa ważną rolę w utrzymaniu wysokiego wykorzystania mocy produkcyjnych w celu pokrycia wysokich stałych kosztów inwestycji w urządzenia, uznano, że nawet jeżeli wyniki eksportowe pogorszeniu, w ujęciu ogólnym miały one pozytywne skutki. W związku z tym uznano, że nawet jeżeli spadek działalności wywozowej mógł przyczynić się do ogólnego pogorszenia sytuacji przemysłu unijnego, to jednak działalność ta wciąż łagodziła straty poniesione na rynku unijnym, a zatem jej charakter nie powoduje zerwania związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym z ChRL a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

- (453) Jedna ze stron twierdziła, że przemysł unijny odnotował znaczny spadek wywozu ze względu na wysoki kurs euro w stosunku do dolara amerykańskiego oraz że szkoda wywołana tym czynnikiem nie powinna być przypisywana przywózowi z ChRL. Jak stwierdzono powyżej, pogorszenie wyników eksportowych przemysłu unijnego, bez względu na przyczyny tego pogorszenia, nie stanowi najważniejszej przyczyny szkody poniesionej przez producentów i nie powoduje tym samym zerwania związku przyczynowego ustalonego w motywie 444.

7.3.4. PRZYWÓZ Z INNYCH PAŃSTW TRZECICH

- (454) Tendencje dotyczące wielkości przywozu i cen przywozowych z innych państw trzecich od roku 2006 do OD kształtowały się następująco:

Tabela 9

Przywóz z państw trzecich

	2006	2007	2008	2009/OD
Szwajcaria				
Przywóz (tony)	194 748	191 636	226 736	172 233
Indeks	100	98	116	88
Udział w rynku	3,7 %	3,5 %	4,2 %	3,8 %
Indeks	100	95	115	103
Cena (EUR/tona)	787	782	758	793
Indeks	100	99	97	105
Indonezja				
Przywóz (tony)	19 834	30 714	27 178	49 877
Indeks	100	155	137	251
Udział w rynku	0,4 %	0,6 %	0,5 %	1,1 %
Indeks	100	149	135	292
Cena (EUR/tona)	855	818	845	681
Indeks	100	96	99	80
Korea Południowa				
Przywóz (tony)	45 154	65 251	46 498	46 068
Indeks	100	145	103	102
Udział w rynku	0,9 %	1,2 %	0,9 %	1,0 %
Indeks	100	139	102	118
Cena (EUR/tona)	562	669	664	618
Indeks	100	119	118	110

	2006	2007	2008	2009/OD
Wszystkie inne państwa				
Przywóz (tony)	58 623	70 984	62 844	100 711
Indeks	100	121	107	172
Udział w rynku	1,1 %	1,3 %	1,2 %	2,2 %
Indeks	100	117	106	199
Cena (EUR/tona)	962	860	914	824
Indeks	100	89	95	86

Źródło: Eurostat.

- (455) Inne państwa trzecie będące głównymi eksporterami cienkiego papieru powleczonego na rynek unijny to Szwajcaria, Indonezja i Korea Południowa. Z tendencji dotyczących wielkości przywozu można wywnioskować, że wzrost przywozu z ChRL był większy niż z jakiegokolwiek innego państwa trzeciego. W przypadku przywozu ze Szwajcarii produkty były zawsze sprzedawane po znacznie wyższych cenach niż produkty przywożone z ChRL. Udział szwajcarskich produktów w rynku pozostawał względnie stabilny, z wyjątkiem 2008 r., kiedy przejściowo wzrósł do około 4 %, zanim ponownie spadł do poziomu zbliżonego do poziomu z 2006 r. w OD. Cienki papier powleczony przywożony ze Szwajcarii pochodził głównie z jednego przedsiębiorstwa, którego właścicielem był jeden z czterech reprezentatywnych producentów unijnych, dlatego też wyższe ceny jednostkowe mogą być powiązane z różnymi asortymentami produktów i strukturami sprzedaży. Jeżeli chodzi o przywóz z Indonezji, produkty również były wprowadzane w Unii po cenach wyższych niż produkty chińskie, z wyjątkiem OD, kiedy ceny spadły, prawdopodobnie w dużej mierze z powodu spadku ceny pulpy. Wynikający z tego faktu wzrost przywozu, który jednak pod względem wielkości pozostał na niskim poziomie w OD, przełożył się na udział w rynku, który również pozostał na niskim poziomie w tym okresie. Produkty przywożone z Korei Południowej były wprowadzane do Unii w niewielkich ilościach przez cały okres badany, a ich udział w rynku pozostawał stabilny. Chociaż ceny produktów przywożonych z Korei były porównywalne do cen produktów przywożonych z ChRL, ceny koreańskie nie wykazywały stałej tendencji zniżkowej, jak to miało miejsce w przypadku przywozu z Chin przez cały okres badany. Produkty ze wszystkich innych państw były przywożone po znacznie wyższych cenach niż produkty przywożone z ChRL, a wielkość przywozu była niska.

- (456) Na podstawie powyższych ustaleń należy stwierdzić, że przywóz z wymienionych państw trzecich nie przyczynił się do powstania istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny.

7.3.5. STRUKTURALNA NADWYŻKA MOCY PRODUKCYJNYCH

- (457) Jeden ze współpracujących eksporterów w ChRL argumentował, że przyczyna szkody poniesionej przez przemysł unijny leży w nadwyżce jego mocy produkcyjnych. Ograniczenie mocy produkcyjnych i konsolidacja przemysłu unijnego nie były zatem konsekwencją chińskiego przywozu, lecz należy je postrzegać jako środek wymierzony w nadwyżkę mocy produkcyjnych. Z dochodzenia wynika jednak, że przemysł unijny ponosił straty w okresie badanym, zwłaszcza w 2008 r., pomimo restrukturyzacji, ponieważ, jak podkreślono w motywach 435–444, przemysł unijny wciąż nie był w stanie podnieść cen do poziomów przewyższających koszty. Taka sytuacja była spowodowana głównie presją cenową wynikającą z przywozu subsydiowanego podcinającego ceny przemysłu unijnego. W związku z tym argument ten należało odrzucić.
- (458) Argumentowano także, że działania restrukturyzacyjne przemysłu unijnego zakończono w 2009 r. konsolidacją dwóch dużych producentów, która doprowadziła do natychmiastowej poprawy sytuacji przemysłu unijnego. Działania restrukturyzacyjne prowadzono od 2000 r. do OD. Pozytywny wpływ wspomnianej konsolidacji powinien znaleźć odzwierciedlenie w postaci poprawy wykorzystania mocy produkcyjnych, a przynajmniej stabilnej wielkości sprzedaży, ale w OD oba te wskaźniki uległy pogorszeniu. Z drugiej strony ustalono, że poprawa rentowności przemysłu unijnego w OD wynikała głównie i bezpośrednio z wyjątkowego jednorazowego spadku cen pulpy. Z tego względu argument ten musiał zostać odrzucony.

7.4. WNIOSKI W SPRAWIE ZWIĄZKU PRZYCZYNOWEGO

- (459) Z powyższej analizy wynika, że w okresie badanym wystąpił znaczny wzrost wielkości i udziału w rynku taniego przywozu subsydiowanego z ChRL. Ponadto stwierdzono, że produkty były przywożone po cenach subsydiowanych, które były niższe od cen pobieranych przez przemysł unijny na rynku unijnym za podobne produkty.
- (460) Wzrost wielkości i udziału w rynku taniego przywozu subsydiowanego z ChRL zbiegł się z ogólnym spadkiem popytu na rynku unijnym w okresie od roku 2006 do OD, a także ze spadkiem udziału producentów unijnych w rynku przypadającym na ten sam okres. Równocześnie odnotowano pogorszenie głównych wskaźników sytuacji gospodarczej i finansowej przemysłu unijnego, co przedstawiono w motywie 423.
- (461) Analiza pozostałych znanych czynników, które mogły spowodować szkodę poniesioną przez przemysł unijny, wykazała, że czynniki te nie mają charakteru powodującego zerwanie związku przyczynowego między przywozem subsydiowanym z ChRL a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

- (462) Na podstawie powyższej analizy, w której odpowiednio rozróżniono i oddzielono wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwego wpływu przywozu subsydiowanego, należy stwierdzić, że przywóz subsydiowany z ChRL spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego w rozumieniu art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

8. INTERES UNII

8.1. UWAGA WSTĘPNA

- (463) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy pomimo powyższych ustaleń istnieją decydujące powody, aby stwierdzić, że przyjęcie środków wyrównawczych w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii. W tym celu, zgodnie z art. 31 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, rozważono prawdopodobny wpływ ewentualnych środków na producentów unijnych, importerów, sprzedawców i dystrybutorów oraz użytkowników produktu objętego postępowaniem, a także możliwe konsekwencje niepodjęcia środków na podstawie wszystkich przedstawionych dowodów.

8.2. PRZEMYSŁ UNIJNY

- (464) Przemysł unijny jako całość składa się z grupy 14 znanych producentów, którzy – jak szacuje się na podstawie informacji z CEPIFINE – reprezentują około 98 % produkcji unijnej cienkiego papieru powleczonego. Producenci znajdują się w różnych państwach członkowskich Unii i zatrudniają bezpośrednio ponad 11 000 osób w związku z produktem objętym postępowaniem.
- (465) Dwóch ze znanych producentów wyraziło sprzeciw wobec wszczęcia dochodzenia, ale nie dostarczyło dalszych informacji i odmówiło współpracy podczas dochodzenia. Na podstawie dostępnych informacji, a zwłaszcza na podstawie danych udostępnionych przez CEPIFINE, które wykazały pogorszenie sytuacji przemysłu unijnego, można jednak racjonalnie przyjąć, że te dwa przedsiębiorstwa również odczuły negatywne skutki przywozu subsydiowanego. Odmowa współpracy nie była zatem postrzegana jako informacja, że ich sytuacja różni się od sytuacji pozostałych producentów unijnych.
- (466) Przemysł unijny poniósł istotną szkodę spowodowaną przywozem subsydiowanym z ChRL. Przypomina się, że większość wskaźników szkody wskazała na negatywną tendencję w okresie badanym. Złuszczająca wskaźniki szkody związane z wynikami finansowymi czterech reprezentatywnych producentów unijnych, takie jak rentowność i zwrot z inwestycji, były bardzo niekorzystne pomimo nieznacznej poprawy w OD. W przypadku braku środków dalsze pogorszenie sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego wydaje się bardzo prawdopodobne.

- (467) Oczekuje się, że nałożenie cła wyrównawczego przywróci skuteczne i uczciwe warunki handlu na rynku unijnym, umożliwiając przemysłowi unijnemu dostosowanie cen cienkiego papieru powleczonego tak, aby odzwierciedlały koszty różnych składników. Można oczekiwać, że wprowadzenie tych środków pozwoli przemysłowi unijnemu odzyskać przynajmniej część udziału w rynku utraconego w okresie badanym i że będzie to miało dalszy pozytywny wpływ na jego sytuację gospodarczą i rentowność.
- (468) W związku z tym stwierdzono, że wprowadzenie ostatecznych środków wyrównawczych na przywóz cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z ChRL będzie leżało w interesie przemysłu unijnego.

8.3. IMPORTERZY I PRZEDSIĘBIORSTWA HANDLOWE

- (469) Kwestionariusze wysłano do czternastu znanych niepowiązanych importerów i przedsiębiorstw handlowych w Unii, którzy zostali wymienieni w skardze. W trakcie dochodzenia zgłosiło się wiele innych przedsiębiorstw handlowych (nazywanych w branży również „sprzedawcami”). Ostatecznie przy prowadzeniu dochodzenia współpracowało trzynaście przedsiębiorstw, nawet jeżeli niektórzy z respondentów dostarczyli jedynie cząstkowe informacje. Ustalono, że importerzy działają na rynku również jako przedsiębiorstwa handlowe, zatem wszystkie te strony będą dalej nazywane „przedsiębiorstwami handlowymi”.
- (470) W wyniku dochodzenia stwierdzono, że wszystkie przedsiębiorstwa handlowe nabywały cienki papier powleczony z wielu źródeł, głównie od producentów unijnych. Dwa przedsiębiorstwa handlowe nie kupowały cienkiego papieru powleczonego przywożonego z ChRL lub kupowały go tylko okazjonalnie. Dziesięć przedsiębiorstw, które dostarczyły dane liczbowe na temat zakupu produktu objętego postępowaniem, reprezentowało ogółem 47 % łącznego przywozu z ChRL. Przywóz, w tym przywóz z ChRL, reprezentował jedynie niewielki udział w ich łącznej działalności gospodarczej, a wszelkie negatywne skutki proponowanych środków będą zatem prawdopodobnie nieistotne. Wszystkie przedsiębiorstwa handlowe stwierdziły, że cienki papier powleczony produkowany w Unii i ChRL był w znacznej mierze podobnej jakości i mógł być stosowany zamiennie. Ponadto podczas dochodzenia potwierdzono, że istnieje znaczna liczba innych źródeł przywozu, a przedsiębiorstwa handlowe mogły przestawić się na te źródła dostaw, przynajmniej w perspektywie długoterminowej.
- (471) Dwa importujące przedsiębiorstwa handlowe korzystały głównie z chińskich źródeł przy zakupie cienkiego papieru powleczonego. Oba przedsiębiorstwa stwierdziły, że miałyby trudności z zaopatrzeniem się w produkty pochodzące od producentów unijnych z powodu tradycyjnych kanałów sprzedaży wynikających z minimalnych ilości zamówienia wymaganych przez producentów oraz porozumień dystrybucyjnych, których należy przestrzegać. Nie miało to jednak bezpośredniego wpływu na dostępność cienkiego papieru powleczonego od producentów unijnych, ponieważ posiadali oni dostateczne wolne moce produkcyjne. W związku z tym argument ten należało odrzucić.
- (472) Jeżeli chodzi o możliwość przeniesienia ewentualnego wzrostu kosztów na klientów, wszystkie współpracujące

przedsiębiorstwa handlowe powołały się na wyraźną przejrzystość cenową na rynku unijnym i stwierdziły, że mogłyby zwiększyć ceny sprzedaży dla klientów końcowych wyłącznie, jeżeli poziom cen w Unii wzrósłby w ujęciu ogólnym. Na tej podstawie, a także mając na uwadze, że zakładany skutek ceł wyrównawczych polega między innymi na wzroście poziomu cen w UE powyżej poziomów pozwalających pokryć koszty produkcji, oczekuje się, że importerzy będą w stanie przemieścić wzrosty cen spowodowane cłami wyrównawczymi przynajmniej częściowo na swoich klientach. Należy również odnotować, że – jak wspomniano powyżej – ustalono, iż chiński przywóz stanowi jedynie bardzo małą część całkowitej działalności przedsiębiorstw handlowych, dlatego też wpływ cła wyrównawczego będzie zasadniczo nieistotny. Ponadto uznaje się również, że importerzy osiągają większą rentowność na odsprzedaży cienkiego papieru powleczonego pochodzącego od producentów z ChRL, więc będą również w stanie osiągać mniejszy zysk poprzez absorpcję przynajmniej częściowego wzrostu kosztów.

- (473) W związku z tym wprowadzenie ostatecznych środków nie powinno mieć ogólnie znaczącego negatywnego wpływu na importerów i przedsiębiorstwa handlowe.

8.4. UŻYTKOWNICY

- (474) Kwestionariusze wysłano do ośmiu znanych użytkowników w Unii, którzy zostali wymienieni w skardze. W trakcie dochodzenia zgłosiło się wielu innych użytkowników. W sumie pięć przedsiębiorstw dostarczyło całkowicie lub częściowo wypełnione kwestionariusze. Przedsiębiorstwa te znajdują się w całej Unii i reprezentują sektor drukarski i wydawniczy. Ponieważ stwierdzono, że warunki rynkowe i struktura kosztów różnią się w obu sektorach, wpływ środków został zbadany oddzielnie w grupie drukarni i grupie wydawców.

8.4.1. DRUKARNE

- (475) Podstawowe informacje przekazała tylko jedna drukarnia. Na podstawie dostarczonych przez nią informacji stwierdzono, że udział cienkiego papieru powleczonego w łącznych kosztach produkcji materiałów drukowanych jest dość wysoki. Wprawdzie dochodzenie wykazało, że drukarnie zaopatrują się w cienki papier powleczony głównie u producentów unijnych, jednak jednocześnie potwierdzono, że cienki papier powleczony produkowany w Unii i ChRL jest podobnej jakości oraz że występuje ostra konkurencja cenowa między przedsiębiorstwami handlowymi.
- (476) Oświadczone, że jakakolwiek podwyżka cen miałyby znaczący negatywny wpływ na rentowność. Stwierdzono, że drukarnie już znajdują się pod presją z powodu strukturalnej nadwyżki mocy produkcyjnych, a jakakolwiek podwyżka cen zakupu cienkiego papieru powleczonego jeszcze wzmogłaby presję na drukarnie. W tym względzie zauważa się, że mając na uwadze małe ilości chińskiego cienkiego papieru powleczonego używanego przez drukarnie (które wciąż pozyskują większość potrzebnego cienkiego papieru powleczonego od producentów unijnych), bezpośredni wpływ jakichkolwiek ceł został uznany za nieistotny. Jeżeli chodzi o ogólną podwyżkę cen na rynku unijnym, uznano, że ponieważ podwyżka cen dotknęłaby wszystkie podmioty gospodarcze, miałyby ona neutralne skutki.

8.4.2. WYDAWCY

- (477) Jeśli chodzi o sektor wydawniczy, cztery przedsiębiorstwa przesłały wypełnione kwestionariusze. Tylko jedno przedsiębiorstwo kupowało niewielkie ilości cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z ChRL w OD. Dwa przedsiębiorstwa dostarczyły dane ilościowe dotyczące wykorzystania cienkiego papieru powleczonego.
- (478) Ogółem stwierdzono, że średnio produkty, do których stosuje się cienki papier powleczony, stanowiły 16 % łącznego obrotu tych przedsiębiorstw, a średni zysk z tej działalności wynosił około 12 %. Ponadto stwierdzono, że sześć przedsiębiorstw kupowało cienki papier powleczony głównie od producentów unijnych, natomiast tylko jedno z nich stosowało papier przywożony z ChRL. Kolejne przedsiębiorstwo zaczęło kupować chińskie produkty dopiero po OD. W związku z tym, w szczególności w związku z niewielkimi ilościami cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z Chin wykorzystywanymi w tym sektorze, wprowadzenie środków wyrównawczych na przywóz z ChRL nie powinno poważnie odbić się na całym sektorze wydawniczym. Dodatkowo uznano, że przedsiębiorstwa te są rentowne i mogą łatwiej przenieść podwyżki cen na klientów końcowych, ponieważ system, w którym papier jest skierowany do klienta i oznaczony nazwą klienta, przez co papier stosowany w produkcji jest nabywany przez samego klienta, jest bardziej powszechny. Ponadto wydawcy mają dużą siłę nabywczą ze względu na korzyści skali.
- (479) Dwa stowarzyszenia drukarzy i wydawców złożyły oświadczenia. Jedno z nich wyraziło sprzeciw wobec nałożenia ceł, twierdząc, że jakkolwiek podwyżka cen doprowadziłaby do wyższych kosztów, a w konsekwencji do utraty konkurencyjności i miejsc pracy w sektorach niższego szczebla. Drugie pozostało neutralne, jednak stwierdziło, że środki mogą mieć negatywny wpływ na sektory niższego szczebla, ponieważ wzrost cen może doprowadzić do przeniesienia produkcji sektora drukarskiego, co spowoduje wzrost przywozu materiałów drukowanych należących do rynku niższego szczebla.
- (480) W ramach dochodzenia ustalono, że istnieje szereg segmentów produktów papierowych, jeżeli chodzi o oczekiwany wzrost, oraz że segment papieru drukowanego wysokiej jakości, w którym używany jest przede wszystkim cienki papier powleczony, nadal odnotowuje wzrost. Jeżeli chodzi o twierdzenie, że straty przeniosłyby się na rynek niższego szczebla, jest ono nieprecyzyjne i nieoparte żadnymi informacjami potwierdzającymi ani dowodami.
- (481) Po ujawnieniu ustaleń ponownie przedstawiono to oświadczenie dotyczące skutków dla sektorów niższego szczebla, wskazując, że w ostatnich latach nastąpił gwałtowny wzrost przywozu materiałów drukowanych z Chin, który najwyraźniej objął znaczną część rynku konsumpcji europejskiej wszystkich materiałów drukowanych.
- (482) Jak wyjaśniono powyżej, współpraca drukarni była ograniczona i na podstawie otrzymanych ograniczonych ilościowo informacji stwierdzono, że z powodu ich poziomu rentowności i udziału cienkiego papieru powleczonego w ich kosztach wzrost cen może rzeczywiście

dotknąć drukarnie. Większość drukarni jednak nie nabywała wcale lub nabywała w sposób bardzo ograniczony bezpośrednio papier chiński w OD, a ilość chińskiego papieru używanego przez drukarnie jest ogólnie niska, stąd bezpośredni wpływ ceł byłby nieznaczny. Większość drukarni stwierdziła, że ze względu na ich potrzeby w zakresie krótkiego czasu dostawy udział dostaw pochodzących bezpośrednio z państw trzecich pozostaje ograniczony.

- (483) Odnośnie do twierdzeń dotyczących materiałów drukowanych należących do rynku niższego szczebla pochodzących z Chin należy zauważyć, że statystyki dotyczące przywozu materiałów drukowanych obejmują szeroki zakres produktów, między innymi końcowe materiały drukowane, który nie są drukowane na cienkim papierze powleczonym. Na podstawie dostępnych informacji nie można było ocenić, która część produktów przywożonych z Chin jest drukowana na produkcie objętym postępowaniem, a która na innych rodzajach papieru. Z przedłożonych informacji wynika jednak, że materiały drukowane pochodzące z Chin obejmują głównie niektóre szczególne kategorie książek, książek dla dzieci, kalendarzy, opakowań i kartek okolicznościowych. Produkty w większym stopniu zależne od terminowości, takie jak tygodniki lub miesięczniki oraz inny papier gazetowy, są rzadziej przywożone z Chin z powodu czasu potrzebnego do ich transportu. Chociaż druk niektórych produktów drukowanych może bardziej sprzyjać przeniesieniu produkcji, istnieją rodzaje produktów, dla których bliskość i usługi mają podstawowe znaczenie, w związku z czym nie będą dotknięte zagraniczną konkurencją. Ponadto, nawet jeśli papier jest ważnym elementem kosztów dla przemysłu drukarskiego, jest to również przemysł wymagający dużego nakładu pracy – koszty siły roboczej mogą być nawet ważniejszym bodźcem dla tendencji do przenoszenia produkcji. Podsumowując, nie można wykluczyć, że przywóz produktów drukowanych na cienkim papierze powleczonym wzrośnie, ale nie jest możliwe oszacowanie z jakąkolwiek dokładnością poziomu wzrostu ani jego roli w konkurencji producentów drukujących, a zatem bezpośredniego wpływu wzrostu cen na unijny przemysł drukarski niższego szczebla.
- (484) Z przedstawionych informacji wynika, że przemysł drukarski cierpi z powodu strukturalnej nadwyżki mocy produkcyjnych, która prowadzi do ciągłej restrukturyzacji sektora. Jedną z głównych sił napędowych restrukturyzacji była również konsolidacja producentów papieru w ramach łańcucha wartości. Ponadto uznaje się, że trudności przemysłu drukarskiego w podnoszeniu cen wynikają raczej głównie ze strukturalnej nadwyżki mocy produkcyjnych w ramach samego sektora drukarskiego.

8.4.3. WNIOSKI DOTYCZĄCE UŻYTKOWNIKÓW

- (485) Uwzględniając powyższe ustalenia, nawet jeżeli niektórzy użytkownicy mogą odczuć negatywny wpływ środków wprowadzonych wobec przywozu z ChRL, wpływ na użytkowników w dwóch odrębnych sektorach wydaje się zasadniczo ograniczony. Ponadto w ramach dochodzenia nie wykazano żadnego znaczącego wpływu na użytkowników, którzy kupują papier głównie z innych źródeł niż ChRL. Przeciwnie, większość użytkowników

stwierdziła, że ze względu na ich potrzeby w zakresie krótkiego czasu dostawy udział dostaw pochodzących z państw trzecich pozostaje ograniczony. Ponadto uznaje się, że trudności drukarni w podnoszeniu cen wynikają raczej ze strukturalnej nadwyżki mocy produkcyjnych w ramach samego sektora drukarskiego.

- (486) Twierdzono również, że wprowadzenie takich środków spowoduje niedobór dostaw na rynku i wydłużony czas dostawy dla użytkowników.
- (487) Zainteresowane strony zapewniające o możliwych brakach w dostawach nie podały żadnych szacunkowych danych ani danych ilościowych dotyczących ewentualnych braków. Wydaje się jednak, że twierdzenia te nie znajdują potwierdzenia w stopniu wykorzystania mocy produkcyjnych producentów unijnych, który w OD wynosił 83 %, pozostawiając około miliona ton wolnych mocy produkcyjnych. Z tego względu wystąpienie niedoboru dostaw wydaje się mało prawdopodobne.
- (488) W związku z tym stwierdzono, że na podstawie dostępnych informacji skutki środków wyrównawczych skierowanych przeciwko przywozowi cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z ChRL najprawdopodobniej nie będą miały znaczącego negatywnego wpływu na użytkowników produktu objętego postępowaniem.

8.5. WNIOSKI DOTYCZĄCE INTERESU UNII

- (489) Uwzględniając powyższe ustalenia, należy stwierdzić, że w ujęciu ogólnym, na podstawie dostępnych informacji dotyczących interesu Unii, nie ma decydujących przesłanek przemawiających przeciwko wprowadzeniu środków wobec przywozu cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z ChRL.

9. ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

9.1. POZIOM USUWAJĄCY SZKODĘ

- (490) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące subsydiowania, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki antysubsydyjne, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody producentom unijnym przez przywóz subsydiowany.
- (491) W celu ustalenia poziomu tych środków wzięto pod uwagę stwierdzone marginesy subsydiowania i kwotę cła niezbędnego do usunięcia szkody poniesionej przez producentów unijnych, bez przekroczenia stwierdzonego marginesu subsydiowania.
- (492) Przy obliczaniu poziomu opłat celnych niezbędnych do usunięcia skutków subsydiowania wyrządzającego szkodę uznano, że środki powinny umożliwić przemysłowi unijnemu pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie ze sprzedaży produktu podobnego w Unii takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy do osiągnięcia dla tego rodzaju przemysłu w takim sektorze w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz subsydiowany.

- (493) Skarżący wnioskował, aby docelowa wartość zysku została ustalona na minimum 10 %, opierając swoje argumenty na oczekiwanym marginesie zysku wykorzystywanym przez niezależne agencje ratingowe w ich metodyce klasyfikacji oraz na rentowności osiągniętej przez producenta prowadzącego działalność w innej branży produkcji papieru, niedotkniętej przywozem z Chin.

- (494) Docelowa wysokość zysku wskazana w skardze i w późniejszym wniosku skarżącego została zbadana w oparciu o odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu i wyniki wizyt weryfikacyjnych na terenie przedsiębiorstw reprezentatywnych producentów unijnych. Uznano, że wysokość docelowego zysku powinna odzwierciedlać konieczność poniesienia wysokich kosztów wstępnych inwestycji oraz ryzyko związane z tego rodzaju kapitałochłonnym przemysłem w sytuacji braku przywozu towarów po cenach dumpingowych lub przywozu subsydiowanego. Uwzględniono także koszt inwestycji w maszyny. Uznano, że marża zysku wynosząca 8 % obrotów może zostać uznana za stosowne minimum, którego oczekiwaliby producenci unijni, gdyby nie istniało wyrządzające szkodę subsydiowanie.

- (495) Na tej podstawie obliczono cenę za produkt podobny niewyrządzającą szkody producentom unijnym. Niewyrządzającą szkody cenę uzyskano, dodając wspomnianą wyżej 8 % marżę zysku do kosztów produkcji.

- (496) Z przyczyn wyjaśnionych w motywie 382 wykluczono sprzedaż eksportową przedsiębiorstwa w ramach grupy jednego z współpracujących producentów eksportujących.

- (497) Niezbędną podwyżkę cen ustalono następnie na podstawie porównania, w podziale na typy produktów, średniej ważonej ceny importowej producentów eksportujących w ChRL, z niewyrządzającą szkodę ceną typów produktów sprzedawanych przez producentów unijnych na rynku unijnym w OD. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały następnie wyrażone w postaci odsetka średniej wartości importowej CIF porównywalnych typów.

9.2. ŚRODKI OSTATECZNE

- (498) W świetle powyższego wniosku wyciągniętego w odniesieniu do subsydiowania, szkody, związku przyczynowego i interesów Unii, zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego uznaje się, że ostateczne cło wyrównawcze powinno zostać nałożone na przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL na poziomie niższego z marginesów subsydiowania lub szkody zgodnie z zasadą niższego cła. W związku z tym w niniejszym przypadku stawkę cła należy wyznaczyć na poziomie stwierdzonych marginesów subsydiowania.

- (499) Marginesy usuwające szkodę i marginesy subsydiowania oraz proponowane stawki ostatecznego cła wyrównawczego dla ChRL, wyrażone jako cena CIF na granicy Unii, bez uiszczenia należności celnych, są następujące:

Producent eksportujący	Margines subsydiowania	Margines szkody	Stawka cła wyrównawczego
Gold East Paper (Jiangsu) Co., Ltd, miasto Zhenjiang, prowincja Jiangsu, ChRL	12 %	20 %	12 %
Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co., Ltd, miasto Suzhou, prowincja Jiangsu, ChRL	12 %	20 %	12 %
Shandong Chenming Paper Holdings Limited, miasto Shouguang, prowincja Szantung, ChRL	4 %	39,1 %	4 %
Shouguang Chenming Art Paper Co., Ltd, miasto Shouguang, prowincja Szantung, ChRL	4 %	39,1 %	4 %
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	12 %	39,1 %	12 %

- (500) Jeśli chodzi o równoległe dochodzenie antydumpingowe, zgodnie z art. 24 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia podstawowego oraz art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ żaden produkt nie może być objęty jednocześnie cłem antydumpingowym i wyrównawczym w celu eliminacji tych samych skutków powstałych z tytułu dumpingu i subsydiowania wywozu. Jeśli chodzi o programy subsydiowania, jak stwierdzono w motywach 235 do 245, tylko jeden program odnosi się do subsydiowania wywozu. Właściwy margines dumpingu dla współpracującego producenta eksportującego, którego dotyczy postępowanie, zostanie odpowiednio dostosowany w równoległym dochodzeniu antydumpingowym. Odnosnie do pozostałych programów subsydiowania, wobec stosowania zasady niższego cła w prowadzonym równoległym dochodzeniu antydumpingowym oraz wobec kwoty subsydiów ustalonej w niniejszym dochodzeniu, nie uznano za słuszne dalszego zbadania, czy te same subsydia są równoważone dwukrotnie i w jakim stopniu, w przypadku jednoczesnego nałożenia ceł antydumpingowych i wyrównawczych na ten sam produkt będący przedmiotem przywozu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

- (501) Indywidualne stawki cła wyrównawczego dla przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały wyznaczone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki cła (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich innych przedsiębiorstw”) mają wyłączone zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z państwa, którego dotyczy postępowanie, i wyprodukowanych przez dane przedsiębiorstwa, tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały konkretnie wymienione w w art. 1, łącznie z podmiotami powiązаныmi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i do ich produktów stosowane są stawki cła dla „wszystkich innych przedsiębiorstw”.

- (502) Wszelkie wnioski o zastosowanie indywidualnej stawki cła wyrównawczego wobec przedsiębiorstwa (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽²⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie następnie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.
- (503) Aby zapewnić należyte egzekwowanie cła wyrównawczego, poziom cła rezydualnego powinien mieć zastosowanie nie tylko do niewspółpracujących producentów eksportujących, lecz również do tych producentów, którzy nie wywozili towarów do Unii podczas OD.

10. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (504) Zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których planowano zalecić nałożenie ostatecznego cła wyrównawczego na przywóz cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej. Wyznaczono im również okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały należyte uwzględnione, a w stosownych przypadkach ustalenia zostały odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz cienkiego papieru powleczonego, tj. papieru lub tektury powleczonych jednostronnie lub obustronnie (z wyłączeniem papieru siarczanowego i tektury siarczanowej) w arkuszach lub w zwojach o gramaturze 70 g/m² lub większej,

⁽²⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Office Nerv- 105 B105 Brussels.

ale nieprzekraczającej 400 g/m² i jasności większej niż 84 (mierzonej zgodnie z ISO 2470-1), obecnie objętego kodami CN ex 4810 13 20, ex 4810 13 80, ex 4810 14 20, ex 4810 14 80, ex 4810 19 10, ex 4810 19 90, ex 4810 22 10, ex 4810 22 90, ex 4810 29 30, ex 4810 29 80, ex 4810 99 10, ex 4810 99 30 i ex 4810 99 90 (kody TARIC 4810 13 20 20, 4810 13 80 20, 4810 14 20 20, 4810 14 80 20, 4810 19 10 20, 4810 19 90 20, 4810 22 10 20, 4810 22 90 20, 4810 29 30 20, 4810 29 80 20, 4810 99 10 20, 4810 99 30 20 i 4810 99 90 20), pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

Stawka ostatecznego cła wyrównawczego nie dotyczy zwojów nadających się do stosowania w prasach zwojowych. Zwoje nadające się do stosowania w prasach zwojowych definiuje się jako zwoje, które zgodnie z testem standardowym ISO 3783:2006 dotyczącym określenia odporności na skubanie – metodą wyższej prędkości z zastosowaniem testera IGT (model elektryczny) – dają wynik mniejszy niż 30 N/m przy pomiarze w kierunku poprzecznym w stosunku do papieru (CD) oraz wynik mniejszy niż 50 N/m przy pomiarze zgodnie z kierunkiem pracy maszyny (MD). Stawka ostatecznego cła wyrównawczego nie dotyczy też wielowarstwowego papieru i wielowarstwowej tektury.

2. Stawka ostatecznego cła wyrównawczego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Stawka cła wyrównawczego	Dodatkowy kod TARIC
Gold East Paper (Jiangsu) Co., Ltd, miasto Zhenjiang, prowincja Jiangsu, ChRL; Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co., Ltd, miasto Suzhou, prowincja Jiangsu, ChRL	12 %	B001
Shandong Chenming Paper Holdings Limited, miasto Shouguang, prowincja Szantung, ChRL; Shouguang Chenming Art Paper Co., Ltd, miasto Shouguang, prowincja Szantung, ChRL	4 %	B013
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	12 %	B999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 maja 2011 r.

W imieniu Rady
MARTONYI J.
Przewodniczący